

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- บุษบง ตันติวงศ์. นวัตกรรมการสอนภาษากับธรรมชาติในการอ่านเขียนของเด็กปฐมวัย ในแรมสมร อยู่สถาพร (บรรณาธิการ), เทคนิคและวิธีการสอนในระดับประถมศึกษาชุดเสริมประสิทธิภาพครู. เล่มที่ 11, หน้า 141-152. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. นครปฐม: ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2534.
- ประคอง กรรณสุด. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. ภาควิชาวิจัยทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สมทรง บุรุษพัฒน์. วากยสัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สหธรรมิก, 2536.

ภาษาอังกฤษ

- Applebee, N. Children's narratives: New directions. The Reading Teacher 134(1980): 137-142.
- Applebee, N. Langer, A. Instructional scaffolding: Reading and writing as natural language activities. Language Arts 60(1983): 168-175.

- Barton, B. Tell me another. Ontario: Pembroke Publishers Limited., 1986.
- Bolton, F., Green, R., Pollock, J., Scarffe, B. and Snowball, D. Teacher's Resource Book. Hong Kong: Dai Nippon, 1991.
- Blank, M., Sheldon, F. Story recall in kindergarten children: Effect of method of presentation on psycholinguistic performance. Child Development 42(1971): 299-312.
- Bower, G. Experiments on story understanding and recall. The Quarterly Journal of Experimental Psychology 28, 1976.
- Brown, A. Recognition reconstruction and recall of narrative sequences of preoperational children. Children Development 46(1975): 155-156.
- Bruner, J. Child's talk. New York: W.W. Norton, 1983.
- Culatta, B., Page J., and Sellis J. Story retelling as a communication performance screening tool. Language Speech and Hearing Service in the schools 4(1983): 66-74.
- Clymer, T. "What is reading ? : Some current concept. Innovation and change in reading instruction. Chicago: The University of Chicago Press, 1968.

- Daniels, P.B. The impact of introducing the writing to read system into a whole language approach to teaching reading and writing in kindergarten. Doctoral Dissertation University of Colorado, 1988. Dissertation Abstracts international 50 (1988): 04 A.
- Dallmann, Matha and others. The teacher of reading. 5th ed. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1978.
- Day, B.D. and Swetenburg, J.O. Where children write to read. Childhood Education 54(March 1978): 229-233.
- Durkin, D. Children who read early. New York: Teachers College Press, 1966.
- Duffy, G., & Roehler, L. Helping students use comprehension strategies: process goals. Improving Classroom Reading Instruction. 3rd ed. New York: Mc Graw-Hill, Inc., 1993.
- Feitelson, D., Kita., B., and Goldstein, Z. Effects of listening to series stories on first graders comprehension and use of language. Research in the Teaching of English. 20(1986): 339-356.

- Gamgrell, L Pfeiffer, W. & Wilson, R. The effects of retelling upon reading comprehension and recall of text information. Journal of Education Research 78(1985): 216-220.
- Glazer, S. Oral language and literacy development in S.Strickland & L. M. Morrow (eds.) Emerging Literacy: Young children learn to read and write (pp.16-26) New York: DE International Reading Association, 1989.
- Goodman, K. What's whole in whole language? Portsmouth: Heinemann, 1986.
- Halliday, M. A. K. Learning how to mean exploration in the development of language. London: Edward Arnold and Limited., 1975.
- Holdaway, D. The Foundations of literacy. Sydney: Ashton Scholastic, 1979.
- Homzie, N., & Gravitt, C. Children's reproductions: Effects of event order and implied versus directly stated causation. Journal of Child Language 4, 1978.
- Irwin, D. M. and Bushnell, M. M. Observational strategies for child study. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1980..

- Irwin, P. A., & Mitchell, J. N. The reader retelling profile: Using retelling to make instructional decision. Manuscript to be submitted for publication. (in press).
- Kintsch, W. & Kozimnsky, E. Summarizing stories after reading and listening. Journal of Educational Psychology 69(1977): 491-499.
- Lamme, L., and Lee, P. Crossing the moat: From basic skills to whole language in kindergarten curriculum. Childhood Education 66(5), (1990): 295 - 297.
- Mandler, J., & Johnson, M. Remembrance of things parsed: Story structure and recall. Cognitive Psychology 9(1977): 111-151.
- Miller, George A. Language and communication. U.S.A.: McGraw-Hill Book Co., 1951.
- Miller, H. The first elementary reading today. 2nd ed. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1977.
- Morrow, L. M. Relationships between literature programs, library corner designs, and children's use of literature. Journal of Educational Research 75(1982): 339-344.
- _____. Retelling stories: A strategy for improving young children's comprehension, concept of story structure, and oral language. The Elementary School Journal 85(May, 1985): 647- 661.

- _____. Developing Literacy in Early Years: Helping Children Read and Write. New York: Prentice-Hall, 1989.
- _____. Small group story readings: The effects on children's comprehension and responses to literature. Reading Research and Instruction 29(April,1990): 1-17.
- Morrow, L. M., Gambrell, L., Kapinus, B., Koskinen, P., Marshall, N., and Mitchell, J. Retelling: A strategy for reading instruction and assessment. In J.A. Niles & R.V. Lalik (Eds.) Solving Problems in Literacy: Learners, Teacher and Researchers. Thirty-fifth yearbook of the National Reading Conference. Rochester, New York: National Reading Conference, 1986.
- O'Connor, M, Ellen. The Effect of Story Readings as an Instructional Strategy on Kindergarten Children's Literacy Skill Development. Master's Thesis, Rutgers the State University of New Jersey, 1989.
- Pearson, D., and Fielding, L. Research update: Listening comprehension. Language Arts 57(1982): 617-629.
- Pellegrini, A. and Galda, L. The effects of thematic fantasy play training on the development of children's story comprehension. American Education Research Journal 19(1982): 443-452.

- Sadow, M. The use of story grammar in the design of questions. The Reading Teacher 35(1982): 518-523.
- Saltz, E., Dixon, D. and Johnson, J. Training preschoolers in various fantasy activities: Effects on cognitive functioning and impulse control. Child Development 48(1977): 367-380.
- Schickedanz, J. More Than the ABCs: The Early Stages of Reading and Writing. Washington, DC: National Association for the Education of Young Children, 1986.
- Shapiro, J. and Doiron, R. Literacy environments. Childhood Education 63(April 1987): 263-269.
- Simpson, T. Characteristics of Oral Language Used by Selected Four-Year Olds in Story Retellings. (Ph.D.), University of Missouri-Columbia, 1988.
- Smith, F. Understanding reading. NY: Holt, Rinehart and Winston, 1978.
- Smith, N. Banton, The many faces of reading comprehension. The reading Teacher 23(December 1969): 249-259.
- Stein, N. How Children understand stories: A developmental analysis. In L.G.(ed.), Current Topics in Early Children Education. Norwood, New Jersey: Abley Publishing Corporation, 1979.

- Strang, Ruth. Diagnostic teaching of reading. 2nd ed.
New York: Mc Graw-Hill Book Company, 1969.
- Taylor, D. Family literacy young children learning to read and write. Exeter, New Hamshire: Heinemann Educational Books, Inc., 1983.
- Teale, W., Martinez, M., & Glass, W. Describing classroom storybook reading. In D. Bloom (Ed.), Learning to use literacy in educational settings. Norwood, New Jersey: Ablex Publishing Corporation, (in press).
- Teale, W. H., & Sulzby, E. Literacy acquisition in early childhood: The roads of access and mediation in storybook reading. In D.A. Wagner (Ed.), The future of literacy in a changing world. New York: Pergamon Press, 1987.
- Vygotsky, L. S. Mind in society: The development of psychological processes. Cambridge, MA: Harvard University Press, 1978.
- Wainright, R. Rapid reading made simple. Great Britain: W.H. Allen Co., Ltd., 1972.
- Whaley, J. Readers expectations for story structure. Reading Research Quaterty. 17(1981a): 90-114.
- _____. Story grammars and reading instruction. Reading Teacher 34(1981b).

Zimiles, H. and Kuhns, M. A developmental study of the retention of the narrative material: Final report.
New York: Bank Street College of Education.
(Research report 134, National Institute of Education), Washington, DC, 1976.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. อาจารย์ราศี ทองสวัสดิ์	ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาล สามเสน
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา ภาคบงกช	สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไล อิ่มสมบูรณ์	ผู้บริหารโรงเรียนวิชาการ พลานามัยและปฐมวัย
4. ดร.พัชรี พลโยธิน	นักวิชาการ กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการ ประถมศึกษาแห่งชาติ
5. ดร.วรรณาท รักสกุลไทย	ผู้อำนวยการแผนกอนุบาล โรงเรียนเกษมพิทยา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
โครงสร้างการใช้เทคนิค
การเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ

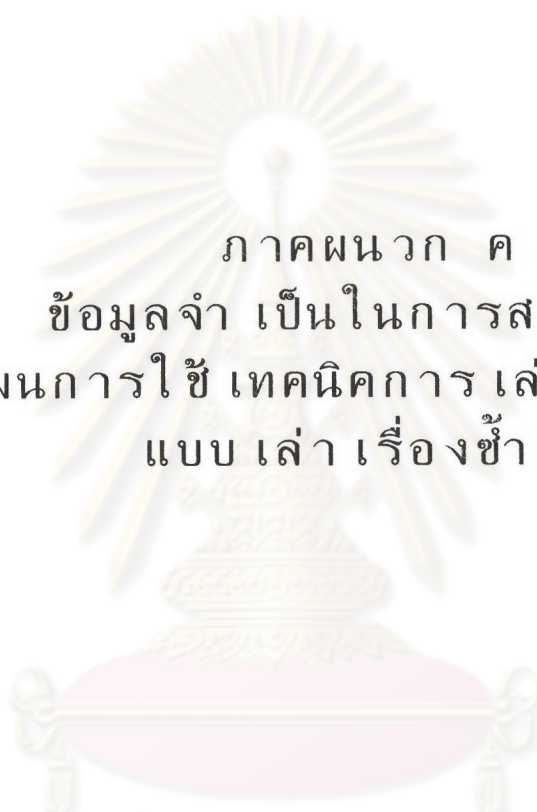
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงสร้างการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ

แนวคิด	หลักการ	เนื้อหา	วิธีสอน	เทคนิค	กิจกรรม	ขั้นตอนของกิจกรรม	ประเมินผล
<p>ความสามารถในการจับใจความจากการดูภาพและฟังเรื่องราวในหนังสือนิทาน เป็นพื้นฐานของการจับใจความด้านการอ่าน</p> <p>ความสามารถในการจับใจความ หมายถึงความสามารถในการจำและระลึกได้ ความสามารถในการเรียบเรียงข้อมูล และการเชื่อมโยงความรู้ที่ได้มา กับประสบการณ์ในชีวิตจริง</p> <p>นิทานมีโครงสร้างลีลาการเขียน และเรื่องราวที่เด็กคุ้นเคย เอื้อให้เด็กสามารถใช้ความรู้เดิมในการจับใจความเรื่องทั้งฟังและดูภาพ</p>	<p>การสอนจับใจความสำหรับเด็กวัยอนุบาลเน้นการจับใจความจากการดูภาพและฟังเรื่องราวในนิทาน</p> <p>การสอนจับใจความสำหรับเด็กอนุบาล จำเป็นต้องใช้นิทานเป็นสื่อให้เด็กฝึกความสามารถในการจับใจความ</p>	<p>ความสามารถในการจับใจความ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้</p> <p>1. การเข้าใจและระลึกได้</p> <p>1.1 การจำค่าและประโยค</p> <p>1.2 การระลึกประสบการณ์เดิม</p> <p>2. การเรียบเรียงข้อมูล</p> <p>2.1 การแปลความ</p> <p>2.2 การตีความ</p> <p>2.3 การคาดคะเน</p> <p>2.4 การตรวจสอบความเข้าใจ</p> <p>องค์ประกอบพื้นฐานของนิทาน</p> <p>1. ลักษณะของเรื่อง</p> <p>2. แก่นของเรื่อง</p> <p>3. ฉากของเรื่อง</p> <p>4. การคลี่คลายเรื่อง</p> <p>5. การลำดับเหตุการณ์</p>	<p>1. ครูเป็นแบบอย่างในการเล่านิทานให้เด็กฟัง</p> <p>2. ครูจัดให้เด็กได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันจากสิ่งที่ได้ฟังโดยอภิปรายและสรุปความคิดเข้าด้วยกัน</p>	<p>1. ก่อนเล่านิทานครูถามคำถามให้เด็กคาดคะเนและให้เชื่อมโยงประสบการณ์เดิม</p> <p>2. ขณะเล่านิทานครูถามคำถามให้เด็กตีความ ให้คาดคะเน ให้แปลความ และให้ตรวจสอบความเข้าใจ</p> <p>3. หลังเล่านิทาน ครูให้เด็กทบทวน เรื่องราวที่ได้ฟัง</p> <p>4. หลังเล่านิทานครูเสริมแรงขณะที่เด็กเล่าเรื่องซ้ำ</p>	<p>การจัดการสอนเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ แบ่งตามขั้นตอนออกเป็น</p> <p>1. ขั้นก่อนเล่านิทาน</p> <p>2. ขั้นขณะเล่านิทาน</p> <p>3. ขั้นหลังเล่านิทานจบ ซึ่งแบ่งออกเป็น</p> <p>3.1 ขั้นทบทวน</p> <p>3.2 ขั้นเล่าเรื่องที่ฟังทั้งเรื่อง</p>	<p>1. <u>ขั้นก่อนเล่านิทาน</u></p> <p>-ครูสนทนากับเด็กโดยให้เด็กเล่าชื่อเรื่องและเรื่องจากภาพปกและระลึกประสบการณ์เดิม</p> <p>2. <u>ขั้นขณะเล่านิทาน</u></p> <p>-ครูเล่านิทานและถามตามเป็นระยะ เพื่อฝึกให้เด็กแปลความ ตีความ คาดคะเน และตรวจสอบความเข้าใจ</p> <p>3. <u>ขั้นหลังเล่านิทานจบ</u></p> <p>แบ่งออกเป็น</p> <p>3.1 <u>ขั้นทบทวน</u></p> <p>-ครูเลือกจัดกิจกรรมดังนี้</p> <p>3.1.1 บอร์ดนิทาน</p> <p>3.1.2 แผนผังนิทาน</p> <p>3.1.3 ภาพตัดตอนนิทาน</p>	<p>ประเมินผลความสามารถในการจับใจความ 2 ด้านคือ</p> <p>1. ความเข้าใจและระลึกได้</p> <p>2. การเรียบเรียงข้อมูล</p>

โครงสร้างการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ

แนวคิด	หลักการ	เนื้อหา	วิธีสอน	เทคนิค	กิจกรรม	ขั้นตอนของกิจกรรม	ประเมินผล
<p>ในการเล่าเรื่องซ้ำ เด็กจะได้ฝึกแปลความ ตีความ คาดคะเน ตรวจสอบความเข้าใจตนเอง และเก็บประเด็นสำคัญ แล้วผสมผสานสิ่งที่ฟังเป็นเรื่องราว และพูดถ่ายทอดความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ</p> <p>ประสบการณ์ที่จะช่วยให้เด็กจับใจความได้ดีคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ประสบการณ์ในการสังเกตเหตุการณ์การจับใจความของผู้ใหญ่ 2. ประสบการณ์ในการมีปฏิสัมพันธ์และร่วมมือกับผู้ที่ให้แรงจูงใจ กำลังใจ และความช่วยเหลือ 3. ประสบการณ์จากการได้ฝึกปฏิบัติสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้วคนเดียวหรือกับผู้อื่น 	<p>การสอนให้เด็กจับใจความได้ดี การปฏิบัติดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูต้องเล่านิทานถ่ามถ่าถามเพื่อกระตุ้นให้เด็กคิดเพื่อจับใจความในขณะเดียวกันก็เป็นการแสดงแบบอย่างของการแปลความ ตีความ คาดคะเน ตรวจสอบความเข้าใจ และเก็บประเด็นสำคัญในการจับใจความ 2. การเล่าเรื่องซ้ำควรจัด เป็นกิจกรรมระหว่างเด็กกับเด็กด้วยนอกเหนือจาก เป็นกิจกรรมที่ครูทำกับเด็ก เพื่อให้เด็กเกิดแรงจูงใจในการเรียนและฝึกปฏิบัติสิ่งที่ เรียนรู้ไปแล้ว 					<ol style="list-style-type: none"> 3.1.4 ภาพแขวนคอเนื้อเรื่อง 3.1.5 กส่องนิทาน 3.1.6 แผ่นพับนิทาน 3.1.7 หนังสือนิทาน 3.1.8 ฉากนิทาน 3.1.9 กะบะนิทาน 3.1.10 การเชิดหุ่น 3.1.11 บทบาทสมมติ 3.2 <u>ขั้นเล่าเรื่องที่ฟังทั้งเรื่อง</u> ครูให้เด็ก 1 คนเล่าเรื่องให้เพื่อนอีก 3 คนฟัง โดยใช้หนังสือนิทานเล่มใหญ่ หรือผลงานที่ทำร่วมกัน 	

ภาคผนวก ค
ข้อมูลจำ เป็นในการสร้าง
แผนการใช้ เทคนิคการ เล่านิทาน
แบบ เล่า เรื่องซ้ำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุดประสงค์	คำจำกัดความ	ตัวอย่างคำถาม
<p>1. เข้าใจและระลึกได้</p> <p>1.1 คำและประโยค</p> <p>1.2 ระลึกประสบการณ์เดิม</p>	<p>รู้ความหมายของคำและประโยคที่ฟัง และบอกใจความและรายละเอียดสำคัญ</p> <p>ใช้ความรู้เดิมในการทำความเข้าใจเรื่องที่ฟัง</p>	<p>- ตัวละครที่สำคัญในเรื่องชื่ออะไรบ้าง</p> <p>- เหตุการณ์... เกิดขึ้นที่ไหน/ เมื่อไร</p> <p>- เรื่องนี้จบอย่างไร</p> <p>- นิทานเรื่องนี้ น่าจะชื่อเรื่องว่าอะไร</p> <p>- จากชื่อเรื่องเด็ก ๆ คิดว่านิทานเรื่องนี้ น่าจะเกี่ยวข้องกับอะไร</p> <p>- เด็ก ๆ เคยเห็น (ชื่อตัวละคร) หรือไม่</p>
<p>2. เรียบเรียงข้อมูล</p> <p>2.1 แปลความ</p> <p>2.2 ตีความ</p>	<p>รวบรวมความคิดหรือสิ่งที่ฟัง สร้างความคิดใหม่โดยอาจใช้ประโยคของผู้แต่งโดยตรงหรือถอดข้อความจากประโยคของผู้แต่งโดยใช้ประโยคใหม่แล้ว</p> <p>เรียบเรียงเป็นคำพูดของเด็กเองแต่ความหมายคงเดิม</p> <p>จัดลำดับเนื้อหาใหม่ และมองเห็นความสำคัญของข้อความแต่ละตอน รวมถึงเปรียบเทียบความสำคัญของส่วนย่อยภายในเรื่องราว ตลอดจนการย่อสรุปและลงความเห็น</p>	<p>- อะไรเกิดขึ้นหลังจากที่เกิดเหตุการณ์....</p> <p>- หลังจากที่เกิด (ชื่อตัวละคร) พบเหตุการณ์สำคัญ ต่อไป (ชื่อตัวละคร) พบเหตุการณ์อะไรบ้าง</p> <p>- ทำไม (ชื่อตัวละคร) ทำอย่างนั้นในเหตุการณ์.....</p> <p>- เรื่องนี้สอนว่าอย่างไร</p>

จุดประสงค์	คำจำกัดความ	ตัวอย่างคำถาม
2.3 คาดคะเน	ตั้งสมมติฐานจากข้อมูลในเรื่องที่ฟังด้วยการคาดคะเนความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหรือเหตุการณ์	- จากภาพ/ชื่อเรื่องเด็ก ๆ บอกคร่าวได้หรือไม่ว่านิทานเรื่องนี้จะเป็นอย่างไรต่อไป - (ชื่อตัวละคร) เกี่ยวข้องกับตัวละครอื่นอย่างไร
2.4 ตรวจสอบความเข้าใจ	ทดสอบสมมติฐานจากข้อมูลข้อมูลในเรื่องที่ฟัง	- สิ่งที่ได้ก ๆ เดาเมื่อสักครู่นี้ถูกต้องหรือไม่ ทาไมจึงเดาเช่นนั้น (ขณะครูเล่านิทานให้เด็กฟัง)

 ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การคัดเลือกนิทาน

นิทานที่ใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเล่าเรื่องซ้ำนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของนิทานดังต่อไปนี้

1. เป็นนิทานที่เด็กไม่เคยฟังมาก่อน
2. มีโครงสร้างสื่การเขียนและเรื่องราวที่เด็กคุ้นเคย
3. มีเหตุการณ์ซ้ำ ๆ เพื่อให้เด็กจดจำและคาดคะเนเรื่องราวได้
4. ใช้ภาษาง่าย ๆ มีคำบรรยายประกอบภาพชัดเจน
5. มีตัวละคร 1-8 ตัว
6. มีจำนวนฉาก 6-8 ฉาก
7. มีจำนวนหน้าประมาณ 10-14 หน้า
8. การดำเนินเรื่องเป็นไปอย่างรวดเร็ว
9. แก่นของเรื่องชัดเจน
10. มีการคลี่คลายปัญหาและแต่ละตอนของเรื่องนำไปสู่ความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของตัวละครหลัก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การจัดประเภทนิทาน

ในการจัดประเภทนิทานที่ใช้ในการสอนจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. นิทานที่ใช้สอนในช่วงแรก หมายถึงนิทานที่มีคุณสมบัติดังนี้
  - 1.1 จำนวนฉากน้อย ประมาณ 5-6
  - 1.2 จำนวนตัวละครน้อย ประมาณ 1-4 ตัวละคร
  - 1.3 ปัญหาและปัจจัยช่วยคลี่คลายปัญหาไม่ซับซ้อน
  - 1.4 การระบุเป้าหมายสำคัญของตัวละครหลักชัดเจนตั้งแต่แรก
2. นิทานที่ใช้สอนในช่วงหลัง หมายถึงนิทานที่มีคุณสมบัติ ดังนี้
  - 2.1 จำนวนฉากมาก ประมาณ 7-8 ฉาก
  - 2.2 จำนวนตัวละครมาก ประมาณ 5-8 ตัวละคร
  - 2.3 ปัญหาและปัจจัยช่วยคลี่คลายปัญหาซับซ้อน
  - 2.4 การระบุเป้าหมายสำคัญของตัวละครหลักชัดเจนในตอนท้าย
3. นิทานที่ใช้สอนในช่วงกลาง หมายถึงนิทานที่มีจำนวนคุณสมบัติของนิทานที่ใช้สอนในช่วงแรก (1.1-1.4) 2 ประการ และมีจำนวนคุณสมบัติของนิทานที่ใช้สอนในช่วงหลัง (2.1-2.4) อีก 2 ประการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เกณฑ์ในการคัดเลือกนิทาน

ในการคัดเลือกนิทานที่ใช้ในแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเล่าเรื่องซ้ำ ผู้วิจัยพิจารณาจากคุณสมบัติของนิทานเป็นเกณฑ์ ดังนี้

1. นิทานที่ใช้สอนในช่วงแรก

หมายถึง นิทานที่มีคุณสมบัติต่อไปนี้อย่างน้อย 3 ประการขึ้นไป

- 1.1 จำนวนจากน้อย หมายถึง การดำเนินเรื่องให้มีจุดขัดแย้งในเหตุการณ์น้อย ตัวละครหลักเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์หรือปัญหา 2-3 เหตุการณ์ที่คลี่คลาย ในนิทาน 1 เรื่องจะมีจำนวนจากประมาณ 5-6 จาก
- 1.2 จำนวนตัวละครน้อย หมายถึง ในนิทาน 1 เรื่องจะมีจำนวนผู้แสดงที่เป็นทั้งตัวละครหลักและตัวประกอบรวมกันแล้วไม่เกิน 4 ตัว
- 1.3 ปัญหาและปัจจัยช่วยคลี่คลายปัญหาของเรื่องไม่ซับซ้อน หมายถึง นิทานที่มีลักษณะของเรื่องง่าย ๆ มีเหตุการณ์ซ้ำ ๆ การดำเนินเรื่องไปสู่การจุดจบที่คลี่คลายปัญหาไม่ซับซ้อน
- 1.4 การระบุเป้าหมายของตัวละครหลักชัดเจนตั้งแต่แรก หมายถึง ผู้แต่งบอกให้ทราบถึงปัญหาหรือความต้องการของตัวละครอย่างชัดเจนตั้งแต่หลังเกริ่นเรื่อง

2. นิทานที่ใช้สอนในช่วงหลัง

หมายถึง นิทานที่มีคุณสมบัติต่อไปนี้อย่างน้อย 3 ประการขึ้นไป

- 2.1 จำนวนจากมาก หมายถึง การดำเนินเรื่องให้มีจุดขัดแย้งในเหตุการณ์มาก ตัวละครหลักเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์หรือปัญหา 4-5 เหตุการณ์ที่คลี่คลาย ในนิทาน 1 เรื่อง จะมีจำนวนจากประมาณ 7-8 จาก
- 2.2 จำนวนตัวละครมาก หมายถึง ในนิทาน 1 เรื่องจะมีจำนวนผู้แสดงที่เป็นทั้งตัวละครหลักและตัวประกอบรวมกันแล้วไม่เกิน 8 ตัว
- 2.3 ปัญหาและปัจจัยช่วยคลี่คลายปัญหาของเรื่องซับซ้อน หมายถึง นิทานที่มีภาพนิทานเรื่องราวยาวในตอนต่อไป การดำเนินเรื่องคววอย ๆ เพิ่มความซับซ้อนไปสู่จุดจบที่คลี่คลายปัญหาได้ชัดเจน
- 2.4 การระบุเป้าหมายของตัวละครหลักในตอนท้าย หมายถึง ผู้แต่งบอกให้ทราบความต้องการของตัวละครในช่วงใกล้จบเรื่อง

3. นิทานที่ใช้สอนในช่วงกลาง

หมายถึง นิทานที่มีคุณสมบัติดังนี้

3.1 มีคุณสมบัติของนิทานที่ใช้สอนในช่วงแรก 2 ประการจากคุณสมบัติทั้ง

หมด 4 ประการ

3.2 มีคุณสมบัติของนิทานที่ใช้สอนในช่วงหลัง 2 ประการจากคุณสมบัติทั้ง

หมด 4 ประการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทาน เรื่อง แพะสามตัว

คาราฉันท์ สุทธิธนกุล

ข้อความ

นานมาแล้วมีแพะพี่น้องสามตัว ซึ่งแพะใหญ่ แพะกลาง แพะเล็ก

แพะสามตัวอยากไปกินหญ้าที่ฝั่งตรงข้ามฝากนั้น แต่...ไม่สามารถข้ามไปได้ เพราะมียักซ์ยืนขวางอยู่บนสะพาน แพะใหญ่จึงออกอุบายให้พี่น้องทั้งสองโดยให้แพะเล็กข้ามสะพานเป็นตัวแรก ขณะข้ามสะพานยักซ์พูดว่า "ใครมาเดินสะพานของเรา เราจะจับกินเสียเดี๋ยวนี้" แพะเล็กตอบว่า "ฉันยังเล็กนัก ที่ฉันตัวใหญ่กว่า" ยักซ์จึงปล่อยแพะเล็กเดินข้ามสะพานไป ต่อมาแพะกลางจึงข้ามสะพานมาเป็นตัวที่สอง พอมาถึงกลางสะพาน ยักซ์ก็พูดว่า "ใครมาเดินบนสะพานของเรา เราจะจับกินเสียเดี๋ยวนี้" แพะกลางตอบว่า "ฉันยังเล็กนัก ที่ฉันตัวใหญ่กว่า" ยักซ์จึงปล่อยแพะกลางข้ามสะพานไป

แล้วแพะใหญ่จึงข้ามสะพานมาเป็นตัวที่สาม พอถึงกลางสะพาน ยักซ์ก็พูดว่า "ใครมาเดินบนสะพานของเรา เราจะจับกินเสียเดี๋ยวนี้" แพะใหญ่ตอบว่า "ฉันแพะใหญ่ฉันไม่กลัวเจ้าทรอก เจ้ายักซ์เกเร"

ยักซ์โมโหมากจึงเดินข้ามสะพานเพื่อจับแพะใหญ่กิน แพะใหญ่จึงใช้ เขาค้ำและแข็งแรงชนยักซ์ที่ยังไม่ทันตั้งตัวตกสะพานจมน้ำไป ยักซ์ว่ายน้ำไม่เป็นจึงจมน้ำตายไปในที่สุด

ตั้งแต่นั้นมา แพะทั้งสามตัวต่างมีความสุข เพราะได้ข้ามมากินหญ้า และอยู่ร่วมกันอย่างรักใคร่สามัคคีตลอดมา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทาน เรื่อง ชุกน้อยหาเพื่อน

โชติ ศรีสุวรรณ

ข้อความ

คำคืนวันหนึ่ง มีนกชุกน้อยตัวหนึ่งนั่งเหงาอยู่บนกิ่งไม้ขณะที่สัตว์อื่น ๆ พากันหลับ นกชุกน้อยสงสัยว่าทำไมนกชุกต้องหากินตอนกลางคืน แม่นกชุกตอบว่า ตาของนกชุก สู้แสงตอนกลางวันไม่ได้

เช้าวันต่อมา นกชุกน้อยคิดอยากจะเอาชนะแสง จึงบินไปหาลูกนกกลางเขน ในตอนกลางวันลูกนกกลางเขน 2 ตัว กำลังร้องเพลง นกชุกน้อยขอเป็นเพื่อนกับนกกลางเขนแต่ นกกลางเขนตอบว่า "เสียใจนะ เราเป็นเพื่อนกับเธอไม่ได้ เราตื่นกลางวัน เธอตื่นกลางคืน แล้วฉันก็มีเพื่อนแล้ว"

นกชุกน้อยรู้สึกเศร้าใจจึงบินต่อไปพบลูกควายตัวเล็ก 2 ตัว กำลังกินหญ้า ชุกน้อยจึงขอเป็นเพื่อนด้วย แต่ลูกควายตอบว่า "เสียใจนะ เราตื่นกลางวัน เธอตื่นกลางคืน" แล้วฉันก็มีเพื่อนแล้ว

นกชุกน้อยรู้สึกเศร้าจึงนั่งซึมที่ขอนไม้ ลึกพักหนึ่งก็มีหนูน้อยตัวหนึ่งโผล่มา ชุกน้อยดีใจ แต่หนูน้อยตกใจกลัวชุกน้อยจะกินตนเอง ชุกน้อยจึงขอเป็นเพื่อนกับหนูน้อย หนูตอบตกลงเพราะ เหงาอยู่ตัวเดียวมานาน

นกชุกน้อย จึงชวนหนู ไปหลับในโพรงไม้ต้นเดียวกัน หนูตอบตกลงเพราะเริ่มง่วง ทั้งสอง เริ่มแสบตา หลับด้วยกันอย่างมีความสุขในเวลากลางคืน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทาน เรื่อง เบ็ดน้อยตามหาแม่

ข้อความ

ทรงศรี จริตงาม

ตั้งแต่ลูก เบ็ด เกิดมายังไม่ เคยเห็นหน้าแม่ เบ็ดจึงคิดจะออกตามหาแม่

เบ็ดน้อย เริ่มออกตามหาแม่ เดินไปไม่นานพบแม่ปู ลูกเบ็ดจึงถามว่า

เบ็ดน้อย : "ท่านคือ แม่ของหนู ไช้ไหมจะ"

แม่ปู : "ไม่ใช่หรือจะ ฉันเป็นแม่ปู มีขา 8 ขา กับก้าม 2 ก้ามใหญ่
แม่ของหนู ไม่มีขามากเหมือนฉันหรือจะ"

ลูกเบ็ดขอบคุณแล้วเดินทางต่อไป จนมาพบแม่กบเกาะอยู่บนโขดหิน เบ็ดน้อยจึงถามว่า

เบ็ดน้อย : "ท่านคือ แม่ของหนู ไช้ไหมจะ เพราะมีขาไม่ถึง 8 ขา"

แม่กบ : "ฉันไม่ใช่แม่ของหนูหรือ ฉันเป็นแม่กบ มีขา 4 ขา
ไม่มีปีกเหมือนแม่ของหนูหรือจะ"

ทันใดนั้น เบ็ดน้อยก็ได้ยินเสียงสัตว์เล็ก ๆ บนกิ่งไม้ จึงเงยหน้ามองเห็นแมงก่าส่งบิน

มาที่รับ ลูกเบ็ดจึงถามว่า

เบ็ดน้อย : "ท่านคือแม่ของหนู ไช้ไหมจะ เพราะท่านมี 2 ขา มีปีก แต่บินได้ไม่สูง"

แม่ไก่ : "ฉันไม่ใช่แม่ของหนูหรือ ฉันเป็นแม่ไก่ แม่ของหนูจะมีปากแบนกว้าง
ร้องก่าบ ก่าบ และว่ายน้ำได้ด้วย"

ลูกเบ็ด เริ่มหมดกำลังใจที่จะตามหาแม่จึงหยุดพักใกล้หนองน้ำและกินน้ำ ทันใดนั้นเองมันก็

เห็นสัตว์ปีกปากแบนก่าบว่ายน้ำ จึงถามว่า

เบ็ดน้อย : "ท่านมี 2 ขา มีปีก และว่ายน้ำได้ไหมจะ"

แม่เบ็ด : "ใช่จะ ฉันมี 2 ขา มีปีกและว่ายน้ำได้"

เบ็ดน้อย : "แล้วเสียงร้องของท่านล่ะจะ"

แม่เบ็ด : "ฉันร้อง ก่าบ..ก่าบ"

เบ็ดน้อยดีใจพลางร้องว่า "ถ้าอย่างนั้นท่านคือ แม่เบ็ดของฉัน ไช้ไหมจะ" แม่เบ็ดตอบ
หนูก็คือลูกเบ็ดของแม่ที่หายไปตั้งแต่เล็ก ๆ นั้นเอง

เบ็ดน้อยดีใจมากที่ตามหาแม่พบจึงวิ่ง เข้าไปกอดแม่ ตั้งแต่นั้นมาเบ็ดน้อยไม่ เคยเหงา
เพราะมีแม่ดูแลใกล้ ๆ

นิทานเรื่อง ชุกน้อยหาเพื่อน

โชติ ศรีสสุวรรณ

ข้อความ

คำคืนวันหนึ่ง มีนกชุกน้อยตัวหนึ่งนั่งเหงาอยู่บนกิ่งไม้ขณะทีสัตว์อื่น ๆ พากันหลับ
นกชุกน้อยสงสัยว่าทำไมนกชุกต้องหากินตอนกลางคืน แม่นกชุกตอบว่า ตาของนกชุก
สู้แสงตอนกลางวันไม่ได้

เช้าวันต่อมา นกชุกน้อยคิดอยากจะเอาชนะแสง จึงบินไปหาลูกนกกาขงเขน
ในตอนกลางวันลูกนกกาขงเขน 2 ตัว กำลังร้องเพลง นกชุกน้อยขอเป็นเพื่อนกับนกกาขงเขนแต่
นกกาขงเขนตอบว่า "เสียใจนะ เราเป็นเพื่อนกับเธอไม่ได้ เราตื่นกลางวัน เธอตื่นกลางคืน
แล้วฉันก็มีเพื่อนแล้ว"

นกชุกน้อยรู้สึกเศร้าใจจึงบินต่อไปพบลูกควายตัวเล็ก 2 ตัว กำลังกินหญ้า ชุกน้อยจึงขอเป็น
เพื่อนด้วย แต่ลูกควายตอบว่า "เสียใจนะ เราตื่นกลางวัน เธอตื่นกลางคืน" แล้วฉันก็มีเพื่อนแล้ว

นกชุกน้อยรู้สึกเศร้าจึงนั่งซึมที่ขอนไม้ ลึกพักหนึ่งก็มีหนูน้อยตัวหนึ่งโผล่มา ชุกน้อยดีใจ
แต่หนูน้อยตกใจกลัวชุกน้อยจะกินตนเอง ชุกน้อยจึงขอเป็นเพื่อนกับหนูน้อย หนูตอบตกลงเพราะ
เหงาอยู่ตัวเดียวมานาน

นกชุกน้อย จึงชวนหนู ไปหลับในโพรงไม้ต้นเดียวกัน หนูตอบตกลงเพราะเริ่มง่วง ทั้งสอง
เริ่มแสบตา หลับด้วยกันอย่างมีความสุขในเวลากลางวัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทาน เรื่อง บนเส้นทางของกระรอก

อุษณีย์ วัฒนพันธ์

ข้อความ

ณ สวนแห่งหนึ่ง แม่กระรอกบอกลูกให้รีบวิ่งหนีไป เขี่ยมยาย
 ลูกกระรอกเดินทางไปตามกิ่งไม้ สักพักได้ยินเสียงร้องไห้ช่วยจากหนู ลูกกระรอกรีบ
 ลงไปช่วยทันที หนูขอบคุณลูกกระรอก
 เดินทางต่อไป ก็ได้ยินเสียงปลาร้องไห้ช่วยว่า "ช่วยด้วย ! เมื่อวานฝนตกมาก
 เราเล่นน้ำเพลินใกล้ไปมา จนมาติดที่นี่ " ลูกกระรอกพาไปส่งสระน้ำ ปลาขอบคุณลูกกระรอก
 ลูกกระรอกเดินทางต่อไป ได้ยินเสียงลูกนกร้อง ทิว้าง " ลูกกระรอกจึงแบ่งกล้วยให้ลูกนก
 ลูกกระรอกเดินทางต่อไป พบผีเสื้อถูกพายุพัดปีกช้ำ ลูกกระรอกจึงพาผีเสื้อไปส่งที่ยอดหญ้า
 ช้างสูง
 ในที่สุดมาถึงบ้านยาย ลูกกระรอกเล่าเรื่องที่ทำไมช้าและเหลือกล้วยมาเพียงครึ่งเดียว
 ยายกอดกระรอกและบอกว่า "ยายดีใจที่หลานเป็นเด็กดี มีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น"

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทานเรื่อง กระดองเต่า

จูเลีย แอสเวอร์ธ

ข้อความ

จอห์น คล้าก

ครั้งหนึ่งยังมีเต่าตัวหนึ่ง เต่าตัวนี้เริ่มเบื่อกระดองตัวเอง จึงคิดจะ เปลี่ยนกระดอง วันหนึ่งขณะที่เต่ากำลังเดินไปตามทาง มันพบเศษโลหะ เต่าจึงหยุดคิด "บางทีฉันควร เปลี่ยนกระดองให้เป็นกระดองโลหะ เหมือนตัวนิ่ม" และแล้วมันก็เริ่มตกแต่งกระดองจนเสร็จ

เต่าเดินทางต่อไป ต่อมาฝนเริ่มตกทำให้กระดองโลหะขึ้นสนิม ค่อย ๆ ผุพังหลุดเป็นชิ้น เต่าเริ่มเดินช้าลง ช้าลง จนในที่สุดเดินต่อไปไม่ได้ เต่าจึงหยุดคิดว่า "กระดองโลหะนี้ไม่ดีเลย บางทีฉันน่าจะเปลี่ยนกระดองใหม่ให้สวยงามเหมือนผีเสื้อ" ดังนั้นเต่าจึงตกแต่งกระดองใหม่ โดยใช้กระดากจนเสร็จ

เต่าเดินทางต่อไปได้สักพักก็มีลมพัดอย่างแรงทำให้กระดากหลุดไปจากกระดองที่ละชิ้น ๆ เต่าจึงหยุดคิดว่า "กระดองกระดากนี้ไม่ดีเลย ฉันน่าจะทำกระดองด้วยไม้ให้สวยเหมือนเขากวาง" และแล้วมันจึงเริ่มตกแต่งกระดองจนเสร็จ

เต่าเดินทางต่อไปจนเข้าไปใกล้กองไฟทำให้กระดองไม้เริ่มร้อนขึ้นทุกที ๆ เต่าจึงหยุดคิดว่า "กระดองไม้นี้ไม่ดีเลย ฉันน่าจะตกแต่งกระดองใหม่โดยใช้ผ้าเหมือนขนแกะ" ดังนั้นเต่าจึงตกแต่งกระดองใหม่ ด้วยเศษผ้าจนเสร็จ

โชคไม่ดีที่เต่าเดินเข้าไปใกล้ต้นกุหลาบ หนามกุหลาบจึงเกี่ยวเข้ากับเศษผ้าทำให้ ด้านหลุดเป็นเส้นยาวขึ้นเรื่อย ๆ เต่าจึงหยุดคิดว่า "กระดองผ้านี้ไม่ดีเลย ฉันน่าจะมียกระดองใหม่ที่กันน้ำได้เหมือนหิปโป" และแล้วเต่าก็เริ่มตกแต่งกระดองด้วยยางจนเสร็จ

โชคไม่ดีอีกตามเคย ทางที่เต่าเดินลาดลงเรื่อย ๆ ทำให้กระดองเต่าที่ทำด้วยยางแตงขึ้น ลงจนหัวคะมำลงดิน เต่าจึงหยุดคิดว่า "เฮ้อ ! กระดองโลหะก็ไม่ได้ เพราะขึ้นสนิมง่ายกระดอง กระดากก็ปลิวง่าย เวลาถูกลมพัด กระดองไม้ก็คิดไฟง่าย กระดองผ้าก็หลุดง่าย เวลาถูกหนามเกี่ยว และกระดองยางก็แตงไปมา บางทีกระดองที่ดีที่สุด ก็คือ กระดองของเราเองฉันไม่ต้องการ กระดองอื่น ๆ อีกแล้ว" และแล้วเต่าก็เริ่มตกแต่งกระดอง โดยเติมทาสีบนกระดองให้สวยงาม

นิทานเรื่อง ฮี เล้ง เค้งโคง

ซีวัน วิสาสะ

ข้อความ

ครั้งหนึ่งยังมีหลานตัวหนึ่งไม่ชอบพูดหน้าบุคคลทั้งวัน อาศัยอยู่ที่บ้าน และชอบส่งเสียงเป็นเพลง "ฮี เล้ง เค้งโคง"

วันหนึ่งหลานไปอ่านหนังสือ เขียวชวนเที่ยว เมืองใหญ่ ในวันหยุดสุดสัปดาห์ เจ้าหลานอยากไปส่งเสียงเป็นเพลง "ฮี เล้ง เค้งโคง"

เจ้าหลานแต่งตัวผูกโบสีแดง สะพายกล้อง 1 ตัว รู้สึกสุขใจส่งเสียงเป็นเพลง "ฮี เล้ง เค้งโคง"

ต่อมาเจ้าหลานก็ขึ้นรถ นั่งได้สักพักรู้สึกอึดอัด เพราะรถแน่น เครื่องยนต์ก็เสียงดัง เจ้าหลานรำคาญ ส่งเสียงเป็นเพลง "ฮี เล้ง เค้งโคง"

เมื่อมาถึงเมืองใหญ่พบเห็นผู้คนสับสนวุ่นวาย รถติดมากมาย เจ้าหลานเวียนหัว ส่งเสียงเป็นเพลง "ฮี เล้ง เค้งโคง"

หลานเริ่มสงสัยนี่หรือ เมืองใหญ่ ฝุ่นควันก็เยอะแยะ เจ้าหลานอ่อนแรง ส่งเสียงเป็นเพลง "ฮี เล้ง เค้งโคง"

เจ้าหลานเดินเที่ยวไปตามชอกติกลดเลี้ยวไปมา หันใจนั้นเอง เจ้งสิงโผล่มาแย่งกล้องไป เจ้าหลานตกใจ ส่งเสียงเป็นเพลง "ฮี เล้ง เค้งโคง"

ในที่สุดหลานตัดสินใจกลับบ้านเพราะคิดว่าที่บ้านไม่มีเรื่องนารำคาญเหมือน เมืองใหญ่ เจ้าหลานมาถึงบ้านรู้สึกชื่นบาน ส่งเสียงเป็นเพลง "ฮี เล้ง เค้งโคง"

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทานเรื่อง แม่ไก่สีแดง

เจอรี่ สแมช

ข้อความ

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีแม่ไก่สีแดงอาศัยอยู่กับ เบ็ค แมว และสุนัข แม่ไก่มีนิสัยขยันชอบทำงานบ้าน แต่ เบ็ค แมว และสุนัข มีนิสัยขี้เกียจไม่ยอมช่วยทำงานเลย

วันหนึ่งแม่ไก่สีแดงต้องการจะปลูกเมล็ดข้าว จึงไปตาม เบ็ค แมว และสุนัขว่า

แม่ไก่สีแดง : "ใครจะช่วยฉันปลูกเมล็ดข้าวบ้าง"

เบ็ค แมว สุนัข : "ฉันไม่ช่วย"

แม่ไก่สีแดงจึงปลูกเมล็ดข้าวเอง

ต่อมาเมื่อต้นข้าวออกรวง แม่ไก่สีแดงก็ไปตาม เบ็ค แมว และสุนัขว่า

แม่ไก่สีแดง : "ใครจะช่วยฉันเกี่ยวข้าวบ้าง"

เบ็ค แมว สุนัข : "ฉันไม่ช่วย"

แม่ไก่สีแดงจึงเกี่ยวข้าวเอง

หลังจากนั้นแม่ไถนาข้าวที่เกี่ยวข้องเสร็จสิ้น แล้วถามเพื่อนว่า

แม่ไก่สีแดง : "ใครจะช่วยฉันนำข้าวไปมอแห้งบ้าง"

เบ็ค แมว สุนัข : "ฉันไม่ช่วย"

แม่ไก่สีแดงจึงมอแห้งเอง ได้มอมา 1 ตุง

เช้าวันต่อมาแม่ไก่สีแดงจึงไปตาม เบ็ค แมว สุนัขว่า

แม่ไก่สีแดง : "ใครจะช่วยฉันทำขนมปังบ้าง"

เบ็ค แมว สุนัข : "ฉันไม่ช่วย"

แม่ไก่สีแดงจึงทำขนมปังเอง

เมื่อแม่ไก่สีแดงทำขนมปังเสร็จ กลิ่นหอมของขนมปังลอยไปทำให้ เบ็ค แมว และสุนัข วังมาหาแม่ไก่สีแดง แม่ไก่จึงถามว่า

แม่ไก่สีแดง : "ใครจะช่วยฉันกินขนมปังข้าง"

เบ็ค แมว สุนัข : "ฉันจะช่วย"

แม่ไก่สีแดงตอบว่า "เสียใจ ฉันไม่ให้กิน เพราะไม่มีใครช่วยฉันปลูกเมล็ดข้าว เกี่ยวข้าว
ไถแบ่ง และทำขนมปังเลย เพราะฉะนั้นฉันจึงต้องกินขนมปังด้วยตนเอง" เบ็ค แมว และสุนัข
มองดูแม่ไก่กินขนมปังด้วยความเสียดาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทานเรื่อง ฟ้าจ่าอย่าร้อง

ส. พุ่มสุวรรณ

บายวันหนึ่ง เด็กชายผมแกละ เล่นอยู่คนเดียวในสวนหลังบ้าน ผนตั้ง
 เค้ามา เสียงร้อง คริน คริน ผมแกละนี่กกลัว แต่อยากรู้ว่าใครทำเสียงนี้จึงจี
 ม้าก้านกล้วยแล้วออกไปดู พบกบริมบึง ผมแกละถามว่า "กบจ่า เธอใช้ไหมที่
 ร้อง คริน คริน" กบน้อยตอบว่า "ไม่ใช่ฉันหรอกฉันร้อง โอ๊บ โอ๊บ" ผมแกละ
 พบไก่ ถามพ่อไก่ไปว่า "ไก่จ่า เธอใช้ไหมที่ร้อง คริน คริน" พ่อไก่ตอบว่า
 "ไม่ใช่ฉันหรอก ฉันขัน เอ๊ก เอ๊ก" จีม้าต่อไป พบเป็ดฝูงใหญ่จึงถามว่า
 "เป็ดจ่า เธอใช้ไหมที่ร้อง คริน คริน" เป็ดตอบว่า "ไม่ใช่ฉันหรอก ฉันร้อง
 ก้าบ ก้าบ" แมวเดินผ่านมา ผมแกละถามว่า "แมวจ่า เธอใช้ไหมที่ร้อง
 คริน คริน" แมวหง่าวสายหน้า "ไม่ใช่ฉันหรอก ฉันร้อง เหมี้ยว เหมี้ยว"
 ควมม้าก้านกล้วย พบหมาขนสวย จึงถามว่า "หมาจ่า เธอใช้ไหมที่ร้อง คริน
 คริน" หมาตอบว่า "ไม่ใช่ฉันหรอก ฉันเห่า โห้ง โห้ง" ผมแกละอยากรู้
 ถามหมูตัวใหญ่ "หมูจ่า เธอใช้ไหมที่ร้องคริน คริน" แม่หมูตอบว่า "ไม่ใช่
 ฉันหรอก ฉันร้อง อู๊ด อู๊ด" ผมแกละสงสัย ยิงอยากรู้ใหญ่ "วัวจ่า เธอใช้ไหม
 ที่ร้อง คริน คริน" วัวตอบว่า "ไม่ใช่ฉันหรอก ฉันร้อง มอ มอ" ผมแกละ
 ถามลุงช้าง "ลุงร้องใช้ไหม" ช้างตอบว่า "ไม่ใช่ฉันหรอก ฉันร้องฮูม แปร
 แปรัน นั่นคือเสียงฟ้า ลองไปถามฟ้าดู" ผมแกละรู้แล้วเสียงร้องคือฟ้าถาม
 ว่า "ฟ้าจ่า ร้องให้ทำไม" ฟ้าตอบเด็กน้อย น้ำเสียงละห้อย "อดข้าวมา
 หลายวัน" ผมแกละยิ้มร่า ส่งขนมให้ฟ้า แล้วบอกว่า "ลุงจ่าอย่าร้อง
 เด็ก ๆ เขากกลัว" ฟ้าได้ขนมชื่นชมนักหนาบอกผมแกละว่า "ต่อไปอย่ากลัว"

นิทาน เรื่อง สาม เกลอจอมแก่น

เด่น แก้วพงษา

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง มีเด็ก 3 คนเป็นเพื่อนรักกันมากชื่อดาว ก้อน และ เอก เข้าวันหนึ่ง ดาวก้อนและเอกชวนกันไปเที่ยวที่ชายทุ่งแห่งหนึ่ง ทั้งสามพากันวิ่งเล่นจนมาถึงลำธารเล็ก ๆ มีฝูงปลามากมาย ดาวจึงชวนเพื่อน ๆ ว่า

ดาว : "ใครจะช่วยฉันจับปลาบ้าง"

ก้อนและเอก : "ฉันไม่ช่วย"

ดาวจึงนั่งตกปลาคนเดียว เวลาผ่านไปดาวได้ปลาช่อน

ตัวโต ต่อมาดาวถามเพื่อน ๆ ว่า

ดาว : "ใครจะช่วยฉันหาฟืนบ้าง"

ก้อนและเอก : "ฉันไม่ช่วย"

ดาวจึงไปหาฟืนคนเดียว เมื่อได้ฟืนมาแล้ว ดาวจึงถามเพื่อนว่า

ดาว : "ใครจะช่วยฉันก่อไฟบ้าง"

ก้อนและเอก : "ฉันไม่ช่วย"

ดาวจึงก่อไฟเอง ครั้นก่อไฟเสร็จ ดาวจึงถามเพื่อนว่า

ดาว : "ใครจะช่วยฉันปิ้งปลาบ้าง"

ก้อนและเอก : "ฉันไม่ช่วย"

ดาวจึงปิ้งปลาเอง สักพักหนึ่งปลาช่อนปิ้งส่งกลิ่นหอมน่ากิน ก้อนและเอกได้กลิ่นจึงวิ่งมาหาดาว

ดาวจึงถามเพื่อนว่า

ดาว : "ใครจะช่วยฉันกินปลาช่อนปิ้งบ้าง"

ก้อนและเอก : "ฉันจะช่วย"

ดาวบอกเพื่อนว่า "เสียใจ ฉันจะกินคนเดียวเพราะ ไม่มีใครช่วยฉันตกปลาหาฟืน ก่อไฟ และปิ้งปลา" ก้อนและเอกผิดหวังมากที่ไม่ได้กินปลาช่อนปิ้งของดาว

นิทานเรื่อง หนูน้อยขนมปัง

จอห์น แซนฟอร์ด

ข้อความ

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีผู้หญิงคนหนึ่งกำลังทำขนมปัง 1 ชิ้น เมื่อเธอเปิดประตูเตาอบ เจ้าหนูน้อยขนมปังก็กระโดดออกมา

หนูน้อยขนมปังวิ่งหนีออกจากบ้านของผู้หญิง เธอร้องตะโกนให้หยุดแต่หนูน้อยขนมปังกลับหัวเราะและพูดว่า "วิ่งให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ เธอจับฉันไม่ทันหรอก ฉันคือหนูน้อยขนมปัง"

หนูน้อยขนมปังวิ่งผ่านทุ่งนาและเห็นชวานาคคนหนึ่ง ชวานาร้องตะโกนให้หยุดแต่หนูน้อยขนมปังหัวเราะและพูดว่า "วิ่งให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ เธอจับฉันไม่ทันหรอก ฉันคือหนูน้อยขนมปัง"

หนูน้อยขนมปังวิ่งผ่านป่าและเห็นสุนัข สุนัขเห่าให้หยุดแต่หนูน้อยขนมปังหัวเราะและพูดว่า "วิ่งให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ เธอจับฉันไม่ทันหรอก ฉันคือหนูน้อยขนมปัง"

ครั้นแล้วหนูน้อยขนมปังก็วิ่งมาถึงแม่น้ำแห่งหนึ่ง หนูน้อยขนมปังเห็นจระเข้ตัวหนึ่งจึงพูดว่า

หนูน้อยขนมปัง : "คุณจระเข้ครับ ได้โปรดพาผมข้ามแม่น้ำด้วยเถิด"

จระเข้ : "ได้สิ เจ้าหนูน้อยขนมปัง ปีนขึ้นมานบนจมูกของฉันได้เลย"

ผู้หญิง ชวานา และสุนัข ตามมาถึงริมแม่น้ำจึงร้องเรียกหนูน้อยขนมปังพร้อมกันว่า "กลับมา กลับมา กลับมานะ" แต่หนูน้อยขนมปังได้แต่หัวเราะ จระเข้ก็ว่ายน้ำพาหนูน้อยขนมปังไกลออกไปทุกขณะ

เมื่อจระเข้ว่ายไปถึงกลางแม่น้ำ มันจึงพูดว่า "ลาก่อนนะ เจ้าหนูน้อยขนมปัง" จระเข้ก็อ้าปากกว้างและจับ เจ้าหนูน้อยขนมปังกลืนลงไปในห้อง นั่นคือจุดจบของเจ้าหนูน้อยขนมปัง

นิทานเรื่อง ฝนจำ

ข้อความ

พรจันทร์ จันทวิมล

ณ หนองน้ำเชิงเขาแห่งหนึ่ง มีกบน้อยตัวหนึ่งอาศัยอยู่กับแม่กบ วันหนึ่งน้อยมองเห็นหยดน้ำ หลายหยดก็วิ่งไปมาบนใบข้าว กบน้อยแปลกใจจึงถามว่า

กบน้อย : "น้ำจำ เธอมาจากไหน"

หยดน้ำ : "ฉันมาจากฝนจะ"

กบน้อยคอยจนฝนตกลงมาจึงร้องถามว่า

กบน้อย : "ฝนจำ เธอมาจากไหน"

ฝน : "ฉันมาจากเมฆจะ"

เมฆ หยุดตก กบน้อยก็กระโดดขึ้นบนยอดเขาตะโกนถาม เมฆว่า

กบน้อย : "เมฆจำ เธอมาจากไหน"

ก้อนเมฆ : "ฉันมาจากไอน้ำจะ"

กบน้อยถามไอน้ำว่า : "ไอน้ำ เธอมาจากไหน"

ไอน้ำ : "ฉันมาจากน้ำบนพื้นโลกที่ถูกแดดเผากลายเป็นไอน้ำ"

กบน้อยกลับไปหาข้าวแล้วบอกว่า "ฉันรู้ว่าเธอมาจากไหน เธอมาจากฝน ฝนมาจากก้อนเมฆ เมฆมาจากไอน้ำ ไอน้ำมาจากน้ำเมื่อถูกแสงแดดเธอก็ลอยเป็นไอน้ำกลายเป็นเมฆ ตกลงมาเป็นฝน"

น้ำ : "ถูกแล้วจะ"

จากนั้นกบน้อยก็ไปบอกแม่ว่า กบน้อยมีเพื่อนใหม่ คือ น้ำ ฝน และ เมฆ แม่กบดีใจที่กบน้อยเป็นเพื่อนกับธรรมชาติ แล้วกบแม่ลูกก็อยู่กับธรรมชาติที่หนองน้ำแห่งนี้ตลอดไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทานเรื่อง ดอกตะวันกับถุงทอง

สุรินทร์ ช่วงโชติ

ข้อความ

ณ ไร่ทานตะวันแห่งหนึ่ง มีนกปรอดทองตัวหนึ่งชอบร้องเพลงทุกเช้า ทุก ๆ วัน นกปรอดทองจะบินลงมาเกาะกิ่งไม้ใกล้ดอกทานตะวัน แล้วถามข่าวปารู้จากดอกทานตะวัน ดอกทานตะวันบอกว่า "เมื่อดวงอาทิตย์ลอยขึ้น พวกเราเห็นถุงทองจั่ว ๆ มากมายหล่นบนดินเรา ต้องช่วยกันตามหาเจ้าของ"

นกปรอดทองอาสาบินตามหาเจ้าของ จึงบินไปตามหญิงสาวชาวบ้านว่า

นกปรอดทอง : "มีใครทำถุงทองหล่นหายบ้างไหมจะ"

หญิงชาวบ้าน : "ไม่ใช่นะ พวกเราหรอกจะ"

นกปรอดทองบินตามหาเจ้าของต่อไป ไปพบชาวสวนกำลังเก็บส้ม จึงถามว่า

นกปรอดทอง : "มีใครทำถุงทองหล่นหายบ้างไหมจะ"

ชาวสวนส้ม : "ไม่ใช่นะ พวกเราหรอกจะ"

นกปรอดทองบินตามหาเจ้าของต่อไป ไปพบชาวสวนดอกไม้ จึงถามว่า

นกปรอดทอง : "มีใครทำถุงทองหล่นหายบ้างไหมจะ"

ชาวสวนดอกไม้ : "ไม่ใช่นะ พวกเราหรอกจะ"

เวลาใกล้ค่ำลง นกปรอดทองก็บินกลับมาที่ไร่ทานตะวัน ทันทีที่มันเองฝนตกลงมาทำให้ต้นไม้อเลื่ก ๆ ในถุงทองเริ่มงอกขึ้น นกปรอดทองและดอกทานตะวันจึงรู้ว่าถุงทองเล็ก ๆ แท้จริงคือ เมล็ดที่งอกขึ้น เป็นพืชต้นใหม่ของท่านตะวัน และอีกไม่นานก็จะเป็นต้นไม้ที่อยู่รอบ ๆ ตัวเรานี่เอง นั่นคือ ดอกทานตะวัน

นิทาน เรื่อง แม่ไก่ตื่นตูม

ข้อความ

เช้าวันหนึ่งขณะที่แม่ไก่กำลังกินข้าวโพดอยู่ในทุ่งหญ้าใต้ต้นตาลอย่างเอร็ดอระย ทันใดนั้นเองลูกตาลก็หล่นจากต้นตกลงมาบนหัวแม่ไก่พอดี แม่ไก่คิดว่าฟ้ากำลังจะถล่มจึงรีบเดินทางไปบอกพระราชาน

ระหว่างทางแม่ไก่พบกับแม่เป็ด แม่เป็ดก็ถามแม่ว่า "เธอจะรีบไปไหน"

แม่ไก่ : "ฟ้ากำลังจะถล่ม ฉันจะต้องรีบไปบอกพระราชาน"

แม่เป็ด เชื้อแม่ไก่จึงขอร่วม เดินทางไปด้วย

สัตว์ทั้งสอง เดินทางไปได้สักพักก็พบกับแม่ห่าน แม่ห่านถามว่า "พวกเธอจะรีบไปไหน"

สัตว์ทั้งสองตอบว่า "ฟ้ากำลังจะถล่ม พวกเราจะรีบไปบอกพระราชาน" แม่ห่าน เชื้อแม่ไก่และแม่เป็ดจึงขอร่วม เดินทางไปด้วย

แม่ไก่ แม่เป็ด และแม่ห่าน เดินทางไปพบแม่ไก่วงง แม่ไก่วงงจึงถามว่า

แม่ไก่วงง : "พวกเธอจะรีบไปไหน"

สัตว์ทั้งสาม : "ฟ้ากำลังจะถล่ม พวกเราจะรีบไปบอกพระราชาน" แม่ไก่วงง

เชื้อสัตว์ทั้งสามจึงขอร่วม เดินทางไปด้วย สัตว์ทั้งสี่ เดินทางมาจนกระทั่งพบกับสุนัขจิ้งจอก

สุนัขจิ้งจอก : "สวัสดิ์จะแม่ไก่ แม่เป็ด แม่ห่าน และแม่ไก่วงง พวกเธอกำลังจะไปไหนกันจ๊ะ"

สัตว์ทั้งสี่ : "ฟ้ากำลังถล่ม พวกเราจะรีบไปบอกพระราชาน"

สุนัขจิ้งจอก : "พวกเธออาจไปไม่ทันพบพระราชานะ เพราะหนทางอีกไกล ไปกับฉันดีกว่า ฉันจะพาไปทางลัดที่ใกล้ที่สุด"

สัตว์ทั้งสี่หลง เชื้อสุนัขจิ้งจอกจึงตอบตกลงทันที เพราะต้องการไปพบพระราชานให้เร็วที่สุด ดังนั้นจึง เดินทางตามสุนัขจิ้งจอก เข้าไปในถ้ำ

ตั้งแต่นั้นมาไม่มีใครได้พบเห็นแม่ไก่ แม่เป็ด แม่ห่าน และแม่ไก่วงงอีกเลย และไม่มีใครได้บอกพระราชานว่า "ฟ้ากำลังถล่ม" เพราะสัตว์ทั้งสี่ถูกสุนัขจิ้งจอกหลอกไปทางลัดในถ้ำ เพื่อจับกิน เป็นอาหาร

นิทานเรื่อง ขนฟูทองโลก

ศิริพร ขยัน

ข้อความ

๗ ปาแห่งหนึ่งใกล้เชิงเขา มีบ้านหลังเขาเป็นที่อาศัยของเจ้ากระต่ายน้อยชื่อ ขนฟู กับแม่กระต่าย

วันหนึ่ง ๆ เจ้าขนฟูเอาแต่วิ่งเล่น เข้าถึงเข็น ไม่เคยช่วยแม่ขุดกวาด เชื้อดูบ้านเลย
เข้าวันหนึ่งขนฟูไปเดินเล่น เห็นไก่ตัวหนึ่งยืนอยู่ก็เข้าไปพัก

ขนฟู : "ไก่จะ สบายจริงนะไม่ต้องทำงาน"

ไก่ : "ไม่ใช่หรอก ฉันต้องขยับปลุกผู้คนทุกวัน"

ขนฟูผิดหวังจึงเดินต่อไปพบผีเสื้อก็พักว่า

ขนฟู : "ผีเสื้อจะ สบายจริงนะ ไม่ต้องทำงาน"

ผีเสื้อ : "ไม่ใช่หรอก ฉันต้องหมั่นบินช่วยผสม เกสรดอกไม้"

ขนฟูผิดหวังจึงเดินทางต่อไปพบเบ็ดก็พักว่า

ขนฟู : "เบ็ดจะ สบายดีนะไม่ต้องทำงาน"

เบ็ด : "ไม่ใช่หรอก ฉันต้องหาปูปลาเป็นอาหารทุกวัน"

ขนฟูผิดหวังจึงเดินทางต่อไปพบสุนัขก็พักว่า

ขนฟู : "สุนัขจะ สบายจริงนะ ไม่ต้องทำงาน"

สุนัข : "ไม่ใช่หรอก ฉันต้องเฝ้าบ้านทุกวัน"

ขนฟูเริ่มเหนื่อย จึงนั่งลงแล้วคิดทบทวนได้ว่าใคร ๆ ก็ต้องทำงาน ขนฟูรู้สึกที่ตนเอง

ไม่เคยช่วยงานแม่เลย จึงรีบกลับบ้านไปช่วยแม่ทำงาน แม่ติงจทขนฟูเป็นเด็กดีไม่เกียจคร้านอีกต่อไป

นิทาน เรื่อง แจ้งกับจัมโบ้

พรจันทร จันทวิมล

ข้อความ

เช้าวันหนึ่ง เด็กชายแจ้งตื่นนอนขึ้นมาแล้วร้องจะกินไอศกรีม แต่แม่บอกให้กินข้าวก่อน แจ้งจึงนั่งร้องไห้ที่ระ เบียงหน้าบ้าน

เวลาผ่านไปมีช่างตัวใหญ่ชื่อ "จัมโบ้" หนีเจ้าของออกมาเที่ยว เดินผ่านมาพบแจ้งกำลัง ร้องไห้จึงชวนไปเที่ยว แจ้งและจัมโบ้ดูใจกัน จึงเดินไปด้วยกัน

เมื่อผ่านร้านไอศกรีม จัมโบ้ถามแจ้งว่า "อยากกินไอศกรีมไหมล่ะ" แจ้งตอบว่า "อยากลิ ของชอบที่สุด" จัมโบ้จึงวางถ้วยไอศกรีมให้แจ้งแล้วเดินจากไป คนขายไอศกรีม ร้องตะโกนว่า "หยุดนะจ่ายเงินให้ฉันก่อนสิ" แล้วจึงวิ่งตาม

ต่อมาแจ้งกับจัมโบ้เดินสวนทางกับคนขายลูกโป่ง จัมโบ้ถามแจ้งว่า "อยากได้ลูกโป่ง ไหมล่ะ" แจ้งตอบว่า "อยากลิ ของชอบที่สุด" จัมโบ้จึงมืองวางเข็มหยิบลูกโป่งให้แจ้ง และเดินจากไป คนขายลูกโป่งร้องตะโกนว่า "หยุดนะจ่ายเงินให้ฉันก่อนสิ" แล้วจึงวิ่งตาม

เมื่อทั้งสองมาถึงร้านขายขนมหวาน จัมโบ้ถามแจ้งว่า "อยากกินขนมอีมไหมล่ะ" แจ้ง ตอบว่า "อยากลิ ของชอบที่สุด" จัมโบ้จึงเอื้อมมือไปหยิบอีมในขวดโหลส่งให้แจ้ง คนขาย ขนมร้องตะโกนว่า "หยุดนะจ่ายเงินให้ฉันก่อนสิ" แล้วจึงวิ่งตาม

จัมโบ้ถามแจ้งว่า "อยากไปเที่ยวสวนสนุกมั๊ย" แจ้งตอบว่า "อยากลิ ของชอบที่สุด" จัมโบ้จึงวิ่งไปโดยเร็วจนไปถึงพื้นที่ เบียงน้ำจึงลื่นล้มลงได้รับบาดเจ็บ เล็กน้อย

คนขายไอศกรีม คนขายลูกโป่ง และคนขายขนมหวานช่วยพาแจ้งส่งโรงพยาบาล คุณหมอ ช่วยรักษาแจ้ง พ่อแม่ของแจ้งมาดูแลแจ้งและจ่ายเงินค่าไอศกรีม ลูกโป่ง และอีม และ ส่งจัมโบ้คืนเจ้าของ แจ้งสำนึกผิดที่ทำให้อื่นเดือดร้อน แจ้งขอโทษทุกคนและสัญญาว่าจะ เป็น เด็กดี เชื่อฟังพ่อแม่ตลอดไป

นิทาน เรื่อง คุณตา กับ หัวผักกาด

จอห์น วอลเนอร์

ข้อความ

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีคุณตาคนหนึ่งได้ปลูกหัวผักกาดไว้ต้นหนึ่ง เมื่อหัวผักกาดโตขึ้น คุณตาพยายามดึงหัวผักกาด แต่ถึงอย่างไรก็ไม่หลุด

คุณตาจึงไปชวนม่ามาช่วยดึง คุณตาพูดว่า

คุณตา : "ม่าจะ ช่วยฉันดึงหัวผักกาดต้นนี้หน่อย ฉันจะเอาไปทำอาหารมือเย็น"

ม่า : "ได้สิ ฉันจะช่วยตัวเอง"

คุณตาและม่าพยายามดึงแต่ก็ไม่หลุด ดังนั้นคุณตาจึงไปหาวัว และพูดว่า

คุณตา : "วัวจะ ช่วยฉันดึงหัวผักกาดต้นนี้หน่อย ฉันจะเอาไปทำอาหารมือเย็น"

วัว : "ได้สิ ฉันจะช่วยตัวเอง"

คุณตา ม่า และวัว พยายามดึงแต่ก็ไม่หลุด ดังนั้นคุณตาจึงไปสนับและพูดว่า

คุณตา : "สนับจะ ช่วยฉันดึงหัวผักกาดต้นนี้ด้วย ฉันจะเอาไปทำอาหารมือเย็น"

แมว : "ได้สิ ฉันจะช่วยตัวเอง"

คุณตา ม่า วัว สนับ และแมว พยายามช่วยกันดึงต่อไปแต่ไม่สำเร็จ คุณตาจึงไปชวนหนู มาช่วยดึง

คุณตา : "หนูจะ ช่วยฉันดึงหัวผักกาดต้นนี้ด้วย ฉันจะเอาไปทำอาหารมือเย็น"

หนู : "ได้สิ ฉันจะช่วยตัวเอง"

ในที่สุดสัตว์ทั้ง 5 ก็ช่วยคุณตาดึงหัวผักกาด โดยหนูจะดึง แมว แมวดึงสนับ สนับดึงวัว วัวดึงม่า ม่าดึงคุณตา คุณตาดึงหัวผักกาด และแล้วหัวผักกาด ก็หลุดจากดิน

คุณตาขอบคุณ ม่า ขอบคุณสนับ ขอบคุณแมว ขอบคุณหนู และคุณตาชวนสัตว์ทั้ง 5 ไปกินอาหารมือเย็น และสัตว์ทั้งก็ตอบตกลง

นิทานเรื่อง ลูกโป่งสวรรค์

อำนาจ เป็นสบาย

ข้อความ

เช้าวันหนึ่งขณะที่ลูกสัตว์มากมายกำลังเดินไปโรงเรียน ลูกแมวเหมียวตัวหนึ่งกำลังปีนป่ายขึ้นไปนั่งในตะกร้าลูกโป่งสวรรค์แล้วปลด เชือกออก ตะกร้าลูกโป่งสวรรค์ลอยสูงขึ้นจากพื้นดินช้า ๆ สู่อากาศผ่านฝูงนก ลูกแมวเหมียวก็ถามว่า

ลูกแมวเหมียว : "นกจ๋า นางฟ้าอยู่ที่ไหนจ๊ะ"

นก : "ฉันไม่รู้หรือว่านางฟ้าอยู่ที่ไหน"

ผ่านหมู่ เมฆลูกแมวเหมียวก็ถามว่า

ลูกแมวเหมียว : "เมฆจ๋า นางฟ้าอยู่ที่ไหนจ๊ะ"

เมฆ : "ฉันไม่รู้หรือว่านางฟ้าอยู่ที่ไหน"

ผ่านดวงจันทร์ลูกแมวเหมียวก็ถามว่า

ลูกแมวเหมียว : "ดวงจันทร์จ๋า นางฟ้าอยู่ที่ไหนจ๊ะ"

ดวงจันทร์ : "ฉันไม่รู้หรือว่านางฟ้าอยู่ที่ไหน"

ผ่านหมู่ดาวลูกแมวเหมียวก็ถามว่า

ลูกแมวเหมียว : "ดาวจ๋า นางฟ้าอยู่ที่ไหนจ๊ะ"

ดาว : "ฉันไม่รู้หรือว่านางฟ้าอยู่ที่ไหน"

ผ่านดวงอาทิตย์ลูกแมวเหมียวก็ถามว่า

ลูกแมวเหมียว : "ดวงอาทิตย์จ๋า นางฟ้าอยู่ที่ไหนจ๊ะ"

ดวงอาทิตย์ : "ฉันอยู่มานานมากแล้ว ฉันยังไม่เคยเห็นนางฟ้า จะถามหานางฟ้าทำไม"

ลูกแมวเหมียว : "แมวเหมียวเรียนหนังสือไม่เก่ง อยากให้นางฟ้าช่วยครับ"

ดวงอาทิตย์ : "อย่าเสียเวลาหาเงาเลย กลับบ้านไปดูสัตว์ตัวอื่นซิว่าเขาเรียน
อย่างไรและทำตาม

ตะกร้าลูกโป่งสวรรค์ลอยต่ำลง ผ่านบ้านลูกหมาที่เรียนเก่ง เห็นกำลังเร่งทำการบ้าน
ผ่านบ้านลูกหมูผู้เรียนดี เห็นกำลังอ่านหนังสือ

ลูกแมวเหมียวจึงกลับบ้าน เริ่มเป็นคนขยันเรียน ไม่นานลูกแมวเหมียวก็เรียนเก่งเหมือน
เพื่อน เคี้ยวนี้ลูกแมวเหมียวไม่ถามหาเงาอีกเลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทานเรื่อง หนูน้อยรองเท้าแดง

ศิริพร ขยัน

ข้อความ

ครั้งหนึ่งยังมีหนูน้อยคนหนึ่งอาศัยอยู่กับพ่อแม่ที่บ้านชายป่าใหญ่ใกล้ลำธาร วันหนึ่งเธอขออนุญาตพ่อกับแม่ไป เดิน เล่น

เมื่อมาถึงลำธาร หนูน้อยก็ถอดรองเท้าสีแดงวางไว้และนั่งเล่นจนเพลอหลับไป ขณะนั้นมีช่างตัดหนังเดินส่งเสียงร่ำมาแต่ไกล หนูน้อยตกใจตื่น พอเห็นช่างก็รีบลุกวิ่งหนีจนลืมรองเท้าสีแดง

ต่อมามีกระต่ายมาเดินเล่นลำธารพบรองเท้าสีแดง ก็คิดจะเอาไปคืนเจ้าของ กระต่ายจึงนำรองเท้าตามหาเจ้าของ กระต่ายเดินมาถึงริมแม่น้ำ พบปลากำลังว่ายน้ำ จึงถามว่า

กระต่าย : "รองเท้าสีแดงของพี่ปลาใช่ไหมคะ"

ปลา : "ฉันว่ายน้ำอยู่ในน้ำใช้ครีบและหาง ไม่มีเท้าหรอกค่ะ ไม่ใช่ของฉันหรอก"
กระต่าย เดินต่อไปไปพบเต่าจึงถามว่า

กระต่าย : "รองเท้าสีแดงของพี่เต่าใช่ไหมคะ"

เต่า : "ฉันมีสี่เท้า รองเท้ามีเพียงสองข้างเท่านั้น ไม่ใช่ของฉันหรอกค่ะ"
กระต่าย เดินมาพบช่างตัดหนังจึงถามว่า

กระต่าย : "รองเท้าสีแดงของพี่ช่างใช่ไหมคะ"

ช่าง : "ฉันมีตั้งสี่ขาและใหญ่มาก ใส่ไม่ได้หรอก เธอได้รองเท้ามาจากไหนกันล่ะ"

กระต่าย : "ได้มาจากใต้ต้นไม้ริมลำธารตรงโน้นค่ะ"

ช่าง : "อ้อ ฉันนี่ก็ออกแล้ว เป็นรองเท้าของหนูน้อย บ้านเธออยู่ตรงโน้นแหละ"
ในที่สุดกระต่ายก็ไปบ้านหนูน้อยแล้วถามว่า

กระต่าย : "หนูน้อยรองเท้าสีแดงของเธอใช่ไหมคะ"

หนูน้อย : "เป็นของฉันค่ะ ขอบใจมากนะที่นำมาคืน"

พ่อแม่ของหนูน้อยได้ฟังเรื่องราวการตามหาเจ้าของรองเท้าจากหนูน้อยก็ชมกระต่ายว่า
ทำดีและชวนกินอาหารร่วมกัน กระต่ายตกลงด้วยความยินดี

นิทาน เรื่อง อนุบาลข้าง เบิ้ม

มินามิ นิชิอูจิ

ข้อความ

ในป่าแห่งหนึ่ง มีข้างตัวหนึ่งเพื่อน ๆ เรียกว่า "ข้าง เบิ้ม" ตัวเหม็นสกปรกมาก บรรดาข้างทั้งหลายประชุมกันว่าจะส่งข้าง เบิ้มไปทำงานในเมือง เพราะข้าง เบิ้มไม่ยอมทำงานอะไรเลยในป่า

ข้างทั้งหลายช่วยกันอาบน้ำให้ข้าง เบิ้ม แล้วข้าง บั้ม ก็เดินทาง เข้า เมือง เพื่อหางานทำ
ข้าง เบิ้ม เดินทางมาพบร้านทำขนมปังกรอบจิ้งของงานทำที่ร้าน แต่ข้าง เบิ้มทำขนมปังขึ้นใหญ่มากจนไม่มีใครซื้อ เจ้าของร้านบอกว่า "อย่าทำดีกว่า ไปหางานใหม่เถอะ"

ข้าง เบิ้ม จึงเดินทางหางานต่อไป เดินทางมาพบร้านทำจานจิ้งของงานทำที่ร้าน แต่ข้าง เบิ้มทำจานใหญ่มากจนไม่มีใครซื้อ เจ้าของร้านบอกว่า "อย่าทำดีกว่า ไปหางานใหม่เถอะ"

ข้าง เบิ้ม จึงเดินทางหางานต่อไป เดินทางมาพบร้านทำรถยนต์จิ้งของงานทำที่ร้าน แต่ข้าง เบิ้มทำรถยนต์ใหญ่มากจนไม่มีใครซื้อ เจ้าของร้านบอกว่า "อย่าทำดีกว่า ไปหางานใหม่เถอะ"

ข้าง เบิ้ม จึงเดินทางหางานต่อไป เดินทางมาพบร้านทำเปียโนจิ้งของงานทำที่ร้าน แต่ข้าง เบิ้มทำเปียโนใหญ่มากจึงไม่มีใครซื้อ เจ้าของร้านบอกว่า "อย่าทำดีกว่า ไปหางานใหม่เถอะ"

ข้าง เบิ้ม รู้สึก เศร้าใจที่ทำงานไม่ได้ ไม่มีใครต้องการจิ้งหอบขนมปังขึ้นใหญ่จานใบใหญ่รถยนต์คันใหญ่ และเปียโนหลังใหญ่ กลับเข้าป่า

ขณะ เดินทางกลับข้างพบกับแม่และลูกสิบสอง แม่ของเด็กขอให้ข้าง เบิ้มช่วย เล่นกับ เด็กข้าง เบิ้ม จึงนำรถยนต์มาแทนที่ฟัก นำขนมปังให้ เด็กกินจนทำ เป็นสรวายน้ำและตัด เปียโนให้เด็กฟัง ในที่สุดเด็ก ๆ จากที่อื่นมา เล่นกันมาก ข้าง เบิ้ม จึงเปิด ร.ร. อนุบาลข้าง เบิ้ม ด้วยความสนุกสนาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทาน เรื่อง หนูนากับชานา

พินิจ วรรณศิลป์

ข้อความ

ณ ทุ่งนาแห่งหนึ่ง มีลูกหนูนาคู่หนึ่งชอบไปวิ่ง เล่นกับ เพื่อนและกินข้าว เปลือกในนาทุกวัน วันหนึ่งขณะที่หนูนากำลังวิ่ง เล่นตามคันนา ชานามาเห็น เข้าก็ไล่ตีลูกหนูนาคู่หนึ่ง
ลูกหนูนาวิ่งหนีมาหาพ่อแม่ แล้วถามว่า "พ่อจ๋า แม่จ๋า รู้ไหมว่าทำไมชานาจึงไม่รักหนูนาคู่หนึ่ง
พ่อแม่หนูนาคอบว่า "ไม่รู้สิ ถ้าลูกรู้คำตอบ เมื่อไรก็มาบอกพ่อแม่ด้วยนะ"

ลูกหนูนาคต้องการรู้ความจริงจึง เดินทางไปตาม เพื่อนสัตว์ต่าง ๆ สัตว์ตัวแรกที่พบคือ นกกระเจา

ลูกหนูนาค : "นกกระเจาจ๋า ทำไมชานาจึงไม่รักฉัน"

นกกระเจา : "ฉันไม่รู้หรอก แม้แต่ตัวฉัน ก็อบตายเพราะ เคยตีขยชานา"

ลูกหนูนาคจึง เดินทางต่อไป พบกับเต่า จึงถามเต่าว่า

ลูกหนูนาค : "เต่าจ๋า ทำไมชานาจึงไม่รักฉัน"

เต่า : "ฉันไม่รู้หรอก ฉันรู้แต่ เรื่องผีกึ่งงูว่ามีรสรอย"

ต่อมาลูกหนูนาคก็ เดินทางไปพบกับปลา

ลูกหนูนาค : "ปลาจ๋า ทำไมชานาจึงไม่รักฉัน"

ปลา : "ไม่รู้สิ ฉันไม่เคยพูดกับชานา ถ้าฉันพบชานา ฉันจะถามให้ว่า

ทำไมชานาจึงเกลียดหนูนาค

ลูกหนูนาคขอบคุณปลาแล้วหยุดคิดว่าคงไม่มีใครตอบคำถามได้ สุดท้ายหนูนาคจึงตัดสินใจ ทำใจกล้า เดินทาง มุ่งหน้าไปหาชานา เพื่อถามคำถามที่สงสัยมานาน

ลูกหนูนาค : "หยุดก่อนจ๊ะ คุณชานา อย่าเพิ่งไล่ตีฉัน โปรดบอกฉันด้วยว่า ทำไมท่านจึงไม่รักหนูนาค"

ชานา : "ก็ได้ พวกเจ้าจงรู้ว่า ข้าปลุกข้าวด้วยความเหนื่อยยาก แต่พวกเจ้าหนูนาคชอบแอบขโมยข้าวกิน ไม่เคยช่วยเหลือชานาเลย อย่างนี้แล้วจะมีชานาคคนไหนรักหนูนาคละ"

เมื่อลูกหนูนาคได้รู้คำตอบจึงสัญญาว่าจะไปบอกหนูนาคู่หนึ่งไม่ให้มาขโมยข้าว แต่ขอกินเฉพาะข้าวที่ตกอยู่ตามทุ่งนา ชานาคตกลง ตั้งแต่นั้นมา ชานาจึงไม่เกลียดหนูนาคอีกต่อไป

นิทานเรื่อง นางฟ้าจิว

กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์

บนท้องฟ้าสูงลิบปกคลุมด้วยปุยเมฆสีขาว เป็นที่อยู่อาศัยของครอบครัวนางฟ้ามี แม่นางฟ้า และลูกทั้งสี่ ลูกนางฟ้าจะมีปีกบางและไม้เท้าประจำตัว ทุกวันแม่นางฟ้าจะเตือนลูกว่า "ห้ามหนีไปเที่ยวใต้ปุยเมฆสีขาวนะจ๊ะ"

อยู่มาวันหนึ่ง นางฟ้าจิวได้ชวนพวกพี่ ๆ ไปบินเล่นใต้ปุยเมฆสีขาว ทันใดนั้นเองฝนตกลงมาอย่างหนัก พวกพี่ ๆ นางฟ้ารีบบินขึ้นไปบนปุยเมฆแต่นางฟ้าจิวบินไม่ทันและปีกก็เปียกฝนมาก จึงร่วงสู่พื้นดินอย่างรวดเร็ว

นางฟ้าจิวตกใจมากและเริ่มร้องไห้คิดถึงแม่และพวกพี่ ๆ

ต่อมาแม่แมลงปอตัวหนึ่งบินมาพบจึงทักว่า

แมลงปอ : "สวัสดิ์จ๊ะ เธอเป็นใคร ร้องไห้ทำไมจ๊ะ"

นางฟ้าจิว : "ฉันชื่อนางฟ้าจิว ตกลงมาจากบนฟ้าจ๊ะ ฉันอยากบินกลับบ้านบนฟ้า แต่บินไม่ได้เพราะปีกของฉันเปียก"

แมลงปอ : "ฉันจะช่วยเธอเอง เกะหลังฉันสิ ฉันจะพาบินกลับบ้านบนฟ้า"

นางฟ้าจิวขอบคุณแมลงปอแล้วขึ้นไปเกาะหลังแมลงปอ

แมลงปอพานางฟ้าจิวบินไปสักครู่ก็หมดแรง จึงพาไปให้ฮีราฟช่วยแทน ฮีราฟบอกว่า "ฉันจะช่วยเธอเอง ปีนมาบนคอฉันสิ ฉันจะยึดคอให้สาวถึงฟ้า" นางฟ้าจิวขอบคุณฮีราฟแล้วไปขึ้นบนคอฮีราฟ

ฮีราฟยึดคอสูงขึ้นไปบนฟ้าแต่ไม่ถึงก้อนเมฆ ฮีราฟเริ่มหมดแรงจึงพาไปหาข้างให้ช่วยแทนข้างบอกว่า "ฉันจะช่วยเธอเอง ปีนขึ้นไปบนวงฉันสิ ฉันจะยึดวงให้สาวถึงบ้านของเธอ" นางฟ้าจิวขอบคุณข้าง

ข้างยึดวงจนหมดแรงแต่ยังสูงไม่ถึงบนฟ้า แมลงปอ ฮีราฟ และข้าง ต่างเสียใจที่ช่วยนางฟ้าจิวไม่ได้ ขณะนั้นเองก็มีเสียงทักจากรุงกินน้ำว่า "ฉันคือรุ่งกินน้ำ ตัวฉันพาอยู่บนฟ้ามาชิวจะนางฟ้าจิว ขึ้นมาบนตัวฉันสิ ฉันจะไปส่งที่บ้านบนฟ้าเอง"

นางฟ้าจิวดีใจมากจึงกล่าวลาเพื่อน ๆ พร้อมกับปีนไปบนตัวรุ่งกินน้ำ รุ่งกินน้ำพานางฟ้าจิวกลับบ้านด้วยความปลอดภัย นางฟ้าจิวขอบคุณรุ่งกินน้ำ

นิทาน เรื่อง สีสหาย

ข้อความ

๗ ทุงห่าน่าแห่งหนึ่ง มีลาแก่คนหนึ่งทำงานไม่ไหว เจ้าของจึงไม่ให้อาหารกิน ลาแก่จึงหนีออกจากบ้าน ระหว่างทางจะร้องเพลงแลกกับเศษเงิน ฮี้ .. โย ฮี้ .. โย

เดินทางได้พักหนึ่งก็พบหมาแก่ตัวหนึ่งที่ถูกเจ้าของไล่ออกจากบ้านเพราะแก่เกินไปลาสัตว์ไม่ไหว

ลาและหมาจึงเดินทางไปด้วยกันและร่วมร้องเพลง ฮี้..โย..ฮี้..โย ฮ่ง ..ฮ่ง..ฮ่ง..ฮ่ง

แมวจึงร่วมเดินทางไปด้วยกัน และร้องเพลง ฮี้ โย ฮี้ โย ฮ่ง ฮ่ง ฮ่ง ฮ่ง เมี้ยว เมี้ยว เมี้ยว เมี้ยว

ทั้งสามเดินทางแล้วก็ได้ได้ยินเสียงร้องไห้จึงเข้าไปดูพบไก่โต้งตัวหนึ่ง ไก่โต้งตัวนี้จะถูกเจ้าของฆ่า ฟรุ้งนี้เข้าเพราะแก่เกินจะขยับเข้า ก้า หมา แมว และไก่จึงเดินทางไปด้วย และร้องเพลง ฮี้ โย ฮี้ โย ฮ่ง ฮ่ง ฮ่ง ฮ่ง เมี้ยว เมี้ยว เมี้ยว เมี้ยว เอ๊ก ฮี้ เอ๊ก เอ๊ก

ทั้งสี่สหายจึงตกลงร่วมกันว่าจะร้องเพลงพร้อมกันแลกกับอาหาร ขโมยได้ยินเสียงของสี่สหายก็ตกใจคิดว่า เป็นปีศาจ จึงรีบหนีออกจากบ้านไปนป่า

สี่สหายก็ได้กินอาหารอิ่มและแยกย้ายกันหาที่นอน

เช้าวันต่อมาชาวนาเจ้าของบ้านกลับมาเพื่อจะไล่ขโมยก็พบสี่สหาย ชาวนาจึงให้สี่สหายอาศัยอยู่บ้านต่อไป สัตว์ทั้งสี่จึงร่วมร้องเพลงอย่างมีความสุข

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรมทบทวน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การจัดประเภทกิจกรรมในชั้นบทวน

การจัดประเภทของกิจกรรมในชั้นบทวน ผู้วิจัยพิจารณาจากของ เรื่อง เป็นเกณฑ์ ดังนี้

1. กิจกรรมที่แยกฉาก หมายถึง กิจกรรมกลุ่มย่อยที่มีจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่เกิน 6 คน จัดขึ้นในช่วงกิจกรรมสร้างสรรค์และเล่นตามมุม โดยที่เด็กไม่ต้องบทวนฉากทั้งหมดเอง แต่นำฉากที่ได้มา เรียงต่อกันและเติมรายละเอียดของภาพในแต่ละฉาก ได้แก่

- 1.1 แผนผังนิทาน
- 1.2 บอร์ดนิทาน
- 1.3 แผ่นพับนิทาน
- 1.4 กล้องนิทาน
- 1.5 ภาพตัดต่อนิทาน
- 1.6 ภาพแขวนต่อเนื่อง
- 1.7 หนังสือนิทาน

2. กิจกรรมที่ไม่แยกฉาก หมายถึง กิจกรรมกลุ่มย่อยที่มีจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ไม่เกิน 6 คน จัดขึ้นในช่วงกิจกรรมสร้างสรรค์และเล่นตามมุม โดยที่เด็กต้องบทวนทุกฉากของเรื่อง เองแล้วนำมา เรียงต่อกันและให้เด็กเติมรายละเอียดของภาพในแต่ละฉาก ได้แก่

- 2.1 ฉากนิทาน
- 2.2 กะบะนิทาน
- 2.3 การเชิดหุ่น
- 2.4 บทบาทสมมติ

เกณฑ์ในการจัดกิจกรรมทบทวน

การจัดกิจกรรมในชั้นทบทวน ผู้วิจัยใช้ความยากง่าย เป็นเกณฑ์และยึดตามวัตถุประสงค์ที่ใช้ในการวิจัย 2 ด้านจากง่ายไปหายาก ดังนี้

1. ด้านการจำและระลึกได้
  - 1.1 ทบทวนฉากและตัวละคร
  - 1.2 ทบทวนคำพูดและท่าทาง เพื่อสื่อความหมาย
2. ด้านการเรียบเรียงข้อมูล
  - 2.1 ทบทวนและ เรียบเรียงฉากและตัวละคร
  - 2.2 ทบทวนและ เรียบเรียงคำพูดและท่าทาง เพื่อสื่อความหมาย

ดังนั้นกิจกรรมในชั้นทบทวนที่จัดอยู่ในระดับง่าย เป็นกิจกรรมที่ทบทวนฉากตัวละคร และคำพูดได้แก่

1. แพนผังนิทาน
2. บอร์ดนิทาน
3. แผ่นพับนิทาน
4. กล้องนิทาน
5. ภาพตัดต่อนิทาน
6. ภาพแขวนต่อเนื่อง

7. หนังสือนิทาน

และกิจกรรมในชั้นทบทวนที่จัดอยู่ในระดับยาก เป็นกิจกรรมที่ทบทวนและเรียบเรียงฉากตัวละคร คำพูด และท่าทาง ได้แก่

1. ฉากนิทาน
2. กะบะนิทาน
3. การเชิดหุ่น
4. บทบาทสมมติ

ในการจัดกิจกรรมในชั้นบททวน เพื่อให้สอดคล้องกับนิทาน มีหลักการ
จัดดังนี้

1. เลือกกิจกรรมที่ใช้สื่อแตกต่างกันในการจัดประสบการณ์เล่า
นิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำในแต่ละครั้ง
2. จัดกิจกรรมในชั้นบททวนจากง่ายไปหายากสำหรับนิทานที่ใช้
ทั้งช่วงแรก ช่วงกลางและช่วงหลัง
3. จัดกิจกรรมที่แยกฉากของ เรื่องไว้ก่อนกิจกรรมที่ไม่แยกฉาก
ของ เรื่อง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื้อหากิจกรรมทบทวน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การทำหนังสือนิทานร่วมกัน

จุดประสงค์

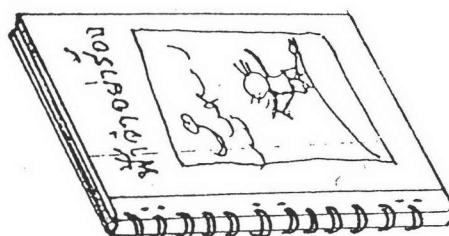
1. ทบถวณฉากและตัวละคร
2. ทบถวณการใช้คำพูดสื่อความหมาย

วัสดุอุปกรณ์

1. กระดาษแข็ง
2. ห่วงพลาสติก
3. กระดาษเปล่า
4. กรรไกร
5. กาว
6. ภาพเหตุการณ์
7. แบบร่างตัวละคร

ขั้นตอนในการสอน

1. ครูแจกภาพเหตุการณ์ในนิทานให้เด็ก แล้วให้เด็กวาดภาพตัวละครลงในภาพเหตุการณ์ที่ได้ ถ้าเด็กวาดไม่ได้ครูแจกแบบร่างให้เด็กลากเส้นรอบแบบแล้วตกแต่งรายละเอียดของภาพเอง
2. ตกแต่งภาพให้สวยงาม
3. ครูให้เด็กนำภาพต่าง ๆ มาเล่าและเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อนและหลัง
4. ครูช่วยเด็ก เย็บ เล่มภาพที่เรียงลำดับแล้ว
5. ให้เด็ก ๆ ช่วยกันเล่าเรื่องราวจากหนังสือนิทานที่ทำร่วมกันอีกครั้ง

ภาพแขวนต่อเนื่อง

จุดประสงค์

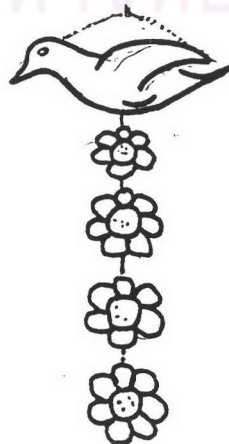
1. ทบทวนฉากและตัวละคร
2. ทบทวนการใช้คำพูดสื่อความหมาย

วัสดุอุปกรณ์

1. ห่วงวงกลม
2. กระดาษแข็ง
3. กรรไกร
4. กาว
5. ที่เจาะรู
6. สีเทียน
7. ภาพ เหตุการณ์หรือตัวละครในนิทาน

ขั้นตอนในการสอน

1. ครูให้ เด็กช่วยกันประดิษฐ์ตัวละครหลัก เพื่อใช้แขวนภาพลำดับ เหตุการณ์ในนิทาน
2. ครูแจกภาพ เหตุการณ์หรือตัวละครให้ เด็กแล้วให้ เด็กเล่าเกี่ยวกับภาพที่ได้รับแจก จากนั้นติดภาพลงบนกระดาษแข็งภาพละแผ่น
3. ให้ เด็ก เรียงลำดับภาพ เหตุการณ์ในนิทานตามที่ได้ฟัง
4. เจาะรูที่ขอบล่างของกระดาษและคล้องห่วง เชื่อมต่อภาพที่ละภาพตามลำดับ เหตุการณ์ของ เรื่องราวในนิทาน
5. ครูให้ เด็กช่วยกันเล่าทบทวน เรื่องราวในนิทานอีกครั้ง

แผนพื้บทาน

จุดประสงค์

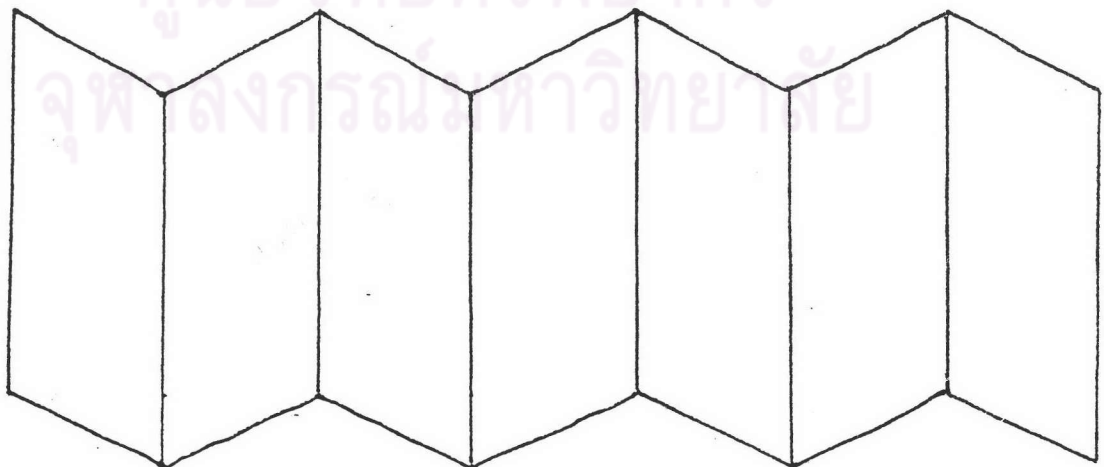
1. ทบทวนฉากและตัวละคร
2. ทบทวนการใช้คำพูดสื่อความหมาย

วัสดุอุปกรณ์

1. กระดาษวาดเขียน
2. ภาพเหตุการณ์หรือตัวละคร
3. กาว
4. สีเทียน
5. ปากกาสีเมจิก
6. ดินสอ
7. สก๊อตเทป

ขั้นตอนในการสอน

1. ครูแจกภาพเหตุการณ์หรือตัวละครให้เด็กทุกคนช่วยตกแต่งให้สวยงาม
2. ให้เด็กทุกคนเล่าเกี่ยวกับภาพที่ได้
3. ครูให้เด็กนำภาพมาเรียงลำดับเหตุการณ์ในนิทาน
4. นำสก๊อตเทปติดด้านข้างของแผ่นภาพที่เรียงลำดับแล้ว
5. ครูให้เด็ก 2 คนออกมาจับแผ่นภาพด้านหัวเรื่องและท้ายเรื่อง และเพื่อน ๆ ช่วยกันเล่าเรื่องราวซ้ำอีกครั้ง

กล่องนิทาน

จุดประสงค์

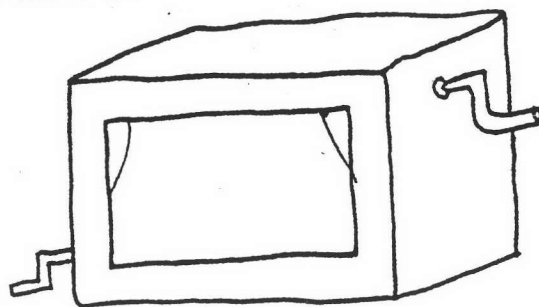
1. ทบทวนฉากและตัวละคร
2. ทบทวนการใช้คำพูดสื่อความหมาย

วัสดุอุปกรณ์

1. แผ่นพลาสติกใส
2. กล่องขนาดใหญ่
3. กระดาษตกแต่งกล่อง
4. ท่อพลาสติก
5. ที่หมุนทำด้วยท่อพลาสติก
6. กาว
7. กรรไกร
8. เทปกาว
9. ลี
10. ภาพเหตุการณ์หรือภาพตัวละคร

ขั้นตอนในการสอน

1. ครูแจกภาพ เหตุการณ์แต่ละฉากให้เด็กเล่า เกี่ยวกับภาพที่ได้รับ
2. ครูให้เด็กช่วยกัน เรียงลำดับภาพ เหตุการณ์ตั้งแต่ต้นจนจบ
3. ให้เด็กนำภาพ เหตุการณ์ตั้งแต่ต้นจนจบ เรียงสอดลงในแผ่นพลาสติกใสที่มีวนอยู่รอบแกนพลาสติก
4. ให้อาสาสมัคร 1 คน ออกมาหมุนแกนหมุนให้ภาพเคลื่อนไหวและให้เพื่อน ๆ ช่วยกันเล่าเรื่องราวประกอบภาพ

บทบาทสมมติ

จุดประสงค์

1. ทบทวนและ เรียบ เรียงฉากและตัวละคร
2. ทบทวนและ เรียบ เรียงคำพูดและท่าทาง เพื่อสื่อ

ความหมาย

วัสดุอุปกรณ์

1. กระดาษ
2. ไม้
3. กรรไกร
4. กาว
5. เศษผ้า
6. ดុងกระดาษ

ขั้นตอนในการสอน

1. ครูให้ เด็กทำหน้าฉากหรือมงกุฎตัวละครในนิทานหรือ อาจให้ เด็กช่วยกันแต่งตัวให้ เหมือนตัวละครโดยใช้ เศษผ้าหรือดុងกระดาษ

2. ให้เด็กแสดงบทบาทสมมติตาม เรื่องราวที่ได้ฟังใน นิทาน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฉาคนิทาน

จุดประสงค์

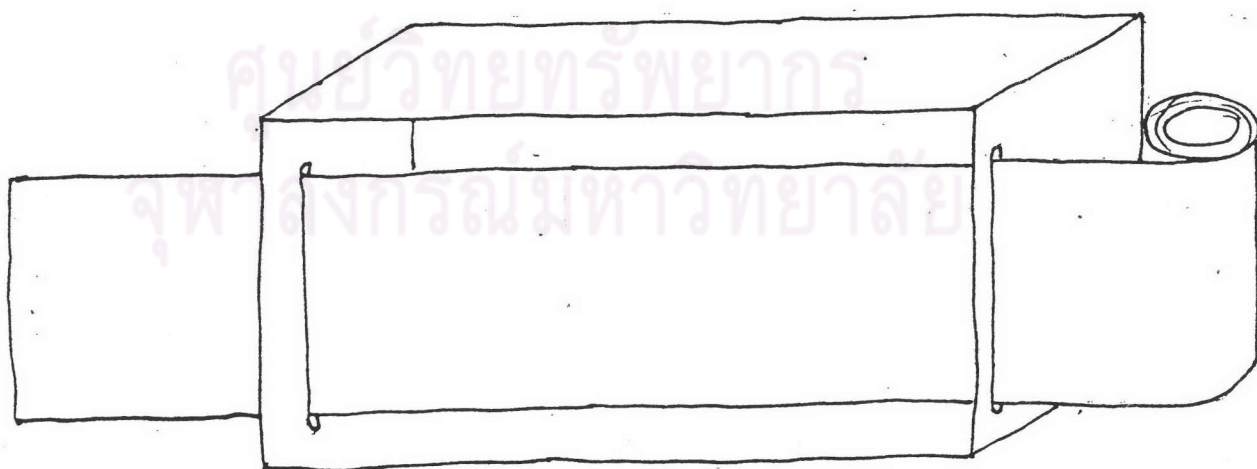
1. ทบทวนและ เรียบ เรียงฉากและตัวละคร
2. ทบทวนและ เรียบ เรียงการใช้คำพูดสื่อความหมาย

วัสดุอุปกรณ์

1. ผ้าแถบยาว
2. สีเทียน
3. กล้องกระดาษ
4. ภาพเหตุการณ์หรือตัวละคร
5. ตicker เซรามิก
6. เทปกาว

ขั้นตอนในการสอน

1. ครูให้เด็กช่วยกันวางตickerผ้า (ตัวละครในนิทาน) ลงบนผ้าแถบยาวตามลำดับเหตุการณ์
2. ครูให้เด็กช่วยกันวาดฉากในนิทานและตกแต่งให้สวยงาม
3. ตริ้งขอบผ้าด้วย เทปกาวให้ติดกับท่อกระดาษ พันม้วนภาพรอบท่อ
4. สอดปลายผ้าผ่านช่องเจาะ ดึงลากผ้า
5. ครูให้เด็กเล่า เรื่องราวในนิทานร่วมกันอีกครั้ง

แผนผังนิทาน

จุดประสงค์

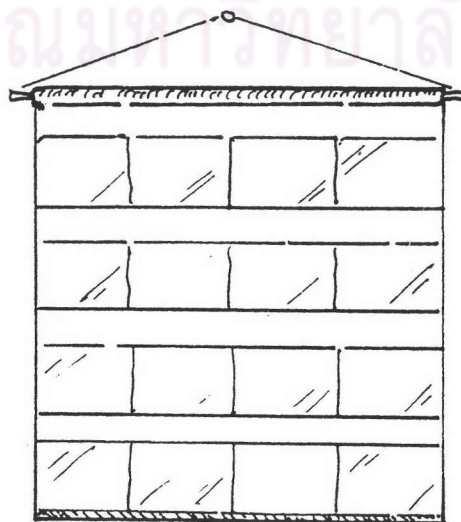
1. ทบทวนฉากและตัวละคร
2. ทบทวนการใช้คำพูดสื่อความหมาย

วัสดุอุปกรณ์

1. แผ่นพลาสติกหนา
2. แผ่นพลาสติกใส
3. เข็ม
4. ด้าย
5. กรรไกร
6. ที่เจาะตาไก่
7. เชือก

ขั้นตอนในการสอน

1. ครูแจกภาพ เหตุการณ์หรือตัวละครในนิทานให้เด็กทุกคน แล้วให้เด็กตกแต่งภาพให้สวยงาม
2. ให้เด็กเล่าเกี่ยวกับภาพที่ได้
3. นำภาพมาเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเรื่องราวในนิทาน
4. ให้เด็ก ๆ ช่วยกันนำภาพมาใส่ไว้ในช่องพลาสติกตามลำดับเหตุการณ์ในนิทาน
5. ให้เด็กช่วยกันเล่าเรื่องราวจากภาพที่เรียงไว้อีกครั้ง

บอร์ดนิทาน

จุดประสงค์

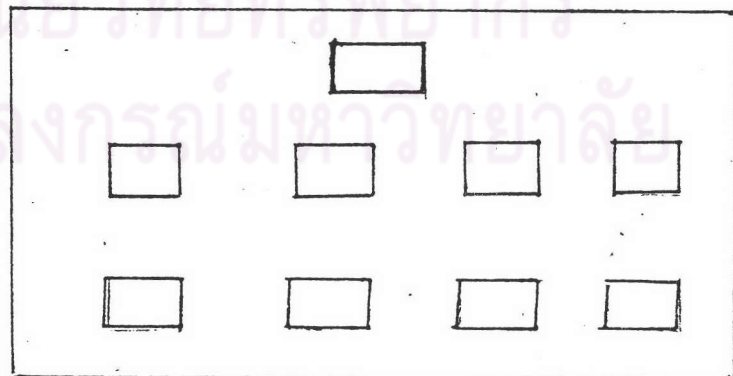
1. ทบทวนฉากและตัวละคร
2. ทบทวนการใช้คำพูดสื่อความหมาย

วัสดุอุปกรณ์

1. สีน้ำ
2. กาว
3. ภาพเหตุการณ์หรือตัวละคร
4. กระดาษสีน้ำตาลแผ่นใหญ่
5. สีเทียน

ขั้นตอนในการสอน

1. ครูแจกภาพ เหตุการณ์หรือตัวละครในนิทานให้เด็กทุกคน
2. ตกแต่งภาพให้สวยงาม
3. ให้เด็กออกมาเล่า เกี่ยวกับภาพที่ได้รับ
4. ให้เด็กนำภาพมาเรียงลำดับ เหตุการณ์ตามเรื่องราวในนิทาน
5. นำภาพที่ เรียงแล้วมาติดลงบนกระดาษสีน้ำตาลแผ่นใหญ่
6. ให้เด็กช่วยกันเล่า เรื่องร่วมกันอีกครั้ง

ภาพตัดต่อนิทาน

จุดประสงค์

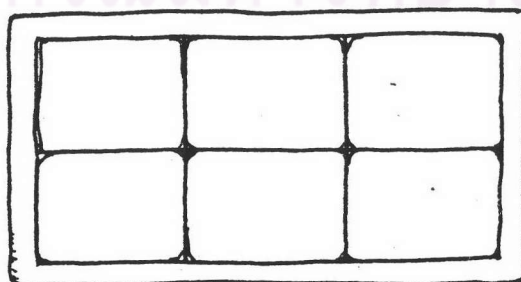
1. ทบทวนฉากและตัวละคร
2. ทบทวนใช้คำพูดสื่อความหมาย

วัสดุอุปกรณ์

1. กระดาษบาง
2. เศษกระดาษจากลัง
3. กาว
4. ดินสอ
5. สีน้ำ
6. กรรไกร
7. มีด

ขั้นตอนในการสอน

1. ครูแจกภาพตัดต่อ เหตุการณ์ในนิทานให้ เด็กทุกคนช่วย ตกแต่งภาพให้สวยงาม
2. นำภาพที่ตกแต่งแล้วทากาวติดบน เศษกระดาษจากลังที่ ตัด เตรียมไว้
3. ครูให้ เด็ก เรียงภาพตัดต่อตาม เรื่องราวในนิทาน
4. ครูให้ เด็กช่วยกัน เล่า เรื่องร่วมกันอีกครั้ง

การเชิดหุ่น

จุดประสงค์

1. ทบทวนและ เรียบ เรียงฉากและตัวละคร
2. ทบทวนและ เรียบ เรียงการใช้คำพูดสื่อความหมาย

วัสดุอุปกรณ์

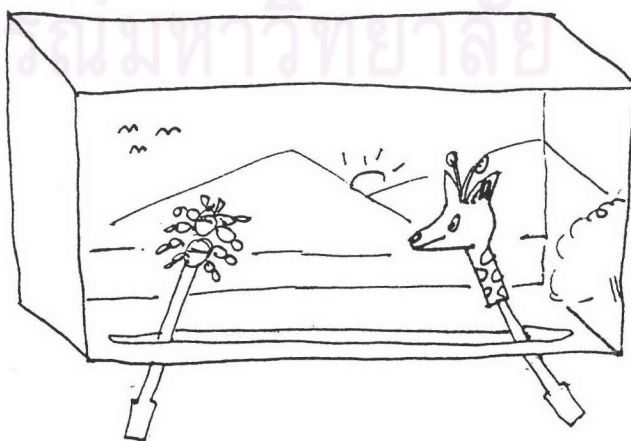
1. กล้องกระดาษ
2. กาว
3. ภาพตัวละคร
4. กระดาษแข็ง
5. กระดาษสี

ขั้นตอนในการสอน

1. ตัดฉากกล้องด้านหน้าออกพลิกกล้อง เจาะร่องยาวที่ด้านข้างของกล้อง
2. ให้เด็กช่วยกันวาดภาพฉากหลังของกล้อง
3. ครูให้ เด็กทากาวฉากที่วาดติดลงในด้านในของกล้อง
4. แจกรูปตัวละครให้ เด็กทากาวติดบนกระดาษแข็ง ตีรูรูปให้ติดกับปลายไม้ด้วย เทปกาว
5. ครูให้ เด็กร่วมกัน เล่นนิทานโดยให้เด็กสอดตัวละครผ่าน ร่องยาว

หมายเหตุ

ครูอาจให้ เด็กประดิษฐ์หุ่นถูงมือแล้ว เชิดในโรง เชิดหุ่นแทน กล้อง เชิดหุ่น

กะบะนิทาน

จุดประสงค์

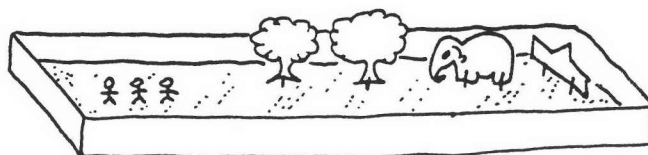
1. ทบทวนและ เรียบ เรียงฉากและตัวละคร
2. ทบทวนและ เรียบ เรียงการใช้คำพูดสื่อความหมาย

วัสดุอุปกรณ์

1. ดินเหนียว หรือดินน้ำมัน
2. กะละมัง
3. น้ำ
4. กระบือ
5. กิ่งไม้แห้ง
6. ทราย
7. ก่อ้งกระดาษขนาดใหญ่
8. กาว
9. มีด
10. ดินสอ
11. สี

ขั้นตอนในการสอน

1. ครูเตรียมกล่องขนาดใหญ่ตัดด้านข้างกล่องให้เปิดโล่ง และพับขอบกล่องขึ้นติดกาวมุมทั้ง 4 มุมทำเป็นกะบะ และตัดแผ่นโฟมมารองพื้นกะบะ
2. ครูให้เด็กช่วยตกแต่งกล่องและพื้นโฟมให้เข้ากับ เหตุการณ์ในนิทาน แล้ววาดภาพตัวละครและฉากบน กระดาษสี หรือให้เด็กประดิษฐ์ฉากและตัวละคร เองโดยการพับหรือปั้น แล้วตกแต่งให้สวยงาม

กะบะนิทาน

จุดประสงค์

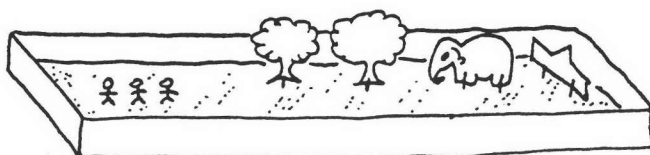
1. ทบทวนและ เรียบ เรียงฉากและตัวละคร
2. ทบทวนและ เรียบ เรียงการใช้คำพูดสื่อความหมาย

วัสดุอุปกรณ์

1. ดินเหนียว หรือดินน้ำมัน
2. กะละมัง
3. น้ำ
4. กระจป๋อง
5. กิ่งไม้แห้ง
6. ทราย
7. กล่องกระดาษขนาดใหญ่
8. กาว
9. มีด
10. ดินสอ
11. สี

ขั้นตอนในการสอน

1. ครูเตรียมกล่องขนาดใหญ่ตัดด้านข้างกล่องให้เปิดโล่ง และพับขอบกล่องขึ้นติดกาวมุมทั้ง 4 มุมทำเป็นกะบะ และตัดแผ่นโฟมมารองพื้นกะบะ
2. ครูให้เด็กช่วยตกแต่งกล่องและพื้นโฟมให้เข้ากับ เหตุการณ์ในนิทาน แล้ววาดภาพตัวละครและฉากบน กระดาษสี หรือให้ เด็กประดิษฐ์ฉากและตัวละคร เองโดยการพับหรือปั้น แล้วตกแต่งให้สวยงาม

3. นำผลงานที่เด็กวาดหรือประดิษฐ์มาทำที่วางหรือที่เสียบ โดยใช้ไม้ปลายแหลมหรือกระดาษแข็งพับ เป็นฐานตั้งได้
  4. ให้ เด็กนำตัวละครและฉากที่ เด็กทำสำเร็จแล้วมาจัดวาง หรือ เสียบลงบนพื้นกะบะตามลำดับ เรื่องราวในนิทาน
  5. ครูให้ เด็ก เล่า เรื่องร่วมกันจากผลงานที่ เด็กทำร่วมกัน
- ครูอาจ เปลี่ยนจากกะบะกระดาษมาเป็นกะบะทราย โดยให้ เด็กตกแต่งฉากเอง แล้วนำหุ่นหรือตุ๊กตาสมมติเป็นตัวละคร ในนิทาน แล้วเล่า เรื่องร่วมกัน

หมายเหตุ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัปดาห์ที่/วันที่	นิทาน เรื่อง	กิจกรรมทบทวน
1/1	แพะสามตัว	บอร์ดนิทาน
1/2	ชุกน้อยหาเพื่อน	กล่องนิทาน
1/3	กระต่ายน้อยอยากมีหาง	แผนผังนิทาน
2/1	เป็ดน้อยตามหาแม่	ภาพตัดต่อนิทาน
2/2	บนเส้นทางของกระรอก	ฉากนิทาน
2/3	กระดองเต่า	หนังสือนิทาน
3/1	อีเล็งเค็งโคง	แผ่นพับนิทาน
3/2	หนูน้อยขนมปัง	บทบาทสมมติ
3/3	ฝนจำ	ภาพตัดต่อนิทาน
4/1	ดอกทานตะวันกับถุงทอง	ภาพแขวนนิทาน
4/2	แม่ไก่ตื่นตูม	บอร์ดนิทาน
4/3	ขนฟู่ท่องโลก	แผนผังนิทาน
5/1	แจ้กับจัมโบ้	บอร์ดนิทาน
5/2	สามเกลอจอมแก่น	บทบาทสมมติ
5/3	แม่ไก่สีแดง	บอร์ดนิทาน
6/1	ฟ้าจำลอง่าร้อง	แผ่นพับนิทาน
6/2	คุณตา กับหัวผักกาด	บทบาทสมมติ
6/3	ลูกโป่งสวรรค์	ฉากนิทาน
7/1	หนูน้อยรองเท้าแดง	เชิดหุ่นไม้
7/2	อนุบาลช้างเบิ้ม	กะเบะนิทาน
7/3	หนูนากับชาวนา	บทบาทสมมติ
8/1	นางฟ้าจิว	เชิดหุ่นไม้
8/2	นกชุกฉลาด	เชิดหุ่นตุ๊กกระดาศ
8/3	สี่สหาย	เชิดหุ่นไม้

ภาคผนวก ง
โครงการระยะยาวในการใช้
เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลำดับที่	วันที่	นิทานเรื่อง	กิจกรรมการสอน			
			ขั้นก่อนเล่านิทาน	ขั้นขณะเล่านิทาน	ขั้นหลังเล่านิทานจบ	
					ขั้นพบพาน	ขั้นเล่าเรื่องที่ฟังถึงเรื่อง
1	1	พระสามตัว	ครูสนทนากับ	ครูเล่านิทานและ	บอร์ดนิทาน	ครูให้เด็กสังเกตกับเล่า
	2	ลูกน้อยพาเพื่อน	เด็กโดยให้เด็ก	ตามคำอ่านเช่น	กล่องนิทาน	เรื่องที่ฟังถึงเรื่องโดย
	3	กระต่ายน้อยอยากมีหาง	เดาชื่อเรื่องและ	ระยະ เพื่อฝึกให้	แผ่นผังนิทาน	ใช้ผังนิทานเล่มใหญ่
			เรื่องจากภาพปก	เด็กแปลความ		หรือผลงานที่เด็กทำ
2	1	เข็ดน้อยตามหาแม่		ความ คาดคะเน	ภาพติดต่อ	ร่วมกัน
	2	บนเส้นทางของกระรอก		และตรวจสอบ	ฉากนิทาน	
	3	กระตองเต่า		ความเข้าใจ	ผังนิทาน	
3	1	ฮีโร่แข็งใจ			การเปิดชุด	
	2	สามเกลอจอมแก่น			บทบาทสมมติ	
	3	แม่ไก่สีแดง			ภาพติดต่อ	
4	1	ฟ้าจำลอง			แผ่นผังนิทาน	
	2	นกยูงฉลาด			กล่องนิทาน	
	3	หนูน้อยขอมัน			บทบาทสมมติ	
5	1	ผมน้ำ			ภาพติดต่อ	
	2	ดอกไม้ทะเลในกับดักทอง			ภาพแว่น	
	3	แม่ไก่ตีนตุ้ม			กล่องนิทาน	
6	1	บนฟ้าของไอ้ก			แผ่นผังนิทาน	
	2	เงาพิชิตยักษ์			บอร์ดนิทาน	
	3	คุณตาบิตัวสีภาค			บทบาทสมมติ	

สัปดาห์ที่	วันที่	นิทานเรื่อง	กิจกรรมการสอน			
			ขั้นก่อนเล่านิทาน	ขั้นขณะเล่านิทาน	ขั้นหลังเล่านิทานจบ	
					ขั้นทบทวน	ขั้นเล่าเรื่องที่ฟังเรื่อง
1	1	ลูกโป่งสวรรค์	ครูสอนพยางค์	ครูเล่านิทานและ	ลูกนิทาน	ครูให้เด็กฝึกกับเล่า
	2	พญานาคของเต้านาง	เด็กโดยให้เด็ก	ถามคำถามเป็น	การเปิดหุ่น	เรื่องที่ฟังเรื่องโดย
	3	อนุบาลช้างเป็น	เล่าชื่อเรื่องและ	ระยะ เพื่อฝึกให้	กะบะนิทาน	ใช้พยางค์นิทานเล่นใหญ่
2	1	พญานาคขานา	เรื่องจากภาพปก	เด็กบอกความ ที่	ความ คาดคะเน	การเปิดหุ่น
	2	นางฟ้าใจ		และตรวจสอบ	การเปิดหุ่น	ร่วมกัน
	3	ผีเสื้อ		ความเข้าใจ	การเปิดหุ่น	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ
ตัวอย่างคู่มือครู

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสำคัญและความเป็นมา

ภาษาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับมนุษย์เป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะภาษาช่วยทำให้มนุษย์สามารถสื่อความหมายและเข้าใจผู้อื่นได้มากขึ้นและช่วยตอบสนองความต้องการของตนเอง เด็กวัยอนุบาลสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดีที่สุด หากเด็กได้รับประสบการณ์ทางภาษาอย่างเหมาะสม เด็กในวัยนี้จะพัฒนาภาษาได้เต็มศักยภาพหากได้รับประสบการณ์ทางภาษาที่เหมาะสมกับความสามารถของเด็กแต่ละคน

การนำแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติมาใช้ในการจัดประสบการณ์ระดับอนุบาลทำได้โดยการจัดกิจกรรมการสอนที่เสริมการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนผสมผสานกันไป เช่นการสอนให้เด็กจับใจความและใช้ภาษาพูดสื่อความหมายให้ผู้อื่นรับรู้ เนื่องจากการจับใจความ เป็นหัวใจของการอ่าน แต่เด็กอนุบาลไม่ได้จับใจความจากการอ่านแบบผู้ใหญ่ เด็กจะจับใจความโดยอาศัยการดูภาพและฟัง เรื่องจากนิทาน แล้วถ่ายทอดให้ผู้อื่นรับรู้และเข้าใจ พฤติกรรมตามธรรมชาติของเด็กในการฟังนิทานและ เล่านิทานนี้เป็นที่มาของการจัดการสอนโดยใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ

การจัดการสอนโดยใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ จะมุ่งเน้นให้เด็กพัฒนาความสามารถในการจับใจความและความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมาย โดยจัดในช่วงกิจกรรมในวงกลมและกิจกรรมสร้างสรรค์ และเล่นตามมุม แบ่งออก 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 ความสำคัญและความเป็นมา แนวคิด หลักการ วิธีสอน เทคนิคการสอน สื่อ และการประเมินผล ส่วนที่ 2 แผนการใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ ประกอบด้วยกิจกรรม 3 ขั้นตอนคือ ตอนที่ 1 ขั้นก่อนเล่านิทาน ตอนที่ 2 ขั้นขณะเล่านิทาน และตอนที่ 3 ขั้นหลังเล่านิทานจบ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ขั้นย่อยคือ ขั้นกิจกรรม ทบทวน และขั้น เล่า เรื่องที่ฟังทั้ง เรื่อง

แนวคิดของแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ

แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติได้กล่าวถึงความหมายของการจับใจความสำหรับเด็กวัยอนุบาลว่าหมายถึง ความสามารถในการจำและระลึกได้โดยการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ แล้วเรียบเรียงข้อมูลโดยการคาดคะเนตีความ แปลความตรวจสอบความเข้าใจ

เด็กเรียนรู้การจับใจความด้วยการฟังนิทาน เพราะนิทานมีโครงสร้างลีลาการเขียนและเรื่องราวที่เด็กคุ้นเคยเอื้อให้เด็กสามารถใช้ความรู้เดิมในการจับใจความจากเรื่องที่ฟังและดูภาพ

ประสบการณ์ที่จะช่วยให้เด็กจับใจความได้ดีคือ

1. ประสบการณ์ในการสังเกตพฤติกรรมการจับใจความของผู้ใหญ่
2. ประสบการณ์ในการมีปฏิสัมพันธ์และร่วมมือกับผู้ที่ให้แรงจูงใจ กำลังใจ และความช่วยเหลือ
3. ประสบการณ์จากการได้ฝึกปฏิบัติในสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้วคนเดียวหรือกับผู้อื่น

การสอนเพื่อให้เด็กจับใจความตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติครูต้องจัดให้เด็กมีโอกาสเล่าเรื่องซ้ำจากเรื่องที่ฟัง เด็กจะได้ฝึกการจำและระลึกได้และการเรียบเรียงข้อมูลแล้วพูดถ่ายทอดความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หลักการสอนภาษาแบบธรรมชาติ

การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเตรียมเด็กวัยอนุบาลสำหรับการอ่านต้องเน้นการสอนเพื่อให้เด็กจับใจความจากการดูภาพและฟังเรื่องราวในนิทาน

การสอนจับใจความสำหรับเด็กวัยอนุบาล จำเป็นต้องใช้นิทานเป็นสื่อให้เด็กฝึกจับใจความ

การสอนให้เด็กจับใจความได้ดี ควรปฏิบัติดังนี้

1. ครูต้องเล่านิทานถามคำถามเพื่อกระตุ้นให้เด็กคิดเพื่อจับใจความในขณะเดียวกันก็เป็นการแสดงแบบอย่างของการคาดคะเน แปลความ ตีความ และตรวจสอบความเข้าใจ แล้วเก็บประเด็นสำคัญในการจับใจความ จากนั้นครูต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้เล่าเรื่องซ้ำให้ผู้อื่นฟัง

2. การเล่าเรื่องซ้ำควรจัดเป็นกิจกรรมระหว่างเด็กกับเด็กด้วยกัน นอกเหนือจากเป็นกิจกรรมที่ครูทำกับเด็ก เพื่อให้เด็กเกิดแรงจูงใจในการเรียนและฝึกปฏิบัติสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เทคนิคการสอน

เทคนิคที่ใช้ในการสอนเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ ได้แก่

1. ก่อนเล่านิทานครูถามคำถามให้เด็กคาดคะเน และเชื่อมโยงประสบการณ์เดิม

2. ขณะเล่านิทาน ครูถามคำถามให้เด็กตีความ ให้คาดคะเน ให้แปลความ และตรวจสอบความเข้าใจ

3. หลังเล่านิทานจบ ครูให้เด็กทบทวนเรื่องราวที่ได้ฟัง

4. หลังเล่านิทานจบ ครูเสริมแรงขณะที่เด็กเล่าเรื่องซ้ำให้ผู้อื่นฟัง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีสอน

การจัดการสอนโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ แบ่งตาม
ขั้นตอนออกเป็น

1. ขั้นก่อนเล่านิทาน
2. ขั้นขณะเล่านิทาน
3. ขั้นหลังเล่านิทานจบ แบ่งออกเป็น
  - 3.1 ขั้นทบทวน
  - 3.2 ขั้นเล่าเรื่องที่ฟังทั้งเรื่อง

1. ขั้นก่อนเล่านิทาน

ครูสนทนากับ เด็กโดยให้ เด็กเดาชื่อ เรื่องจากภาพปกและระลึกประสบการณ์ เดิม

2. ขั้นขณะเล่านิทาน

ครูเล่านิทานและถามคำถาม เป็นระยะ เพื่อฝึกให้ เด็กคาดคะเน
ตีความ แปลความ และตรวจสอบความเข้าใจ

3. ขั้นหลังเล่านิทานจบ แบ่งออกเป็น

3.1 ขั้นทบทวน

ครูเลือกจัดกิจกรรมดังต่อไปนี้

3.1.1 แผนผังนิทาน

3.1.2 หนังสือนิทาน

3.1.3 บอร์ดนิทาน

3.1.4 กล่องนิทาน

3.1.5 ฉากนิทาน

3.1.6 แผ่นพับนิทาน

- 3.1.7 ภาพแขวนต่อเนือง
- 3.1.8 การขีดหุ่น
- 3.1.9 ภาพตัดต่อนิทาน
- 3.1.10 บทบาทสมมติ
- 3.1.11 กะเบะนิทาน
- 3.1.12 กล่องนิทาน
- 3.2 ชั้นเล่าเรื่องที่ฟังทั้งเรื่อง ครูเลือกจัดกิจกรรมดังต่อไปนี้
  - 3.2.1 ให้เด็กเล่าเรื่องซ้ำโดยเด็ก 1 คนเล่าให้เพื่อนในกลุ่มย่อยโดยใช้หนังสือนิทานหรือผลงานที่ทำร่วมกัน
  - 3.2.2 ให้เด็กผลัดกันเล่านิทานต่อเนืองกันคนละตอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประเมินผล

การใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำตามแนวการสอนภาษา
ธรรมชาติฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการจับใจความและความ
สามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมาย

การประเมินผลแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 ประเมินจากแบบวัดความสามารถในการจับใจความโดยครู
ถามคำถามแบบอิสระและแบบ เลือกตอบ เพื่อวัดความสามารถ
ในการจับใจความด้านการจำและระลึกได้ และการเรียบ
เรียงข้อมูลจากการเรียงลำดับ เหตุการณ์ของ เรื่องราว
- ตอนที่ 2 ประเมินจากแบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อ
ความหมาย โดยครูใช้วิธีบันทึกข้อความที่เด็ก เล่าซ้ำ ลง
ในแบบบันทึกข้อมูลที่เด็ก เล่าซ้ำและแบบวิเคราะห์การใช้
ภาษาพูดสื่อความหมาย เพื่อ เปรียบเทียบกับคำบรรยาย
ในนิทาน แล้วนับจำนวนคำและแบ่ง เป็นประโยคโดยอาศัย
ใจความหลักจากในนิทาน เป็น เกณฑ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ

ชั้นอนุบาลปีที่ 1 นิทานเรื่อง แพะสามตัว (ดาราจันทร์ สุทธิชนกุล)

สัปดาห์ที่ 1

จุดประสงค์	ลำดับขั้นตอนการสอน	สื่อ	ประเมินผล
เพื่อให้เด็กสามารถคาดเดาเรื่องจากภาพโดยอาศัยการระลึกประสบการณ์เดิม	<p>1. <u>ขั้นก่อนเล่านิทาน</u></p> <p>ครูสนทนากับเด็กเกี่ยวกับภาพที่หน้าปกนิทาน โดยถามคำถาม 1-2 คำถามจากตัวอย่างคำถามต่อไปนี้</p> <p>คำถาม: เด็ก ๆ เห็นอะไรในภาพนี้บ้าง (เด็ก ๆ ตอบว่า " มียักษ์ ยักษ์ตัวใหญ่ มีแพะ แพะสามตัว)</p> <p>คำถาม: นิทานเรื่องนี้ น่าจะชื่อเรื่องอะไร (เด็ก ๆ ตอบว่า " ยักษ์กับแพะ ยักษ์มาก่อนแพะ, เรื่องยักษ์)</p> <p>(ครูบันทึกชื่อเรื่องที่เด็กคาดคะเนลงบนกระดานครูบอกชื่อเรื่องหลังเล่านิทานจบในขั้นขณะเล่านิทาน)</p> <p>2. <u>ขั้นขณะเล่านิทาน</u></p> <p>ครูเล่านิทานให้เด็กฟังโดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ประกอบการเล่า และซักถามเพื่อกระตุ้นให้เด็กคิดเป็นระยะ ๆ โดยถามคำถามไม่เกิน 3 คำถาม</p>	หนังสือนิทานเล่มใหญ่ เรื่อง แพะสามตัว	<p>- จากการสนทนา</p> <p>- จากการตอบคำถาม</p>
		หนังสือนิทานเล่มใหญ่ เรื่อง แพะสามตัว	<p>- จากการสนทนา</p> <p>- จากการตอบคำถาม</p>

จุดประสงค์	ลำดับขั้นตอนการสอน	สื่อ	ประเมินผล
<p>เพื่อให้ เด็กสามารถ คาดคะเน ความสัมพันธ์ ระหว่างตัว ละครและ เหตุการณ์ได้</p>	<p><u>คำบรรยาย</u> : นานมาแล้วมีแพะพี่น้อง 3 ตัวคือ แพะใหญ่ แพะกลาง และแพะเล็ก วันหนึ่งแพะสามตัวต้องการไปกินหญ้าฝั่งตรง ข้ามฟากโน้น แต่ไม่สามารถข้ามไปได้ เพราะมีอักษ์ขึ้นขวางอยู่บนสะพาน</p> <p><u>คำถาม</u> : เด็ก ๆ คิดว่าแพะทั้งสาม พี่น้องจะทำอย่างไรจึงจะข้ามไปกินหญ้าฝั่ง ตรงข้ามได้</p> <p>(เด็ก ๆ ตอบว่า "กลับบ้าน ไปกินที่ บ้าน และครูพูดว่า "เรามาดูซิคะว่าแพะ ทั้งสามตัวจะทำอย่างไรต่อไป")</p> <p><u>คำบรรยาย</u> : แพะใหญ่จึงออกอุบาย ให้พี่น้องทั้งสอง โดยให้แพะเล็กข้ามสะพาน ไปก่อนเป็นตัวแรกพอมมาถึงกลางสะพานก็พบ อักษ์ขึ้นขวางทางและอักษ์พูดว่า</p> <p>อักษ์ : "ใครมาเดินบนสะพานของเรา เราจะจับกินเสียเดี๋ยวนี้"</p> <p>แพะเล็ก : "ฉันยังเล็กนักพี่ฉันตัวใหญ่กว่า" อักษ์จึงปล่อยแพะเล็กข้ามสะพานไป</p> <p>ต่อมาแพะกลางจึงข้ามสะพานมาเป็นตัว ที่สองพอมมาถึงกลางสะพานพบอักษ์ขวางทาง และอักษ์พูดว่า</p> <p>อักษ์ : "ใครมาเดินบนสะพานของเรา</p>		

จุดประสงค์	ลำดับขั้นตอนการสอน	สื่อ	ประเมินผล
<p>เพื่อให้เด็ก สามารถตี ความโดย โดยเปรียบเทียบ เทียบความ สำคัญของตัว ละครแต่ละตัว</p> <p>เพื่อให้เด็ก สามารถแปล ความจาก</p>	<p>เราจะจับกินเสี๋ยเดี๋ยวนี่"</p> <p>แพะกลาง : "ฉันเป็นแพะกลาง พี่ฉันตัว ใหญ่กว่า"</p> <p>ยักซ์จึงปล่อยแพะกลางข้ามสะพานไป</p> <p><u>คำถาม</u> : ทำไมยักซ์จึงไม่จับแพะ กลางกิน</p> <p>(เด็ก ๆ ตอบว่ายักซ์จะกินตัวใหญ่ และครูแสดงอาการยอมรับแม้ว่าเด็กจะ ตอบผิด ครูถามเด็กคนอื่น ๆ เด็กตอบถูก ครูยิ้มและพยักหน้า แล้วครูพูดว่า" เรามา ดูซิคะว่าเรื่องราวยักซ์จะเป็นอย่างไร ต่อไป"</p> <p><u>คำบรรยาย</u> : และแล้วแพะตัวใหญ่จึง ข้ามสะพานมาเป็นตัวที่สาม พอมาถึงกลาง สะพาน พบยักซ์ยืนขวางสะพานและพูดว่า ยักซ์ : "ใครมาเดินบนสะพานของเรา เราจะจับกินเสี๋ยเดี๋ยวนี่"</p> <p>แพะใหญ่ : "ฉันคือแพะใหญ่ ฉันไม่กลัว เจ้าทรอก เจ้ายักซ์เกเร"</p> <p>ยักซ์โมโหมากเดินเข้ามาแพะใหญ่จะจับแพะ ใหญ่จะจับแพะใหญ่กิน</p> <p><u>คำถาม</u> : เด็ก ๆ คิดว่าแพะใหญ่จะ ทำอย่างไร</p> <p>(เด็ก ๆ ตอบแพะเอาเขาขวิดเลขครีบ</p>		

จุดประสงค์	ลำดับขั้นตอนการสอน	สื่อ	ประเมินผล
<p>เรื่องราวที่ได้ฟังและสร้างความคิดใหม่แล้วเรียบเรียงเป็นคำพูดของตนเอง</p> <p>เพื่อให้เด็กได้ตรวจสอบความเข้าใจของเด็กที่มีต่อเนื้อเรื่องและชื่อเรื่อง</p>	<p>และครูพูดว่า "เรามาดูเรื่องราวตอนต่อไปกันดีกว่า")</p> <p><u>คำบรรยาย</u> : แพะใหญ่ใช้เขาที่โง้งและแข็งแรงวิดิยักซ์ ฮักซ์ไม่ทันระวังตัวจึงตกสะพานจนน้ำไปฮักซ์ว่าฮักซ์น้ำไม่เป็นจึงจมน้ำตายไปในที่สุดตั้งแต่นั้นมาแพะทั้งสามตัวก็ได้ข้ามสะพานมากินหญ้า และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข</p> <p>หลังจากเล่านิทานจบ ครูบอกชื่อเรื่องว่าเรื่องนี้ชื่อแพะสามตัวโดยชี้ที่ตัวหนังสือเรื่องหน้าปก และครูซักถามเกี่ยวกับสิ่งที่เด็ก ๆ คิดว่าถูกต้องหรือไม่ เด็ก ๆ ตอบว่าไม่มีคนตอบถูก ครูจึงกล่าวชมเชยการคาดคะเนของเด็กทุกคนว่าเป็นสิ่งที่ดี น่าสนใจ</p> <p>3. <u>ขั้นหลังเล่านิทาน</u></p> <p>3.1. <u>ขั้นทบทวน</u></p>		<p>จากการตรวจสอบสิ่งที่เด็กคาดคะเน</p>
<p>เพื่อให้เด็กทบทวนจากและตัวละครและสามารถใช้คำพูดเพื่อสื่อความหมายได้</p>	<p>หลังจากที่ครูเล่านิทานให้เด็กฟังจบแล้วครูจัดกิจกรรมกลุ่มย่อย 5-6 โดยให้เด็กทำบอร์ดนิทานร่วมกัน ดังนี้</p> <p>3.1.1 ครูแจกชิ้นส่วนภาพเรื่องราวในนิทาน 7 ภาพให้เด็กคนละ 1 ภาพ ดังนี้</p> <p>ก. ภาพแพะสามพี่น้องเล่นด้วยกัน</p> <p>ข. ภาพแพะสามพี่น้องปรึกษากันเพื่อจะ</p>	<p>-ภาพเรื่องราวในนิทาน</p> <p>-ภาพ</p> <p>-สีน้ำ</p> <p>-กระดาษสี</p> <p>-พลาสติกทำเป็นช่องไว้</p>	<p>- จากการสนทนา</p> <p>- จากการตอบคำถาม</p> <p>- จากเรื่องราวที่เด็กช่วยกันเล่า</p>

จุดประสงค์	ลำดับขั้นตอนการสอน	สื่อ	ประเมินผล
<p>เพื่อให้เด็กสามารถจับใจความจากเรื่องที่ฟังและเล่าเรื่องที่ฟังทั้งเรื่องให้เพื่อนฟังได้</p>	<p>ข้ามสะพาน</p> <p>ค. ภาพแพะเล็กข้ามสะพานพยัคฆ์</p> <p>ง. ภาพแพะกลางข้ามสะพานพยัคฆ์</p> <p>จ. ภาพแพะใหญ่ข้ามสะพานพยัคฆ์</p> <p>ฉ. ภาพแพะใหญ่ใช้ เขาขวิดยัคฆ์ตกน้ำตาย</p> <p>ช. ภาพแพะสามพี่น้องกำลังกินหญ้า</p> <p>3.1.2 ครูให้เด็กแต่ละคนเล่าเกี่ยวกับภาพที่ตนได้</p> <p>3.1.3 ครูให้เด็กช่วยกันเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องราวที่ได้ฟังแล้วนำภาพมาใส่ไว้ในช่องบอร์ด นิทานตั้งแต่ต้นจนจบ</p> <p>3.1.4 ครูให้เด็กร่วมกันเล่าเรื่องซ้ำอีกครั้งจากแผนผังนิทานที่เด็กเรียงเอง</p> <p>3.2 ขึ้นเล่านิทานที่ฟังทั้งเรื่อง</p> <p>หลังจากที่เด็กได้ฟังนิทานเรื่องแพะสามตัว ครูจัดกิจกรรมกลุ่มย่อย 4 คน ให้เด็ก 1 คน เล่าเรื่องให้เพื่อนฟังโดยใช้หนังสือนิทานเล่มใหญ่</p> <p>ขณะที่เด็กเล่าเรื่องซ้ำนั้น หากเด็กต้องการคำชี้แนะครูควรถามคำถามเพื่อกระตุ้นให้เด็กเล่าต่อ ดังนี้</p> <p>ก. เกิดอะไรขึ้นต่อไป</p> <p>ข. แล้วเป็นอย่างไรต่อไป</p>	<p>ใส่แผ่นภาพเรื่องราว</p> <p>-หนังสือนิทานเล่มใหญ่เรื่องแพะสามตัว</p>	<p>- จากผลงานที่เด็กทำร่วมกัน</p> <p>- จากคำพูดที่เด็กเล่าซ้ำ</p> <p>- จากพฤติกรรมที่เด็กแสดงออก</p>

จุดประสงค์	ลำดับขั้นตอนการสอน	สื่อ	ประเมินผล
	<p>ครูควรให้การเสริมแรงแก่เด็กโดยกล่าวชมเชยเมื่อเด็กเล่าเรื่องซ้ำได้ถูกต้องและให้กำลังใจเมื่อเด็กแสดงอาการไม่มั่นใจที่จะเล่าเรื่องต่อ</p> <p>ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>		

แผนการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเรื่องซ้ำ

ชั้นอนุบาลปีที่ 1 นิทานเรื่อง ฮูกน้อยหาเพื่อน (โชติ ศรีสสุวรรณ)

จุดประสงค์	ลำดับขั้นตอนการสอน	สื่อ	ประเมินผล
<p>เพื่อให้เด็ก สามารถคาด เดาเรื่องจาก ภาพโดยอาศัย การระลึกประ สัการณเดิม</p>	<p>1. <u>ขั้นก่อนเล่านิทาน</u> ครูสนทนากับเด็กเกี่ยวกับภาพที่หน้าปก นิทาน โดยถามคำถาม 1-2 คำถาม จากตัวอย่างคำถาม ต่อไปนี้ คำถาม: เด็ก ๆ เห็นอะไรในภาพนี้บ้าง (เด็ก ๆ ตอบว่า นก หนู กระตัง) คำถาม: นิทานเรื่องนี้ น่าจะชื่อเรื่องอะไร (เด็ก ๆ ทายชื่อเรื่องว่า นกครึ่ง หนูครึ่ง หนูตัวเล็ก) (ครูบันทึกชื่อเรื่องที่เด็กคาดคะเนบอกชื่อ เรื่องหลังจากเล่านิทานจบในชั้นขณะเล่า นิทาน)</p> <p>2. <u>ขั้นขณะเล่านิทาน</u> ครูเล่านิทานให้เด็กฟังและซักถามเพื่อ กระตุ้นให้เด็กคิดเป็นระยะ ๆ โดยถาม คำถามไม่เกิน 3 คำถาม <u>คำบรรยาย</u> : คำคืนวันหนึ่งมีนกฮูกน้อย ตัวหนึ่งนั่งเหงาอยู่บนกิ่งไม้ ขณะที่สัตว์อื่น ๆ พากันหลับนกฮูกน้อยสงสัยว่าทำไมนกฮูกต้อง หากินตอนกลางคืน จึงไปถามแม่ นกฮูก</p>	<p>- หุ่นมือ - หนังสือนิทาน เล่มใหญ่ เรื่อง ฮูก น้อยหาเพื่อน</p> <p>-หนังสือนิทาน เล่มใหญ่</p>	<p>-จากการ สนทนา -จากการตอบ คำถาม</p> <p>-จากการ สนทนา -จากการตอบ คำถาม</p>

จุดประสงค์	ลำดับขั้นตอนการสอน	สื่อ	ประเมินผล
	<p><u>คำถาม</u> : ถ้าเด็ก ๆ เป็นแม่นกฮูก เด็ก ๆ จะตอบนกฮูกน้อยว่าอย่างไร (เด็ก ๆ ตอบว่ามันมีตมมาก , ไม่รู้) และครูแสดงอาการยอมรับและครุถามเด็ก คนอื่น ๆ จนได้คำตอบที่ถูกต้องจึงพยักหน้าและ พูดว่า "เราลองมาดูซิคะว่าแม่นกฮูกจะ ตอบว่าอย่างไร"</p> <p><u>คำบรรยาย</u> : แม่นกฮูกตอบนกฮูกน้อย ตาของนกฮูกสู้แสงตอนกลางวันไม่ได้ เข้าวันต่อมานกฮูกน้อยคิดอยากจะทำ ชนะแสงจึงบินไปหาเพื่อน ระหว่างทางพบ กับลูกนกยางเขน 2 ตัวกำลังร้องเพลงกัน อย่างมีความสุข นกฮูกน้อยจึงเข้าไปทัก</p> <p>นกฮูก : "นกยางเขนเจ้า ฉันขอเป็น เพื่อนกับพวกเธอได้ไหมจ๊ะ"</p> <p>ยางเขน : "เสียใจนะ เราเป็นเพื่อน กับเธอไม่ได้เราตื่นกลางวันเธอตื่นกลางคืน และฉันก็มีเพื่อนแล้ว"</p> <p>นกฮูกน้อยรู้สึกเศร้าใจจึงบินต่อไปพบ ลูกควาย 2 ตัว กำลังกินหญ้า นกฮูกน้อย จึงเข้าไปทัก</p> <p>นกฮูกน้อย : "ควายเจ้า ฉันขอเป็น เพื่อนกับเธอได้ไหมจ๊ะ"</p>		

จุดประสงค์	ลำดับขั้นตอนการสอน	สื่อ	ประเมินผล
<p>เพื่อให้เด็กสามารถคาดคะเนเรื่องราวล่วงหน้าได้</p>	<p><u>คำถาม</u> : เด็ก ๆ คิดว่าลูกควายจะยอม เป็น เพื่อนกับลูกน้อยหรือไม่ (เด็ก ๆ ตอบว่า ยอม เป็น เพื่อน, ไม่ยอม ครับ ครูบอกว่าเรามาดูกันดีกว่า ควายจะตอบว่าอย่างไร)</p> <p><u>คำบรรยาย</u> ควายตอบว่า " เสียใจ เราเป็น เพื่อนกับ เธอไม่ได้ เราตื่นกลางวัน เธอตื่นกลางคืน และฉันก็มี เพื่อนแล้ว"</p> <p>ลูกน้อยรู้สึก เศร้าใจ จึงนั่งซึมที่ขอบไม้ สกพิทหนึ่งก็มีหนูน้อยตัวหนึ่งโผล่มา ลูกน้อยดี แต่หนูน้อยตกใจกลัวลูกน้อยจะกินตนเอง ลูกน้อยจึงขอ เป็น เพื่อนกับหนูน้อย</p>		
<p>เพื่อให้เด็กสามารถตีความโดยเปรียบเทียบ ความสำคัญของตัวละครแต่ละตัว</p>	<p><u>คำถาม</u> : ทำไมหนูน้อยจึงยอมเป็นเพื่อนกับลูกน้อย (เด็ก ๆ ตอบว่า เพราะ สงสารอยาก มีเพื่อนและครูพูดว่า " เรามาดูซิว่า เรื่องราวตอนจบจะเป็นอย่างไร")</p> <p><u>คำบรรยาย</u> : หนูน้อยตอบตกลง เพราะ เหนงอยู่คนเดียวมานานนก ลูกน้อย เริ่มสบตา จึงชวนหนูน้อยไปหลับในโพรงไม้ต้นเดียวกัน หนูน้อยตกลง เพราะ เริ่มง่วงหึ่งคู่หลับด้วยกัน อย่างมีความสุขใน เวลากลางวัน</p>		
<p>เพื่อให้เด็กได้ตรวจสอบ</p>	<p>หลังจากเล่านิทานจบ ครูออกชื่อ เรื่อง โดยชี้ที่ตัวหนังสือชื่อ เรื่องหน้าปก และครู</p>		<p>จากการตรวจ</p>

จุดประสงค์	ลำดับขั้นตอนการสอน	สื่อ	ประเมินผล
<p>ความเข้าใจของเด็กที่มีต่อเนื้อเรื่องและชื่อเรื่อง</p> <p>เพื่อให้เด็กคิดบททวนจากและตัวละครและสามารถใช้คำพูดส่งความหมาย</p>	<p>ซักถามเกี่ยวกับสิ่งที่เด็ก ๆ คิดว่าถูกต้องหรือไม่ เด็ก ๆ ตอบว่าไม่มีใครตอบถูกต้องกล่าวชมเชยการคาดคะเนของเด็กทุกคนว่าเป็นสิ่งที่ดี น่าสนใจ</p> <p>3. <u>ขั้นหลังเล่านิทานจบ</u></p> <p>3.1 ขั้นทบทวน</p> <p>หลังจากที่ครูเล่านิทานให้เด็กฟังจบแล้ว ครูจัดกิจกรรมฝึกให้เด็กคิดทบทวนเรื่องราว ฝึกการลำดับเหตุการณ์และคิดเชื่อมโยงเหตุการณ์ที่ได้ฟังจากนิทานสู่เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน โดยให้เด็กทำกลองนิทานร่วมกัน ดังนี้</p> <p>3.1.1 ครูแจกชิ้นส่วนภาพ เรื่องราวในนิทาน 6 ภาพ ให้เด็กคนละ 1 ภาพ ดังนี้</p> <p>ก. ภาพนกชุกน้อยนั่งเหงา</p> <p>ข. ภาพนกชุกน้อยคุยกับแม่</p> <p>ค. ภาพนกชุกน้อยคุยกับนกนางแอ่น</p> <p>ง. ภาพนกชุกน้อยคุยกับลูกควาย</p> <p>จ. ภาพนกชุกน้อยพบหนูน้อย</p> <p>ฉ. ภาพนกชุกน้อยนอนกับหนูน้อย</p> <p>3.1.2 ครูให้เด็กแต่ละคนเล่าเกี่ยวกับภาพที่ตนได้</p>	<p>-ภาพเรื่องราวในนิทาน</p> <p>-กาว</p> <p>-สีน้ำ</p> <p>-กระดาษสี</p> <p>-แผ่นพลาสติกใส</p> <p>-กระดาษตกแต่งกลอง</p> <p>-ท่อพลาสติก</p> <p>-กลองขนาดใหญ่</p>	<p>สอบสิ่งที่เด็กคาดคะเน</p> <p>-จากการสนทนา</p> <p>-จากการตอบคำถาม</p> <p>-จากเรื่องราวที่เด็กช่วยกันเล่า</p> <p>-จากผลงานที่เด็กทำร่วมกัน</p>

จุดประสงค์	ลำดับขั้นตอนการสอน	สื่อ	ประเมินผล
<p>เพื่อให้เด็ก จับใจความ จากเรื่องที่ฟัง แล้วสามารถ พูดสื่อความ หมายได้</p>	<p>3.1.3 ครูให้เด็กช่วยกันเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องราวที่ได้ฟังแล้วนำภาพมาใส่ไว้ในช่องแผ่นพลาสติกใสที่มีวงอยู่ในรอบแกนพลาสติก</p> <p>3.1.4 ครูให้เด็กผลัดกันออกมาหมุนแกนหมุนให้ภาพเคลื่อนไหวแล้วให้เพื่อนช่วยกันเล่าเรื่องประกอบภาพ</p> <p>3.2 ชั้นเล่าเรื่องที่ฟังทั้งเรื่อง</p> <p>หลังจากที่เด็กได้ฟังนิทานเรื่องชุกน้อยหาเพื่อน ครูจัดเด็ก 1 คน เล่าเรื่องซ้ำให้เพื่อนอีก 3 คนฟังโดยใช้หนังสือนิทานเล่มใหญ่</p> <p>ขณะที่เด็กเล่าเรื่องซ้ำนั้นหากเด็กต้องการคำชี้แนะจากครู ครูบทบาทในการชี้แนะและถามคำถามเพื่อกระตุ้นให้เด็กเล่าต่อดังนี้</p> <p>ก. เกิดอะไรขึ้นต่อไป ข. แล้วเป็นอย่างไรต่อไป</p> <p>ครูควรให้การเสริมแรงแก่เด็กโดยกล่าวชมเชยเมื่อเด็กเล่าเรื่องซ้ำได้ถูกต้องและให้กำลังใจเมื่อเด็กแสดงอาการไม่มั่นใจที่จะเล่าเรื่องต่อ</p>	<p>-หนังสือนิทาน เล่มใหญ่ เรื่องชุกน้อยหาเพื่อน</p>	<p>-จากคำพูดที่เด็กเล่าซ้ำ -จากพฤติกรรมที่เด็กแสดงออก</p>

แผนการจัดประสบการณ์ เล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ

ชั้นอนุบาลปีที่ 1 นิทานเรื่อง กระจ่างน้อยอยากมีหาง

จุดประสงค์	ลำดับขั้นตอนการสอน	สื่อ	ประเมินผล
<p>เพื่อให้เด็กสามารถคาดเดาเรื่องจากภาพโดยอาศัยการระลึกประสบการณ์เดิม</p>	<p>1. <u>ขั้นก่อน เล่านิทาน</u></p> <p>ครูสนทนากับเด็กเกี่ยวกับภาพที่หน้าปกนิทาน โดยถามคำถาม 1-2 คำถาม จากตัวอย่างคำถาม ต่อไปนี้</p> <p>คำถาม: เด็ก ๆ เห็นอะไรในภาพนี้บ้าง (เด็ก ๆ ตอบว่า เห็นกระจ่าง ดอกไม้)</p> <p>คำถาม: นิทานเรื่องนี้ น่าจะชื่อเรื่องอะไร (เด็ก ๆ ทายชื่อเรื่องว่า กระจ่างใจดี กระจ่างน่ารัก)</p> <p>ครูบันทึกชื่อเรื่องที่เด็กคาดคะเนลงบนกระดาน</p> <p>2. <u>ขั้นขณะ เล่านิทาน</u></p> <p>ครูเล่านิทานให้เด็กฟังและซักถามเพื่อกระตุ้นให้เด็กคิดเป็นระยะ ๆ โดยถามคำถามไม่เกิน 3 คำถาม คำถามใดที่ไม่ได้ถามให้ครูนำไปถามในแผนการสอนสำหรับนิทานเรื่องอื่นได้ ทั้งนี้เพื่อเด็กจะได้ฝึกเรียบเรียงข้อมูลครบถ้วน</p>	<p>-หุ่นมือ</p> <p>-หนังสือพิมพ์</p> <p>เล่มใหญ่ เรื่อง กระจ่างน้อยอยากมีหาง</p>	<p>-จากการสนทนา</p> <p>-จากการตอบคำถาม</p>
		<p>-หนังสือนิทาน</p> <p>เล่มใหญ่</p>	<p>-จากการสนทนา</p> <p>-จากการตอบคำถาม</p>

จุดประสงค์	ลำดับขั้นตอนการสอน	สื่อ	ประเมินผล
<p>เพื่อให้เด็ก สามารถคาด คะเนเรื่อง ราวตอนต่อไป</p>	<p><u>คำบรรยาย</u> : ณ ป่าแห่งหนึ่งมีกระต่าย น้อยตัวหนึ่งอาศัยอยู่กับพ่อแม่ วันหนึ่ง กระต่ายน้อยขออนุญาตพ่อแม่ไป เล่นในป่า เมื่อมาถึงแนวต้นไม้ใหญ่ กระต่ายน้อย เห็นลิงกำลังห้อยโหนใช้หาง เกี่ยวกิ่งไม้ อย่างสนุกสนาน กระต่ายน้อยก็อยากมีหาง ยาว ๆ อย่างลิง จึงเข้าไปทักว่า</p> <p>กระต่าย : ที่ลิงครีบขอยืมหางของ พี่ได้ไหมครับ</p> <p>ลิง : ไม่ได้หรอก พี่ต้องใช้หาง เกี่ยวกิ่งไม้หาอาหารไปตามต้นไม้</p> <p><u>คำบรรยาย</u> : กระต่ายน้อยจึงเดินทาง ต่อไปพบม้า กระต่ายน้อยเห็นม้ามีหางสวย จึงเข้าไปทักว่า</p> <p>กระต่าย : พี่ม้าครีบ ขอยืมหางของพี่ ได้ไหมครับ</p> <p><u>คำถาม</u> : เด็ก ๆ คิดว่าม้าจะให้ กระต่ายยืมหางหรือไม่ (เด็ก ๆ ตอบว่า ไม่ให้ยืม , ให้ยืม)</p> <p><u>คำบรรยาย</u> : ม้าตอบว่า "ไม่ได้หรอก พี่ต้องใช้หางปีนยุงและแมลงที่มาตอมตัวพี่"</p> <p>กระต่ายน้อยจึง เดินทางต่อไปจนพบปลา จึงเข้าไปทัก</p>		

จุดประสงค์	ลำดับขั้นตอนการสอน	สื่อ	ประเมินผล
<p>เพื่อให้เด็ก สามารถตี ความโดยจัด ลำดับเนื้อหา ใหม่</p> <p>เพื่อให้เด็ก สามารถแปล ความโดยรวม รวมความคิด แล้วสร้างเป็น ความคิดใหม่</p>	<p>กระต่าย : "พี่ปลาครับ ขอยืมหางของ พี่ได้ไหมครับ"</p> <p>ปลา : "ไม่ได้หรอก"</p> <p>คำถาม : เด็ก ๆ ทราบหรือไม่ว่า ทำไมปลาจึงไม่ยอมให้กระต่ายขอยืมหาง (เด็ก ๆ ตอบว่าปลาต้องใช้หางว่ายน้ำ และครูแสดงอาการยอมรับในคำตอบของ เด็ก เมื่อเด็กตอบถูกครูยิ้มหรือพยักหน้าแล้ว พูดว่า "เรามาคุยกันดีกว่าทำไมปลาจึงไม่ให้ กระต่ายขอยืมหาง")</p> <p>คำบรรยาย : ปลาบอกว่า "พี่ต้องใช้ หางว่ายน้ำไปมา" กระต่ายน้อยจึงเดินกลับ บ้านด้วยความผิดหวัง เมื่อมาถึงบ้านก็เล่า ให้พ่อแม่ฟังว่าพบ ลิงมี้า และปลาแต่มีหาง สวยและยาวกว่าหางของกระต่ายน้อยแต่ไม่ มีใครให้กระต่ายน้อยขอยืมหางเลย</p> <p>คำถาม : เด็ก ๆ ลองคิดดูซิคะว่า ถ้า ลิง มี้า และปลาให้หางกระต่ายน้อยขอยืม หาง ลิง มี้า และปลาจะเป็นอย่างไร (เด็ก ๆ ตอบว่า"ลิงจะโหนต้นไม้ ไม่ได้ มี้าจะไม่มีหางปีดแมลงไม่ได้ ปลาว่ายน้ำไม่ได้"และครูยอมรับคำตอบ</p>		

จุดประสงค์	ลำดับขั้นตอนการสอน	สื่อ	ประเมินผล
<p>เพื่อให้เด็ก ได้ตรวจสอบ ความเข้าใจ ของเด็กที่มีต่อ เนื้อเรื่องและ ชื่อเรื่อง</p>	<p>ที่เด็กตอบและบอกเด็กว่า "คะถ้าถึงไม่มี ทางถ้ามีไม่มีทางก็จะไม่สามารถปิดแมลงที่ มาคอมคามตัวและถ้าปลาที่ไม่มีทางก็จะว่าย ไปไม่ได้ ทีนี้เรามาดู เรื่องราวกันต่อสิคะว่า) <u>คำบรรยาย</u> : เมื่อพ่อและแม่ของ กระต่ายน้อยได้ฟังกระต่ายน้อยเล่าว่าไม่มี ใครให้กระต่ายยืมหาง เลยพ่อกับแม่จึงสอนลูก ว่า"ถ้าลูกมีหางยาวอาจรำคาญก็ได้นะ เพราะจะทำให้วิ่งหรือกระโดดช้า ลูกมีหาง ยาวอยู่แล้วถ้ามีหางยาวคงไม่สวยงามนะลูก" เมื่อกระต่ายได้ฟังดังนั้นก็ เชื่อพ่อแม่และ เปลี่ยนใจไม่ยอมมีหางยาวอีกต่อไป หลังจากเล่านิทานจบ ครูบอกชื่อเรื่อง โดยชี้ที่ตัวหนังสือชื่อ เรื่องหน้าปก และครูซัก ถามเกี่ยวกับสิ่งที่เด็ก ๆ คิดว่าถูกต้องหรือ เด็ก ๆ ตอบว่า ทายไม่ถูก จากนั้นครูพร้อม ทั้งกล่าวชม เชยการคาดคะเนของ เด็กทุกคนว่าเป็นสิ่งที่ดี น่าสนใจ</p>		<p>จากการตรวจ สอบสิ่งที่เด็ก คาดคะเน</p>
<p>เพื่อให้เด็ก คิดทบทวน จากและตัว ละครสามารถ</p>	<p>3. <u>ขั้นหลังเล่านิทานจบ</u> 3.1 ขั้นทบทวน หลังจากที่ครูเล่านิทานให้เด็กฟัง จบแล้ว ครูจัดกิจกรรมฝึกให้เด็กคิดทบทวน เรื่องราว ฝึกการลำดับเหตุการณ์และคิด</p>	<p>-ภาพ เรื่อง ราวใน นิทาน -กาว</p>	<p>-จากการ สนทนา -จาก เรื่องราว ที่เด็กช่วยกัน</p>

จุดประสงค์	ลำดับขั้นตอนการสอน	สื่อ	ประเมินผล
<p>และพูดสื่อ ความหมายได้</p> <p>เพื่อให้เด็ก จับใจความ จากเรื่องที่ฟัง แล้วสามารถ พูดสื่อความ หมายได้</p>	<p>เชื่อมโยง เหตุการณ์ที่ได้ฟังจากนิทานสู่ เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน โดยให้เด็กทำ กล่องนิทานร่วมกัน ดังนี้</p> <p>3.1.1 ครูแจกชิ้นส่วนภาพ เรื่องราวใน นิทาน 6 ภาพ ให้เด็กคนละ 1 ภาพ ดังนี้</p> <p>ก. ภาพกระดาษข่อยพ่อแม่ไปเล่น ข. ภาพกระดาษข่อยยืมหางสิง ค. ภาพกระดาษข่อยยืมหางม้า ง. ภาพกระดาษข่อยยืมหางปลา จ. ภาพกระดาษข่อยกลับบ้าน</p> <p>3.1.2 ครูให้ เด็กแต่ละคน เล่า เกี่ยวกับ ภาพที่ตนได้</p> <p>3.1.3 ครูให้ เด็กช่วยกัน เรียงลำดับ เหตุการณ์จาก เรื่องราวที่ได้ฟังแล้วนำภาพ มาติดลงบนกระดาษสีน้ำตาลแผ่นใหญ่</p> <p>3.1.4 ครูให้ เด็ก เล่า เรื่องร่วมกัน ขณะที่ เด็ก เล่าครูบันทึก เสียงและ จะบันทึก ประกอบภาพ</p> <p>3.2 ขึ้นเล่า เรื่องที่ฟังทั้ง เรื่อง</p> <p>หลังจากที่ เด็กได้ฟังนิทาน เรื่องขลุ่ยน้อย หาเพื่อน ครูจัดเด็ก 1 คน เล่า เรื่องซ้ำให้ เพื่อนอีก 3 คนฟังโดยใช้หนังสือนิทาน เล่มใหญ่</p> <p>ขณะที่ เด็ก เล่า เรื่องซ้ำนั้น หาก เด็กต้องการคำชี้แนะจากครู ครูมี</p>	<p>-สีน้ำ -กระดาษสี น้ำตาล -หนังสือนิทาน เล่มใหญ่ เรื่องกระดาษ ข่อยอยากมี หาง</p>	<p>เล่า</p> <p>- จากผลงาน ที่ผลงานการ เรียงลำดับ ภาพร่วมกัน</p> <p>- จากคำพูด ที่เด็ก เล่าซ้ำ - จากพฤติกรรม ที่เด็กแสดง ออก</p>

จุดประสงค์	ลำดับขั้นตอนการสอน	สื่อ	ประเมินผล
	<p>บทบาทในการชี้แนะและถามคำถาม เพื่อกระตุ้นให้เด็กเล่าต่อดังนี้</p> <p>ก. เกิดอะไรขึ้นต่อไป</p> <p>ข. แล้ว เป็นอย่างไรต่อไป</p> <p>ครูควรให้การเสริมแรงแก่ เด็กโดยกล่าวชม เชย เมื่อ เด็กเล่า เรื่องซ้ำได้ถูกต้อง และให้กำลังใจ เมื่อ เด็กแสดงอาการไม่มั่นใจที่จะเล่า เรื่องต่อ</p>		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ฉ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
แบบวัดความสามารถในการจับใจความ
แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาพูด
สื่อความหมาย
แบบบันทึกข้อมูลการใช้เทคนิคการเล่านิทาน
แบบเล่าเรื่องซ้ำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดความสามารถในการจับใจความ
ฉบับก่อนทดลอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดความสามารถในการจับใจความ

ชื่อ ..... เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
 โรงเรียน ..... อายุ ..... ปี
 นิตานเรื่อง หมีน้อยนอนไม่หลับ วันเดือน/ปี .....
 คะแนน ..... คะแนน การวัดผล ( ) ก่อนเรียน ( ) หลังเรียน

คำชี้แจง: 1. แบบวัดความสามารถในการจับใจความ ใช้วัดหลังจากที่ครูเล่า
 นิตานให้เด็กฟังในกลุ่มใหญ่ แบบวัดนี้ใช้วัดเด็กเป็นรายบุคคลก่อนเรียนและหลัง
 เรียน โดยแบ่งประเด็นที่จะวัดออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่1 ความเข้าใจและระลึกได้

ตอนที่2 การเรียบเรียงข้อมูล

คำถามที่ใช้เพื่อจับใจความนี้ครูสามารถถามซ้ำได้ คำตอบที่เด็ก
 ตอบในแต่ละข้อ ให้ครูบันทึกลงในแบบวัดฉบับนี้ พร้อมทั้งบันทึก
 คำพูดที่เด็กตอบลงในเครื่องบันทึกเสียง

2. การตรวจให้คะแนนให้ครูดูในเฉลยคำตอบ

3. เกณฑ์การให้คะแนน

ด้านความเข้าใจและระลึกได้

ก. ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อผู้ตอบตอบถูกต้องเองโดยไม่ต้อง
 บอกคำตอบ 2 คำตอบให้เลือก

ข. ให้คะแนน 0.5 คะแนน เมื่อผู้ตอบตอบคำถามที่มีคำตอบ 2
 คำตอบให้เลือกได้ถูกต้อง

ค. ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อผู้ตอบตอบผิดหรือไม่ตอบ

ด้านการเรียบเรียงข้อมูล

- ก. ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อผู้ตอบสามารถตอบหรือชี้ภาพ 1 ภาพได้ถูกต้องตามลำดับเหตุการณ์
- ข. ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อผู้ตอบตอบผิดหรือชี้ภาพผิดจากลำดับที่ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ตอนที่ 1

ความเข้าใจและระลึกได้

คำชี้แจง : หลังจากที่ครูเล่านิทานให้เด็กฟังแล้ว ครูเรียกเด็กที่ละคนมาถามคำถามปากเปล่าเพื่อวัดความเข้าใจและระลึกได้ ตามคำถามต่อไปนี้

ลักษณะของเรื่อง

1. ใครคือตัวเด่นในนิทานเรื่องนี้
.....
[ถ้าเด็กตอบไม่ได้ ครูถามว่า "(ชื่อตัวละครหลัก) หรือ (ชื่อตัวประกอบ)"]
2. ตัวละครอื่น ๆ ในนิทานเรื่องนี้มีใครบ้าง
.....
[ถ้าเด็กตอบไม่ได้ ครูถามว่า "(ชื่อตัวประกอบ) หรือ (ชื่อตัวละครที่ไม่มีในนิทาน)"].....

3. เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อไร

.....

[ถ้าเด็กตอบไม่ได้ กรุณามว่า " เรื่องนี้เกิดขึ้นตอนเช้า หรือ ตอนกลางคืน"]

.....

4. เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหน

.....

[ถ้าเด็กตอบไม่ได้ กรุณามว่า " เรื่องนี้เกิดขึ้นในป่า หรือ ในเมือง")]

.....

แก่นของเรื่อง

5. ทำไมหมีน้อยจึงออกเดินทางในเวลากลางคืน .....

.....

[ถ้าเด็กตอบไม่ได้ กรุณามว่า " เพื่อหาเพื่อนช่วยทำให้นอนหลับ หรือ เพื่อหาเพื่อนเล่นด้วยกัน"] .....

การคลี่คลายเรื่อง

6. ใครช่วยนำทางให้หมีน้อยเข้าเมืองเพื่อหาที่นอนหลับ

.....

[ถ้าเด็กตอบไม่ได้ กรุณามว่า " พระจันทร์ หรือ ดวงดาว"]

7. เด็กน้อยทำอะไรเมื่อพบว่าหมีน้อยมาขึ้นหน้าห้อง

.....

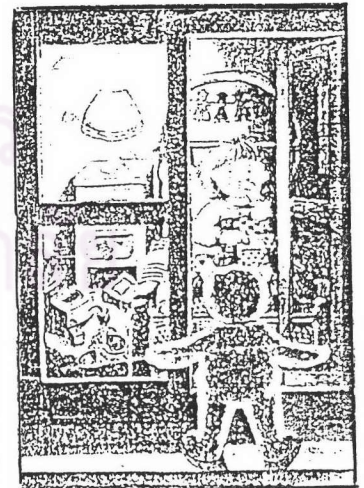
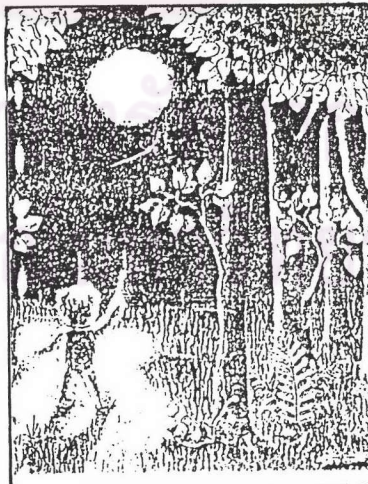
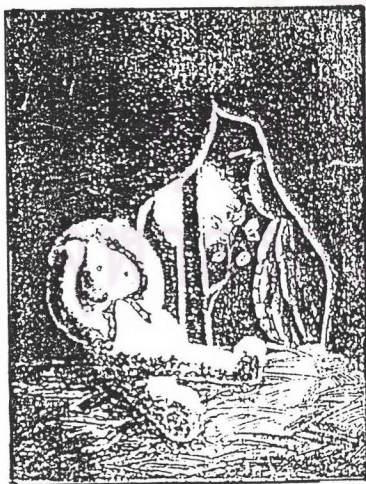
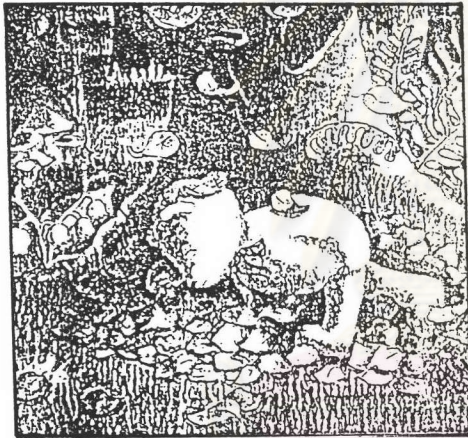
[ถ้าเด็กตอบไม่ได้ กรุณามว่า " ชวนเข้ามาเล่น หรือ ชวนเข้ามานอนด้วยกัน"]

ตอนที่ 2

การเรียบเรียงข้อมูล

การลำดับเหตุการณ์

คำชี้แจง 1. แบบวัดความสามารถในการจับใจความข้อนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ จากเรื่องที่ฟังได้อย่างถูกต้อง ก่อนที่ครูจะทดสอบเด็ก ครูควรเตรียมภาพเหตุการณ์ในนิทานให้พร้อมทั้ง 5 ภาพ ดังนี้

2. ครูให้เด็กหยิบภาพขึ้นมาทีละภาพ พร้อมทั้งบอกให้เด็กเล่าเกี่ยวกับภาพแต่ละภาพจนครบทั้ง 5 ภาพดังนี้

ครู : ครูมีภาพจากเหตุการณ์บางอย่างตอนให้เด็กลองเล่า "หนูลองบอกครูซิคะว่าในภาพนี้หนูเห็นอะไรบ้าง"

เมื่อเด็กเล่ารายละเอียดเกี่ยวกับภาพทั้ง 5 แล้ว ครูให้เด็กเรียงลำดับภาพที่เกิดขึ้นตามลำดับ ก่อน-หลัง ตั้งแต่ลำดับที่ 1-5 โดยครูบอกเด็กว่า

ครู : ต่อไปครูจะให้หนูช่วยจัดเรียงภาพใหม่ตามลำดับ เหตุการณ์ที่เกิดในนิทานที่ได้ฟังมาแล้วนะคะ เหตุการณ์ในภาพไหนเกิดขึ้นก่อนคะ

ครูฟังคำตอบจากเด็ก เด็กอาจตอบโดยการพูดหรือชี้ภาพก็ได้จากนั้นครูถามว่า

ครู : เหตุการณ์ในภาพไหนเกิดขึ้นเป็นลำดับต่อไปคะ

ครูถามคำถามนี้ไปจนครบทั้ง 5 ภาพ พร้อมทั้งฟังคำตอบที่เด็กตอบ

3. หลังจากที่เด็กตอบหรือชี้ภาพ เพื่อจัดลำดับเหตุการณ์แล้ว ครูตรวจให้คะแนนการเรียบเรียงข้อมูลโดยให้คะแนนตามลำดับที่ของภาพ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เฉลยคำตอบ

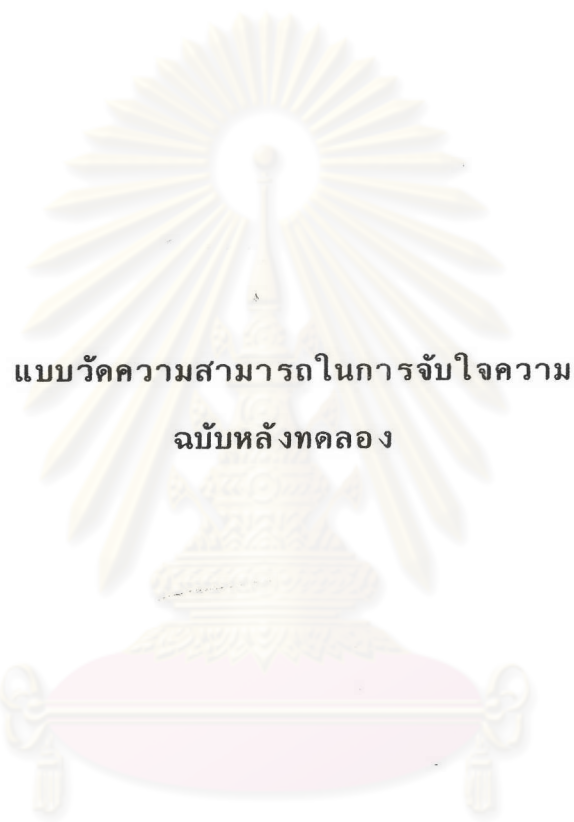
ลำดับที่ 1	ภาพ	หมिन้อยนอนบนกองใบไม้
ลำดับที่ 2	ภาพ	หมिन้อยนอนบนใบบัว
ลำดับที่ 3	ภาพ	หมिन้อยนอนในรังนกเค้าแมว
ลำดับที่ 4	ภาพ	หมिन้อยคุยกับพระจันทร์
ลำดับที่ 5	ภาพ	หมिन้อยคุยกับเด็กน้อย

การลำดับภาพของเด็ก

ลำดับที่ 1	ภาพ	.....
ลำดับที่ 2	ภาพ	.....
ลำดับที่ 3	ภาพ	.....
ลำดับที่ 4	ภาพ	.....
ลำดับที่ 5	ภาพ	.....

คะแนนเต็ม 5 คะแนน คะแนนที่ได้ ..... คะแนน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดความสามารถในการจับใจความ
ฉบับหลังทดลอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดความสามารถในการจับใจความ

ชื่อ ..... เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
 โรงเรียน ..... อายุ ..... ปี
 นิตานเรื่อง หนูเลือกคู่ ..... วันเดือน/ปี .....
 คะแนน ..... คะแนน การวัดผล ( ) ก่อนเรียน ( ) หลังเรียน

คำชี้แจง: 1. แบบวัดความสามารถในการจับใจความ ใช้วัดหลังจากที่ครูเล่า
 นิตานให้เด็กฟังในกลุ่มใหญ่ แบบวัดนี้ใช้วัดเด็กเป็นรายบุคคลก่อนเรียนและหลัง
 เรียน โดยแบ่งประเด็นที่จะวัดออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่1 ความเข้าใจและระลึกได้

ตอนที่2 การเรียบเรียงข้อมูล

คำถามที่ใช้เพื่อจับใจความนี้ครูสามารถถามซ้ำได้ คำตอบที่เด็ก
 ตอบในแต่ละข้อ ให้ครูบันทึกลงในแบบวัดฉบับนี้ พร้อมทั้งบันทึก
 คำพูดที่เด็กตอบลงในเครื่องบันทึกเสียง

2. การตรวจให้คะแนนให้ครูดูในเฉลยคำตอบ
3. เกณฑ์การให้คะแนน

ด้านความเข้าใจและระลึกได้

- ก. ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อผู้ตอบตอบถูกต้องโดยไม่ต้อง
 บอกคำตอบ 2 คำตอบให้เลือก
- ข. ให้คะแนน 0.5 คะแนน เมื่อผู้ตอบตอบคำถามที่มีคำตอบ 2
 คำตอบให้เลือกได้ถูกต้อง
- ค. ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อผู้ตอบตอบผิดหรือไม่ตอบ

ด้านการเรียบเรียงข้อมูล

- ก. ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อผู้ตอบสามารถตอบหรือชี้ภาพ 1 ภาพได้ถูกต้องตามลำดับเหตุการณ์
- ข. ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อผู้ตอบตอบผิดหรือชี้ภาพผิดจากลำดับที่ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ตอนที่ 1

ความเข้าใจและระลึกได้

คำชี้แจง : หลังจากที่ครูเล่านิทานให้เด็กฟังแล้ว ครูเรียกเด็กทีละคนมาถามคำถามปากเปล่าเพื่อวัดความเข้าใจและระลึกได้ ตามคำถามต่อไปนี้

ลักษณะของเรื่อง

1. ใครคือตัวเด่นในนิทานเรื่องนี้

.....

[ถ้าเด็กตอบไม่ได้ ครูถามว่า "(ชื่อตัวละครหลัก) หรือ (ชื่อตัวประกอบ)"]

2. ตัวละครอื่น ๆ ในนิทานเรื่องนี้มีใครบ้าง

.....

[ถ้าเด็กตอบไม่ได้ ครูถามว่า "(ชื่อตัวประกอบ) หรือ (ชื่อตัวละครที่ไม่มีในนิทาน)"].....

3. เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อไร

.....

[ถ้าเด็กตอบไม่ได้ กรุณามว่า " เรื่องนี้เกิดขึ้นตอนกลางคืน หรือ กลางวัน"]

.....

4. เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหน

.....

[ถ้าเด็กตอบไม่ได้ กรุณามว่า " เรื่องนี้เกิดขึ้นในป่า หรือ ใน เมือง")]

.....

แก่นของเรื่อง

5. ทำไมพ่อและแม่หนูไม่ยอมยกลูกสาวให้หนูหนุ่ม.....

.....

[ถ้าเด็กตอบไม่ได้ กรุณามว่า "พ่อแม่หนูคิดว่าหนูหนุ่มไม่ใช่ เจ้า บ่าวที่แจ๋วแรงที่สุดหรือ พ่อหนูยังไม่อยากให้ลูกแต่งงาน"].....

.....

การคลี่คลายเรื่อง

6. ในที่สุดพ่อหนูก็ค้นพบว่าใคร เป็นผู้ที่แข็งแรงที่สุด

.....

[ถ้าเด็กตอบไม่ได้ กรุณามว่า "พระอาทิตย์ หรือ หนูหนุ่ม"]

7. พ่อแม่หนูตัดสินใจยกลูกสาวให้ใคร

.....

[ถ้าเด็กตอบไม่ได้ กรุณามว่า "กำแพง หรือ หนูหนุ่ม"]

3. เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อไร

.....

ถ้าเด็กตอบไม่ได้ กรุณามว่า " เรื่องนี้เกิดขึ้นตอนกลางคืน หรือ กลางวัน"

.....

4. เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหน

.....

ถ้า เด็กตอบไม่ได้ กรุณามว่า " เรื่องนี้เกิดขึ้นในป่า หรือ ใน เมือง")

.....

แก่นของเรื่อง

5. ทำไมพ่อและแม่หนูไม่ยอมยกลูกสาวให้หนูหนุ่ม.....

.....

ถ้า เด็กตอบไม่ได้ กรุณามว่า "พ่อแม่หนูคิดว่าหนูหนุ่มไม่ใช่ เจ้า บ่าวที่แข็งแรงที่สุดหรือ พ่อหนูยังไม่อยากให้ลูกแต่งงาน".....

.....

การคลี่คลายเรื่อง

6. ในที่สุดพ่อหนูก็ค้นพบว่าใคร เป็นผู้ที่แข็งแรงที่สุด

.....

ถ้า เด็กตอบไม่ได้ กรุณามว่า "พระอาทิตย์ หรือ หนูหนุ่ม"

7. พ่อแม่หนูตัดสินใจยกลูกสาวให้ใคร

.....

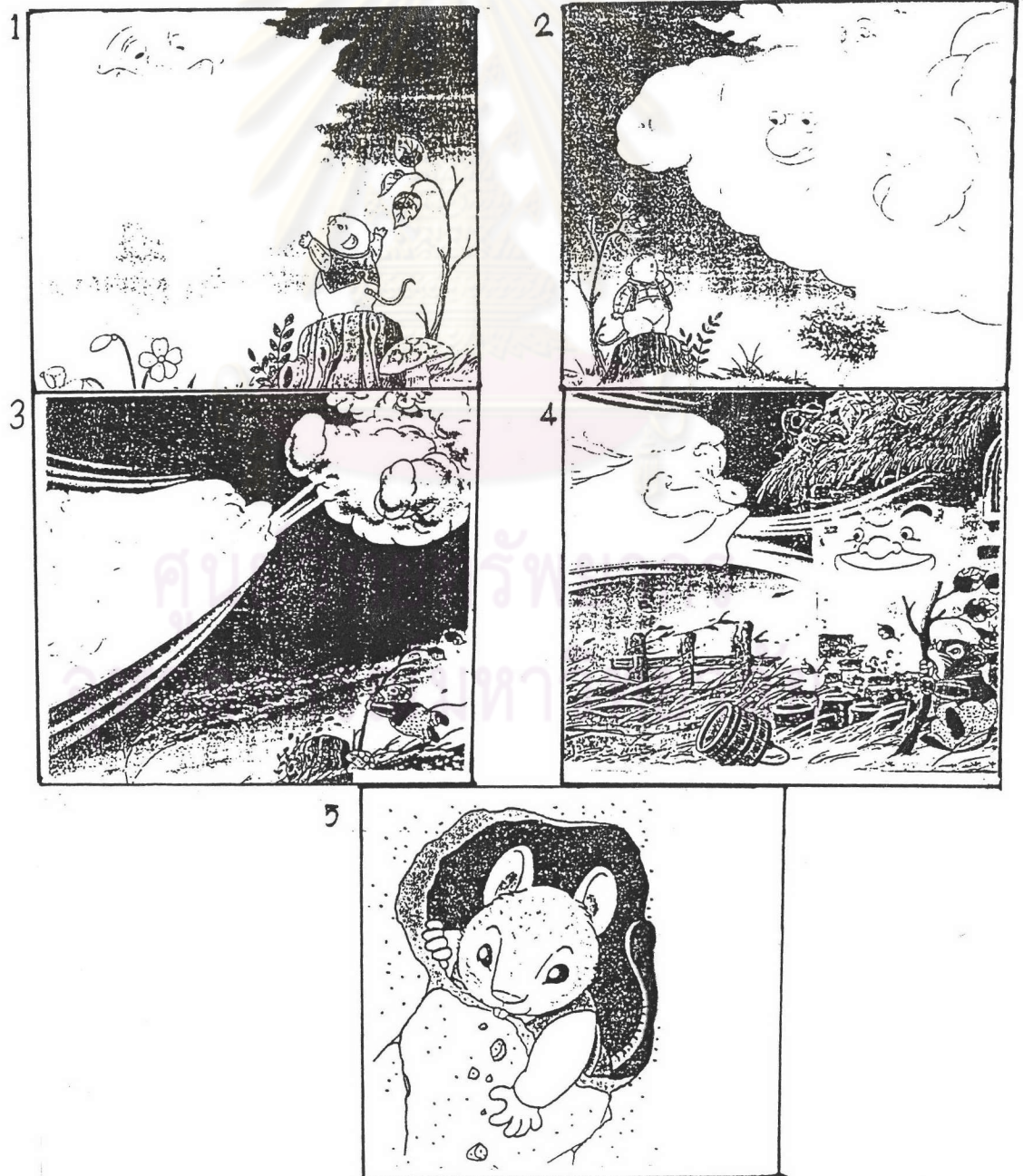
(ถ้าเด็กตอบไม่ได้ กรุณามว่า "กำแพง หรือ หนูหนุ่ม"

ตอนที่ 2

การเรียบเรียงข้อมูล

การลำดับเหตุการณ์

คำชี้แจง 1. แบบวัดความสามารถในการจับใจความข้อนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กสามารถเรียบเรียงลำดับเหตุการณ์ จากเรื่องที่ฟังได้อย่างถูกต้อง ก่อนที่ครูจะทดสอบเด็ก ครูควรเตรียมภาพเหตุการณ์ในนิทานให้พร้อมทั้ง 5 ภาพ ดังนี้

2. ครูให้เด็กหยิบภาพขึ้นมาที่ละภาพ พร้อมทั้งบอกให้เด็กเล่าเกี่ยวกับภาพแต่ละภาพจนครบทั้ง 5 ภาพดังนี้

ครู : ครูมีภาพจากเหตุการณ์บางตอนให้เด็กลองเล่า "หนูลองบอกครูซิคะว่าในภาพนี้หนูเห็นอะไรบ้าง"

เมื่อเด็กเล่ารายละเอียดเกี่ยวกับภาพทั้ง 5 แล้ว ครูให้เด็กเรียงลำดับภาพที่เกิดขึ้นตามลำดับ ก่อน-หลัง ตั้งแต่ลำดับที่ 1-5 โดยครูบอกเด็กว่า

ครู : ต่อไปครูจะให้หนูช่วยจัดเรียงภาพใหม่ตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดในนิทานที่ได้ฟังมาแล้วนะคะ เหตุการณ์ในภาพไหนเกิดขึ้นก่อนคะ

ครูฟังคำตอบจากเด็ก เด็กอาจตอบโดยการพูดหรือชี้ภาพก็ได้จากนั้นครูถามว่า

ครู : เหตุการณ์ในภาพไหนเกิดขึ้นเป็นลำดับต่อไปคะ

ครูถามคำถามนี้ไปจนครบทั้ง 5 ภาพ พร้อมทั้งฟังคำตอบที่เด็กตอบ

3. หลังจากที่ได้เด็กตอบหรือชี้ภาพ เพื่อจัดลำดับเหตุการณ์แล้ว ครูตรวจให้คะแนนการเรียบเรียงข้อมูลโดยให้คะแนนตามลำดับที่ของภาพ

เฉลยคำตอบ

- ลำดับที่ 1   ภาพ   พ่อหนูพูดกับพระอาทิตย์
- ลำดับที่ 2   ภาพ   ก้อน เมฆมาบังพระอาทิตย์
- ลำดับที่ 3   ภาพ   ลมพัด เมฆลอยไป
- ลำดับที่ 4   ภาพ   กำแพงไม้กั้นล้มพัด
- ลำดับที่ 5   ภาพ   หนูหนุ่มกำลังใช้ฟันแทะกำแพง

การลำดับภาพของเด็ก

- ลำดับที่ 1   ภาพ   .....
- ลำดับที่ 2   ภาพ   .....
- ลำดับที่ 3   ภาพ   .....
- ลำดับที่ 4   ภาพ   .....
- ลำดับที่ 5   ภาพ   .....

คะแนนเต็ม   5   คะแนน   คะแนนที่ได้   .....   คะแนน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบบันทึกข้อความที่เด็กเล่าซ้ำ

ชื่อ ..... เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
 โรงเรียน ..... อายุ ..... ปี
 นิทานเรื่อง หมีน้อยนอนไม่หลับ วันเดือน/ปี .....

คำชี้แจง แบบบันทึกนี้ใช้หลังจากที่เด็กเล่าเรื่องซ้ำให้ครูฟังทั้งเรื่อง ให้ครูฟังข้อความที่เด็กเล่าซ้ำจากเทปบันทึกเสียง แล้วจดข้อความที่เด็กเล่าซ้ำลงในช่องข้อความที่เด็กเล่าซ้ำให้ตรงกับข้อความที่บรรยายในหนังสือนิทานแต่ละหน้า เพื่อเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างข้อความที่เด็กเล่าซ้ำกับข้อความในนิทาน

หน้า	ข้อความในนิทาน	ข้อความที่เด็กเล่าซ้ำ
1	ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีหมีน้อยตัวหนึ่งอาศัยอยู่ในป่า	
2	คืนนี้หมีน้อยนอนไม่หลับจึงออกเดินทางไปหาเพื่อน	
3	หมีน้อยเดินไปชนต้นไม้จึงถามต้นไม้ว่า หมีน้อย : "ต้นไม้จำทำอย่างไรจึงจะนอนหลับ" ต้นไม้ : "นอนบนกองใบไม้สิจ๊ะ"	
4	หมีน้อยทำตามที่ต้นไม้บอกแต่ก็ยังนอนไม่หลับ เพราะใบไม้สั่นปลิวไปมาส่งเสียงดังกรอกรบ	

หน้า	ข้อความในนิทาน	ข้อความที่เด็กเล่าซ้ำ
5	<p>ลูกหมีจึง เดินทางต่อไปถึงสระน้ำพบกบตัวหนึ่ง หมีน้อยจึงพูดว่า</p> <p>หมีน้อย : "กบจำทำอย่างไรจึงจะนอนหลับ"</p> <p>กบ : "ไปนอนบนใบบัวใบใหญ่สิจ๊ะ"</p>	
6	<p>หมีน้อยทำตามที่ต้นไม้ออกแต่ก็ยังนอนไม่หลับ เพราะใบบัวลอยอยู่ในน้ำ เวลาที่หมีน้อยขยับ ตัวมันจะโคลง เคลงไปมา</p>	
7	<p>หมีน้อยจึง เดินทางต่อไปจนกระทั่งพบกับก เค้าแมวกำลัง เกาะบนกิ่งไม้หมีน้อยจึงพูดว่า</p> <p>หมีน้อย : "เค้าแมวจะทำอย่างไรจึงจะนอน หลับ"</p> <p>นกเค้าแมว : "ขึ้นมานอนในรังที่อบอุ่นของ ฉันสิจ๊ะ"</p>	
8	<p>หมีน้อยทำตามที่นก เค้าแมวบอกแต่ก็ยังนอน ไม่หลับ เพราะนก เค้าแมวส่ง เสียงร้องทั้งคืน</p>	
9	<p>คืนนั้นหมีน้อยยังคง เดินทางต่อไปโดยมี พระจันทร์ส่องทาง หมีน้อยเริ่ม เหนื่อยจึง หยุดถามพระจันทร์ว่า</p> <p>หมีน้อย : "พระจันทร์จำ ทำอย่างไรจึงจะ หลับ"</p> <p>พระจันทร์ : "เดินไปตามทางที่ฉันส่องสว่าง จนสุดป่าก็จะพบที่ที่ เรอนอนหลับ"</p>	

หน้า	ข้อความในนิทาน	ข้อความที่เด็กเล่าซ้ำ
10	<p>หมिन้อย เดินทางไปตามที่พระจันทร์บอกจนไปพบ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง มีบ้านอยู่หลังหนึ่ง เปิดไฟสว่าง หมिन้อยจึง เดิน เข้าไป</p>	
11	<p>หมिन้อย ไปหยุดหน้าห้องนอนพบ เด็กน้อยคนหนึ่ง นอนไม่หลับ เหมือนหมिन้อย เด็กน้อย เชิญหมिन้อย เข้ามานอนด้วยกัน ในที่สุดทั้งสองก็หลับด้วยกัน อย่างมีความสุข</p>	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบบันทึกข้อความที่ เด็ก เล่าซ้ำ

ชื่อ ..... เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
โรงเรียน ..... อายุ ..... ปี
นิทานเรื่อง หนูเลือกคู่ ..... วันเดือน/ปี .....

คำชี้แจง แบบบันทึกนี้ใช้หลังจากที่ เด็ก เล่า เรื่องซ้ำให้ครูฟังทั้ง เรื่อง ให้ครูฟัง
ข้อความที่ เด็ก เล่าซ้ำจาก เทปบันทึก เสียง แล้วจดข้อความที่ เด็ก เล่าซ้ำลงในช่อง
ข้อความที่ เด็ก เล่าซ้ำให้ตรงกับข้อความที่บรรยายในหนังสือนิทานแต่ละหน้า เพื่อ
เปรียบเทียบความ เหมือนและความแตกต่างระหว่างข้อความที่ เด็ก เล่าซ้ำกับข้อ
ความในนิทาน

หน้า	ข้อความในนิทาน	ข้อความที่ เด็ก เล่าซ้ำ
1	กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ที่บ้านของครอบครัวหนูซึ่งอยู่ในป่าแห่งหนึ่ง มีพ่อหนู แม่หนู และลูกสาวหนู	
2	ทุกวันหนูหนุ่มมาขอแต่งงานกับลูกสาวหนูแต่ พ่อแม่หนู ไม่ยอมยกลูกสาวให้ เพราะคิดว่าหนูหนุ่มไม่ใช่ผู้ที่แข็งแรงที่สุด	
3	ดังนั้นในตอนเที่ยง พ่อหนูจึงออกเดินทางไปหาพระอาทิตย์เพื่อจะยกลูกสาวให้ แต่พระอาทิตย์บอกว่าก่อน เมฆแข็งแรงกว่าตนเอง	

หน้า	ข้อความในนิทาน	ข้อความที่ เด็ก เล่าซ้ำ
4	<p>ขณะนั้นก่อน เมฆสีดำนํ้าก็ลอยมาบัง พระอาทิตย์ พ่อหนูจึงบอกจะยกลูกสาวให้ก่อน เมฆแต่ก่อน เมฆบอกว่าสิ่งที่แข็งแรงกว่าเมฆก็คือ ลม</p>	
5	<p>ขณะนั้น เองลมก็พัดพาก่อน เมฆลอยไป พ่อ หนูจึงบอกลมว่าจะยกลูกสาวให้ แต่ลมบอก ว่าสิ่งที่แข็งแรงกว่าลมก็คือ กำแพง</p>	
6	<p>พ่อหนูจึง เดินทางไปหากำแพงแล้วบอกกำแพง ว่าจะยกลูกสาวให้ แต่กำแพงบอกว่า สิ่ง ที่แข็งแรงกว่ากำแพงคือ พวกหนูนั้นเอง</p>	
7	<p>ทันใดนั้น เองกำแพงก็ร้องด้วยความ เจ็บปวด เพราะมีหนูหนุ่มตัวหนึ่งกำลัง ใช้ฟันแทะกำแพง</p>	
8	<p>พ่อหนูจึงค้นพบว่าสิ่งที่แข็งแรงที่สุดคือพวกหนูที่ มีฟันแหลมคม ดังนั้นจึง เดินทางกลับบ้าน</p>	
9	<p>พ่อแม่หนูยอมยกลูกสาวให้หนูหนุ่มและจัดพิธี แต่งงานให้ลูกสาว ทั้งสองอยู่ด้วยกันอย่าง มีความสุข</p>	

แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวิเคราะห์ความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมาย

ชื่อ ค.ช. อติชาติ แก้วฉาย เพศ (✓) ชาย ( ) หญิง
 โรงเรียน บ้านหมอมุ่ม อายุ 4 ปี
 ชั้นนิทาน หมิน้อยนอนไม่หลับ วัน/เดือน/ปี 28 ก.ค. 2538
 การวัดผล (✓) ก่อนเรียน ( ) หลังเรียน

คำชี้แจง แบบวิเคราะห์ความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมายฉบับนี้ใช้เพื่อวิเคราะห์จำนวนคำและจำนวนประโยคที่เด็กเล่าซ้ำ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. นับจำนวนคำจากเรื่องราวในนิทานทั้งหมดของผู้แต่ง
2. แบ่งประโยคจากเรื่องราวในนิทานทีละประโยค ประโยคที่แบ่งแต่ละประโยคต้องมีใจความที่สมบูรณ์จัดเป็นประโยคหลัก ซึ่งประกอบด้วยประธาน กริยา หรือ ประธาน กริยา และกรรม
3. แบ่งจำนวนคำจากคำพูดที่เด็กเล่าซ้ำทีละคำ โดยใช้เกณฑ์การนับคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (ดูรายละเอียดในภาคผนวก หน้า 204-205)
4. แบ่งประโยคจากข้อความที่เด็กเล่าซ้ำทีละประโยค โดยพิจารณาจากประโยคหลักของผู้แต่ง (ข้อ 2) ในกรณีที่ประโยคของเด็กที่เล่าซ้ำไม่มีประธานแต่ละไว้โดยที่เข้าใจความหมายของประโยคตรงกันระหว่างผู้เล่าซ้ำกับผู้ฟังให้นับเป็น 1 ประโยค

แบบวิเคราะห์ความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมาย

ลำดับประโยค	ข้อความที่เล่าซ้ำ	จำนวนคำ
1	หมिनอนไม่หลับ	4
2	เดินไปหาเพื่อน	4
3	เขา เจอกับ เด็ก	4
4	เจอกบ	2

จำนวนคำ 14 คำ

จำนวนประโยค 4 ประโยค

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เกณฑ์การนับคำ

ไม่นับคำให้

1. หน่วยคำใดที่อยู่อิสระแล้วไม่มีความหมายหรือหน่วยคำประกอบใดที่มีความหมายแต่ไม่ได้มาขยายหน่วยคำที่สื่อความหมายหลัก (รากคำ) ให้มีความหมายชัดเจนขึ้น
2. หน่วยคำที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในนิทานและทำให้ความหมายของเรื่องราวในนิทานเปลี่ยนแปลงไป
3. คำสร้อยที่ไม่เสริมความหมายของคำให้ชัดเจนขึ้น เช่น ทำงทำงาน นินทงนิทาน เป็นต้น
4. คำที่เติมให้สละสลวย (particle) โดยไม่ให้ความหมายเพิ่ม เช่น นะ ชี เอะอะ เป็นต้น

นับคำให้

1. หน่วยคำใดที่มีความหมายและปรากฏอิสระได้ ให้นับเป็น 1 คำ
2. คำประสม ให้นับเป็น 1 คำ เช่น
ไว้ + ข้าวโพด
3. คำซ้ำ เช่นคำเลียนเสียงสัตว์ ให้นับเป็น 1 คำ เช่น
โห่ง..โห่ง   คิดเป็น 1 คำ
เอ๊ก.อี. เอ๊ก. เอ๊ก   คิดเป็น 1 คำ
4. คำลดรูป เกิดจากการพูดย่อ ให้นับเป็น 1 คำ เช่น
โติด ลดรูปมาจาก กระโติด คิดเป็น 1 คำ
5. คำอุทานที่เสริมความหมายของประโยคให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
6. คำสร้อยที่เสริมความหมายของคำให้ชัดเจนขึ้น
ให้นับเป็น 1 คำ เช่น
ร้องไห้ ฮือฮือ   คิดเป็น 2 คำ
คราง อึ้งอึ้ง   คิดเป็น 2 คำ
ฝน ตก เปาะเปาะ   คิดเป็น 3 คำ
เสียง แปร๋น   คิดเป็น 2 คำ
กลม ดิก   คิดเป็น 2 คำ
เดิน กระตุ้งกระตุ้ง   คิดเป็น 2 คำ

7. คำบุพบท ให้นับเป็น 1 คำ เช่น ใน บน ใกล้ สำหรับ ของ ถึง
8. คำสันธาน ให้นับหน่วยคำแต่ละหน่วยคำเป็น 1 คำ เช่น
และ	คิดเป็น	1 คำ
(บอก)ว่า	คิดเป็น	1 คำ
เมื่อ	คิดเป็น	1 คำ
ถ้า	คิดเป็น	1 คำ
9. คำบ่งชี้ ที่เป็นส่วนประกอบรองของคำนามหรือคำกริยา ให้นับเป็น 1 คำ เช่น อันนี้ อันนั้น วานนี้ เมื่อกวานนี้ นี้ นี้
อย่างนี้ ตรงนี้ เป็นต้น
10. คำแสดงจำนวนนับ ให้นับเป็น 1 คำ เช่น 1, 2, 3, ...
11. คำช่วยกริยา ให้นับเป็น 1 คำ เช่น เพิ่งจะ กำลังจะ จะ
เคย ใกล้จะ มักจะ เริ่มจะ เป็นต้น
12. คำที่ทำหน้าที่ในตำแหน่งหน้าคำกริยาและตำแหน่งคำกริยาเอง ให้นับเป็น 1 คำ เช่น ต้อง ขอม ปรารถนา กล้า รีบ จบ
ชอบ ต้องการ ช่วย คิด ลอง เป็นต้น
13. คำแสดงการปฏิเสธคำกริยา จะปรากฏติดกับคำกริยาเสมอ ให้นับเป็น 1 คำ เช่น ไม่ ยังไม่ ไม่ค่อย อย่า และ ไม่เคย เป็นต้น
14. คำลักษณนามที่ทำหน้าที่ในตำแหน่งส่วนประกอบรอง แสดงจำนวนของนามวลี และจะปรากฏร่วมกับเลขสำหรับนับ เพื่อแสดงขนาดหรือลักษณะของนามวลีหลัก เช่น
นก สอง ตัว	คิดเป็น	3 คำ
ดินสอ หนึ่ง แท่ง	คิดเป็น	3 คำ
17. คำวิเศษณ์ ได้แก่คำที่ทำหน้าที่ขยายกริยาแสดงอาการ ความถี่ สถานที่ และเวลา ให้นับเป็น 1 คำ เช่น เร็ว ช้า เพราะ
บางครั้ง ทุกวัน ที่นี่ ข้างหน้า เดียวนี้ วันนี้ พรุ่งนี้ เมื่อกวานนี้
 เป็นต้น
18. ชื่อเฉพาะ นับเป็น 1 คำ เช่น ขนฟู โต้ัง เป็นต้น

แบบบันทึกข้อมูลการใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ
สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง

1. แบบบันทึกนี้สำหรับครูผู้สอนการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ
2. แบบบันทึกนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อวัดผลการใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ โดยการรวบรวมข้อมูลและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่ได้จากการสอนโดยใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับปรุงคู่มือครูให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. โปรดบันทึกข้อมูลที่ท่านได้จากการนำ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำไปสอน
4. แบบบันทึกนี้ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้
  - ตอนที่ 1 ขั้นก่อนเล่านิทาน
  - ตอนที่ 2 ขั้นขณะ เล่านิทาน
  - ตอนที่ 3 ขั้นหลัง เล่านิทานจบ
    - ก. ขั้นทบทวน
    - ข. ขั้นเล่าเรื่องที่ฟังทั้งเรื่อง

แบบบันทึกข้อมูลการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ

ตอนที่ 1 ขั้นก่อนเล่านิทาน

นิทานเรื่อง.....

คำชี้แจง โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับผลการใช้เทคนิคการสอนเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน และ/หรือ เติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. คำถามที่ใช้ถามเกี่ยวกับภาพปกนิทาน

- มากเกินไป
- เหมาะสมดีแล้ว
- ต้องปรับปรุง (โปรดระบุ) .....
- .....
- .....

2. เวลาที่ใช้ในการสอนขั้นก่อนเล่านิทาน

- เหมาะสมดีแล้ว
- ต้องปรับปรุงดังนี้
  - เพิ่มเวลาจากแผนการสอน
  - ลดเวลาจากแผนการสอน
  - เพิ่มเวลาและตัดทอนกิจกรรมในแผนการสอน
  - อื่น ๆ โปรดระบุ.....
  - .....

3. การดำเนินการสอนขั้นก่อนเล่นนิทาน

- สามารถดำเนินการสอนได้ราบรื่นดี
- ไม่สามารถดำเนินการสอนได้ราบรื่น เนื่องจาก.....
.....
.....
- สามารถดำเนินการสอนตามแผนการสอนอย่างได้ผลตามจุดมุ่งหมาย
- ไม่สามารถดำเนินการสอนตามแผนการสอนอย่างได้ผลตามจุดมุ่งหมาย ด้วยสาเหตุดังนี้
- ข้อจำกัดด้านตัวผู้เรียน เนื่องจาก.....
.....
- ข้อจำกัดด้านสื่อการสอน เนื่องจาก.....
.....
- ข้อจำกัดด้านสถานที่ เนื่องจาก.....
.....
.....
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
.....
.....

4. พฤติกรรมของนักเรียนขณะร่วมกิจกรรม

- นักเรียนสนใจและให้ความร่วมมือดีมาก
- นักเรียนให้ความสนใจและความร่วมมือไม่ดีเท่าที่ควร ควรปรับปรุงแก้ไขดังนี้.....
.....
.....

5. โปรดบรรยายพฤติกรรมและบันทึกคำพูดของนักเรียนที่น่าสนใจ

.....
.....
.....

6. ข้อคิดเห็นของครูต่อการสอนชั้นก่อนเล่านิทาน

.....
.....
.....

7. ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบบันทึกข้อมูลการใช้ เทคนิคการเล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ

ตอนที่ 2 ชั้นขณะ เล่านิทาน

นิทานเรื่อง.....

คำชี้แจง โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับผลการใช้ เทคนิคการสอนเล่านิทานแบบ เล่าเรื่องซ้ำ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน และ/หรือ เติมข้อความลงใน ช่องว่างที่กำหนดให้

1. คำถามที่ใช้ถามขณะที่ครูกำลัง เล่านิทาน

- มากเกินไป
- เหมาะสมดีแล้ว
- ต้องปรับปรุง (โปรดระบุ) .....
- .....
- .....

2. เวลาที่ใช้ในการสอนชั้นก่อน เล่านิทาน

- เหมาะสมดีแล้ว
- ต้องปรับปรุงดังนี้
- เพิ่ม เวลาจากแผนการสอน
- ลด เวลาจากแผนการสอน
- เพิ่ม เวลาและตัดทอนกิจกรรมในแผนการสอน
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- .....

3. การดำเนินการสอนชั้นขณะ เล่านิทาน

- สามารถดำเนินการสอนได้ราบรื่นดี
- ไม่สามารถดำเนินการสอนได้ราบรื่น เนื่องจาก.....
.....
.....
- สามารถดำเนินการสอนตามแผนการสอนอย่างได้ผลตามจุดมุ่งหมาย
- ไม่สามารถดำเนินการสอนตามแผนการสอนอย่างได้ผลตามจุดมุ่งหมาย ด้วยสาเหตุดังนี้
  - ข้อจำกัดด้านตัวผู้เรียน เนื่องจาก.....
.....
  - ข้อจำกัดด้านสื่อการสอน เนื่องจาก.....
.....
  - ข้อจำกัดด้านสถานที่ เนื่องจาก.....
.....
.....
  - อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
.....
.....

4. พฤติกรรมของนักเรียนขณะร่วมกิจกรรม

- นักเรียนสนใจและให้ความร่วมมือดีมาก
- นักเรียนให้ความสนใจและความร่วมมือไม่ดีเท่าที่ควร ควรปรับปรุงแก้ไขดังนี้.....
.....
.....

5. โปรดบรรยายพฤติกรรมและบันทึกคำพูดของนักเรียนที่น่าสนใจ

.....
.....
.....

6. ข้อคิดเห็นของครูต่อการสอนชั้นก่อน เล่านิทาน

.....
.....
.....

7. ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบบันทึกข้อมูลการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ

ตอนที่ 3 ชั้นหลังเล่านิทานจบ

ก. ชั้นทบทวน

นิทานเรื่อง.....

คำชี้แจง โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับผลการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ เพื่อพัฒนาความสามารถในการจับใจความสำหรับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน และ/หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. การนำแผนการสอนชั้นทบทวนหลังเล่านิทานจบไปใช้

- จัดแทรกในกิจกรรมประจำวันช่วง.....0.....
- จัด เป็นกิจกรรมนอก เวลาเรียน
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- .....
- .....

2. กิจกรรมในแผนการสอนชั้นทบทวนที่จัด เพื่อฝึกให้เด็กเล่าเรื่องซ้ำคือ.....

.....

3. การปฏิบัติตามแผนการสอนชั้นทบทวนหลังเล่านิทานจบ

- ใช้ตามแนวกิจกรรมในแผนการสอนที่เสนอแนะ
- ดัดแปลงตามแนวกิจกรรมในแผนการสอน ดังนี้.....
- .....
- คิดกิจกรรมชั้นทบทวนขึ้นเอง ดังนี้.....
- .....

4. ผลการใช้กิจกรรมในแผนการสอนขั้นทบทวนหลัง เล่านิทานจบ

- ได้ผลดีมาก
- ได้ผลดีพอสมควร
- ต้องแก้ไขในสิ่งต่อไปนี้.....
- .....

5. ความเหมาะสมของระยะเวลาในการใช้กิจกรรมในแผนการสอนขั้นทบทวนตามที่ระบุไว้

- เหมาะสมดีมาก
- เหมาะสมพอสมควร
- ยังไม่เหมาะสม ต้องแก้ไขดังนี้.....
- .....
- .....
- .....

6. พฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรมขั้นทบทวน

- นักเรียนพอใจและให้ความร่วมมือดี
- นักเรียนยังให้ความสนใจและความร่วมมือไม่ดีเท่าที่ควร
- ควรปรับปรุงดังนี้.....
- .....
- .....

7. โปรดบรรยายพฤติกรรมและบันทึกคำพูดของนักเรียนที่น่าสนใจในขณะดำเนินกิจกรรม

.....

.....

.....

8. โดยสรุปการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำในชั้นบททวนหลังเล่า
นิทานจบ

ก. ใช้ได้ราบรื่นในระดับ

ดีมาก   ดี   พอใช้   ควรปรับปรุง

ข. ใช้ได้ผลในระดับ

ดีมาก   ดี   พอใช้   ควรปรับปรุง

9. ข้อคิดเห็นของท่านต่อกิจกรรมในแผนการสอนชั้นบททวนหลังเล่านิทานจบ

.....
.....
.....

10. ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบบันทึกข้อมูลการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ

ตอนที่ 3 ชั้นหลังเล่านิทานจบ

ข. ชั้นเล่าเรื่องที่ฟังทั้งเรื่อง

นิทานเรื่อง.....

คำชี้แจง โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับผลการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ เพื่อพัฒนาความสามารถในการจับใจความสำหรับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน และ/หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. การนำแผนการสอนชั้นเล่าเรื่องที่ฟังทั้งเรื่องไปใช้

- จัดแทรกในกิจกรรมประจำวันช่วง.....
  - จัดเป็นกิจกรรมนอกเวลาเรียน
  - อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- .....
- .....

2. การปฏิบัติตามแผนการสอนชั้นเล่าเรื่องที่ฟังทั้งเรื่องหลังเล่านิทานจบ

- ใช้ตามแนวกิจกรรมในแผนการสอนที่เสนอแนะ
  - ดัดแปลงตามแนวกิจกรรมในแผนการสอน ดังนี้.....
- .....
- คิดกิจกรรมชั้นเล่าเรื่องที่ฟังทั้งเรื่องขึ้นเอง ดังนี้.....
- .....

3. ผลการใช้กิจกรรมในแผนการสอนขั้นแล้ว เรื่องที่ฟังทั้ง เรื่องหลังเล่านิทานจบ

- ได้ผลดีมาก
- ได้ผลดีพอสมควร
- ต้องแก้ไขในสิ่งต่อไปนี้.....
- .....
- .....

4. ความเหมาะสมของระยะเวลาในการใช้กิจกรรมในแผนการสอนขั้นแล้ว เรื่องที่ฟังทั้งเรื่องตามที่ระบุไว้

- เหมาะสมดีมาก
- เหมาะสมพอสมควร
- ยังไม่เหมาะสม ต้องแก้ไขดังนี้.....
- .....
- .....
- .....

5. พฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรมขั้นแล้ว เรื่องที่ฟังทั้งเรื่อง

- นักเรียนพอใจและให้ความร่วมมือดี
- นักเรียนยังให้ความสนใจและความร่วมมือไม่ดีเท่าที่ควร
- ควรปรับปรุงดังนี้.....
- .....
- .....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. โปรดบรรยายพฤติกรรมและบันทึกคำพูดของนักเรียนที่น่าสนใจในขณะดำเนินกิจกรรม

ผู้เล่า.....

.....

.....

ผู้ฟัง.....

.....

.....

7. โดยสรุปการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำในชั้นเล่าเรื่องที่ฟังทั้งเรื่องหลังเล่านิทานจบ

ก. ใช้ได้ราบรื่นในระดับ

ดีมาก   ดี   พอใช้   ควรปรับปรุง

ข. ใช้ได้ผลในระดับ

ดีมาก   ดี   พอใช้   ควรปรับปรุง

8. ข้อคิดเห็นของท่านต่อกิจกรรมในแผนการสอนชั้นเล่าเรื่องที่ฟังทั้งเรื่องหลังเล่านิทานจบ

.....

.....

.....

9. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ช
การคำนวณค่าทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ค่าความยากและอำนาจจำแนกของ
แบบวัดความสามารถในการจับใจความ

ใช้สูตร
$$P = \frac{P_H + P_L}{2N}$$

$$r = \frac{P_H - P_L}{N}$$

เมื่อ $P =$ ดัชนีความยากง่าย

$r =$ อำนาจจำแนก

$P_H =$ จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง

$P_L =$ จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

$n =$ จำนวนผู้ตอบทั้งหมดในกลุ่มสูงหรือต่ำ

(บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2534)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ค่าความยากและอำนาจจำแนกฉบับก่อนทดลอง

ลำดับขั้นตอน

1. ตรวจสอบให้คะแนนและรวมคะแนนทุกข้อของแต่ละคน เรียงคะแนนจากมากไปหาน้อย

10.5	10.5	10	10	9.5	9.5	9.5	9
9	9	8.9	8.5	8.1	6.4	6.2	3
2.6	2.5	2.5	2.5	2.4	2.2	2	2
2	1.5	1	1	1	0.5		

2. แบ่งคะแนนเป็นกลุ่มสูงต่ำโดยใช้เทคนิค 50%

กลุ่มสูง

10.5	10.5	10	10	9.5	9.5	9.5	9
9	9	8.9	8.5	8.1	6.4	6.2	

กลุ่มต่ำ

3	2.6	2.5	2.5	2.5	2.4	2.2	2
2	2	1.5	1	1	1	0.5	

3. หาดัชนีความยากง่ายและอำนาจจำแนกโดยแทนค่าในสูตร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ค่าความยากและอำนาจจำแนกฉบับหลังทดลอง

ลำดับขั้นตอน

1. ตรวจสอบให้คะแนนและรวมคะแนนทุกข้อของแต่ละคน เรียงคะแนนจากมากไปหาน้อย

10	9.5	9	9	8.5	8.4	8.3	7.9
7.6	7.5	7.4	6.9	5	5	4	3
2.5	2.5	2.4	2	2	2	2	2
2	2	1	0.5	0.5	0.5		

2. แบ่งคะแนน เป็นกลุ่มสูงต่ำโดยใช้เทคนิค 50%

กลุ่มสูง

10	9.5	9	9	8.5	8.4	8.3	7.9
7.6	7.5	7.4	6.9	5	5	4	

กลุ่มต่ำ

3	2.5	2.5	2.4	2	2	2	2
2	2	1	0.5	0.5	0.5		

3. หาดัชนีความยากง่ายและอำนาจจำแนกโดยแทนค่าในสูตร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 การหาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบวัดความสามารถ
ในการจับใจความฉบับก่อนทดลอง

ข้อ	PH	PL	P	r	แปลความ	
1	15	9	.8	.4	ง่ายมาก	จำแนกได้ดีมาก
2	13	6	.63	.46	ง่าย	จำแนกได้ดีมาก
3	10	2	.4	.53	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้ดีมาก
4	12	1	.43	.73	ค่อนข้างยาก	จำแนกได้ดีมาก
5	12	6	.6	.4	ง่าย	จำแนกได้ดีมาก
6	11	3	.46	.53	ค่อนข้างยาก	จำแนกได้ดีมาก
7	13	4	.56	.6	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้ดีมาก
8	14	2	.53	.8	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้ดีมาก
9	11	1	.4	.66	ค่อนข้างยาก	จำแนกได้ดีมาก
10	12	1	.4	.66	ค่อนข้างยาก	จำแนกได้ดีมาก
11	11	1	.4	.66	ค่อนข้างยาก	จำแนกได้ดีมาก
12	13	1	.46	.73	ค่อนข้างยาก	จำแนกได้ดีมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 การหาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบวัดความสามารถ
ในการจับใจความฉบับหลังทดลอง

ข้อ	PH	PL	P	r	แปลความ
1	14	10	.8	.26	ง่ายมาก จำแนกได้พอควร
2	11	2	.43	.6	ค่อนข้างยาก จำแนกได้ดีมาก
3	8	2	.33	.4	ยาก จำแนกได้ดีมาก
4	7	3	.33	.4	ยาก จำแนกได้ดีมาก
5	12	1	.43	.73	ยาก จำแนกได้พอควร
6	10	1	.36	.6	ค่อนข้างยาก จำแนกได้ดีมาก
7	10	2	.4	.53	ค่อนข้างยาก จำแนกได้ดีมาก
8	12	2	.46	.66	ค่อนข้างยาก จำแนกได้ดีมาก
9	8	3	.36	.33	ยาก จำแนกได้ดี
10	10	3	.43	.46	ค่อนข้างยาก จำแนกได้ดีมาก
11	10	3	.43	.46	ค่อนข้างยาก จำแนกได้ดีมาก
12	14	2	.53	.8	ค่อนข้างง่าย จำแนกได้ดีมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 คะแนนความสามารถในการจับใจความในขณะทดสอบนำร่องฉบับก่อนทดลอง

นักเรียน คนที่	ข้อที่												x	(x ²)
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		
1	1	0	0.5	1	1	0.5	1	1	0	1	1	1	9	81
2	1	0.2	0	0	0.5	0	0.5	0	0	0	0	0	2.2	4.84
3	1	0	1	0.5	1	1	1	1	1	0	1	1	9.5	90.25
4	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	9	81
5	1	0.4	1	1	0	0	0.5	0	1	1	1	0	6.4	40.96
6	0	0.5	0	0	1	0.5	0.5	0	0	0	0	0	2.5	6.25
7	1	1	0	0.5	1	1	1	1	1	1	1	1	10.5	110.25
8	1	1	0.5	1	1	0	1	1	1	1	0	1	9.5	90.25
9	0	0	0.5	0	0.5	0	1	0	0	0	1	0	3	9
10	1	0.6	0	0.5	0	0	1	1	1	1	1	1	8.1	65.61
11	1	0.4	0	0.5	1	1	1	1	0	1	1	1	8.9	79.21
12	1	0.2	1	0	1	1	0	1	1	0	0	0	6.2	38.44
13	0	0.6	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	2.6	6.76
14	1	1	1	0.5	1	1	1	1	1	1	0	1	10	100
15	1	1	0	0	0.5	1	1	1	1	1	0	1	8.5	72.25
16	0	0	0.5	0.5	1	0.5	0	0	0	0	0	0	2.5	6.25
17	1	1	1	0.5	1	1	0	1	1	1	1	1	10.5	110.25
18	1	0.5	0.5	0	1	1	1	1	0	1	1	1	9	81
19	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	2	4
20	0.5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.5	0.25
21	1	0.4	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	2.4	5.76
22	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
23	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
24	1	1	0.5	1	0.5	1	1	1	1	0	1	1	10	100
25	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	2	4
26	0	0.5	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	2.5	6.25
27	0.5	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1.5	2.25
28	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
29	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	2	4
30	1	1	0.5	0	1	0	1	1	0	1	1	1	9.5	90.25
$\sum X_i^2$	23	13.3	7.5	8.5	16	12.5	15.5	16	12	13	12	14	163.3	1293.3
$\sum S_i^2$	25	11.03	5.256.7		15	11.75	14.75	16	12	13	12	14		

การหาค่าความเที่ยงของแบบวัดความสามารถในการจับใจความ

นิทานเรื่อง หมิน้อยนอนไม่หลับ

การหาค่าความเที่ยงด้วยสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha)

ของครอนบาช (Cronbach, 1951 อ้างจาก Brown, 1796 : 86) โดยใช้สูตร

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right)$$

เมื่อ K = จำนวนข้อสอบแบบวัดความสามารถในการจับใจความ

$\sum S_i^2$ = ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

(บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2534)

แทนค่าความแปรปรวนของคะแนนรวม

$$\begin{aligned} S_x^2 &= \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)} \\ &= \frac{30 (1293.3) - (163.3)^2}{30(30-1)} \\ &= \frac{38799 - 26666.89}{870} \\ &= \frac{12132.11}{870} \\ &= 13.94 \end{aligned}$$

แทนค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

$$S_i^2 = \frac{N \sum x - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

$$\text{ข้อ 1 : } S_1^2 = \frac{30 (22.5) - (23)^2}{30(30-1)} = \frac{675 - 529}{870} = 0.17$$

$$\text{ข้อ 2 : } S_2^2 = \frac{30 (11.03) - (13.3)^2}{30 (30-1)} = \frac{330.9 - 176.89}{870} = 0.18$$

$$\text{ข้อ 3 : } S_3^2 = \frac{30 (5.25) - (7.5)^2}{30 (30-1)} = \frac{157.5 - 56.25}{870} = 0.17$$

$$\text{ข้อ 4 : } S_4^2 = \frac{30 (6.75) - (8.5)^2}{30 (30-1)} = \frac{202.5 - 72.25}{870} = 0.15$$

$$\text{ข้อ 5 : } S_5^2 = \frac{30 (15) - (16)^2}{30 (30-1)} = \frac{450 - 259}{870} = 0.23$$

$$\text{ข้อ 6 : } S_6^2 = \frac{30 (11.75) - (12.5)^2}{30 (30-1)} = \frac{352.5 - 156.25}{870} = 0.23$$

$$\text{ข้อ 7 : } S_7^2 = \frac{30 (14.75) - (15.5)^2}{30 (30-1)} = \frac{442.5 - 240.25}{870} = 0.23$$

$$\text{ข้อ 8 : } S_8^2 = \frac{30 (16) - (16)^2}{30 (30-1)} = \frac{480 - 256}{870} = 0.26$$

$$\text{ข้อ 9 : } S_1^2 = \frac{30(12) - (12)^2}{30(30-1)} = \frac{360 - 144}{870} = 0.25$$

$$\text{ข้อ 10: } S_1^2 = \frac{30(13) - (13)^2}{30(30-1)} = \frac{390 - 169}{870} = 0.25$$

$$\text{ข้อ 11: } S_1^2 = \frac{30(12) - (12)^2}{30(30-1)} = \frac{360 - 144}{870} = 0.25$$

$$\text{ข้อ 12: } S_1^2 = \frac{30(14) - (14)^2}{30(30-1)} = \frac{420 - 196}{870} = 0.26$$

$$\begin{aligned} \Sigma S_1^2 &= 0.17 + 0.18 + 0.17 + 0.15 + 0.23 + 0.23 + 0.23 + 0.26 + 0.25 + \\ &\quad 0.25 + 0.25 + 0.26 \\ &= 2.63 \end{aligned}$$

$$\alpha = \frac{12}{12-1} \cdot \left(1 - \frac{2.63}{13.94} \right)$$

$$= 1.09 \times 0.81$$

$$= 0.88$$

ความเที่ยงของแบบวัดความสามารถในการจับใจความ นิตานเรื่องหม่นอายนอนไม่หลับมี

ค่าเท่ากับ 0.88

นักเรียน คนที่	ข้อที่												x	(x ²)
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		
1	0.5	0	0	1	0.5	0	0	1	0	0	0	1	4	16
2	1	0.5	0.5	0	0	1	0.5	1	1	1	1	1	8.5	72.25
3	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
4	1	0.5	0.4	0	0.5	1	1	0	1	1	1	1	8.4	10.56
5	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	2	4
6	1	0.5	0	0.4	1	0	0.5	1	1	1	0	1	7.4	54.76
7	1	0	0.6	0	1	0.5	0.5	1	1	0	1	1	7.6	57.76
8	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	2	4
9	1	0.5	0	0.4	0.5	0.5	0	1	1	1	0	1	6.9	47.61
10	1	0.5	0.4	0	0.5	0.5	1	1	0	1	1	1	7.9	62.41
11	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	2	4
12	0	0.5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.5	0.25
13	1	0	0.4	0.4	1	1	0.5	1	1	0	1	1	8.3	68.85
14	1	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	2	4
15	0	0.5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.5	0.25
16	1	0	0	0.5	0	1	1	1	0	1	1	1	7.5	56.25
17	1	1	0	0.5	1	1	0	1	1	1	1	1	9.5	90.25
18	1	0.5	0.5	0	1	1	1	1	0	1	1	1	9	81
19	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	2	4
20	0.5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.5	0.25
21	1	0.4	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	2.4	5.67
22	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	2	4
23	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	3	9
24	1	1	0.5	1	0.5	1	1	1	1	0	1	1	10	100
25	1	0	1	1	0	0	0	0	1	0	0	0	5	25
26	0	0.5	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	2.5	6.25
27	0.5	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	1	2.5	6.25
28	0	1	0	1	0	0	0	0	1	1	1	0	5	25
29	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	2	4
30	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1	9	81
$\sum X_i$	22.5	8.9	6.7	7.2	10.5	9.5	9	14	11	13	13	16	140.9	965.75
$\sum S_i^2$	21.75	6.41	4.59	4.89	9.25	8.75	9	14	11	13	13	16		

การหาค่าความเที่ยงของแบบวัดความสามารถในการจับใจความ

นิทานเรื่อง หนูเลือกคู่

การหาค่าความเที่ยงด้วยสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha)

ของครอนบาช (Cronbach, 1951 อ้างจาก Brown, 1976 : 86) โดยใช้สูตร

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right)$$

เมื่อ K = จำนวนข้อสอบของแบบวัดความสามารถในการจับใจความ

$\sum S_i^2$ = ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

(บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2534)

แทนค่าความแปรปรวนของคะแนนรวม

$$\begin{aligned} S_x^2 &= \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)} \\ &= \frac{30 (965.75) - (140.9)^2}{870} \\ &= \frac{28972.5 - 19852.81}{870} \\ &= \frac{9119.69}{870} \\ &= 10.48 \end{aligned}$$

แทนค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

$$S_i^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

$$\text{ข้อ 1 : } S_i^2 = \frac{30 (2175) - (22.5)^2}{30(30-1)} = \frac{652.5-506.25}{870} = 0.17$$

$$\text{ข้อ 2 : } S_i^2 = \frac{30 (6.41) - (8.9)^2}{30 (30-1)} = \frac{192.3-79.21}{870} = 0.18$$

$$\text{ข้อ 3 : } S_i^2 = \frac{30 (4.59) - (6.7)^2}{30 (30-1)} = \frac{137.7-44.89}{870} = 0.11$$

$$\text{ข้อ 4 : } S_i^2 = \frac{30 (4.98) - (7.2)^2}{30 (30-1)} = \frac{149.5-51.84}{870} = 0.11$$

$$\text{ข้อ 5 : } S_i^2 = \frac{30 (9.25) - (10.5)^2}{30 (30-1)} = \frac{277.5-110.25}{870} = 0.19$$

$$\text{ข้อ 6 : } S_i^2 = \frac{30 (8.75) - (9.5)^2}{30 (30-1)} = \frac{262.5-90.25}{870} = 0.197$$

$$\text{ข้อ 7 : } S_i^2 = \frac{30 (9) - (9)^2}{30 (30-1)} = \frac{270 - 81}{870} = 0.22$$

$$\text{ข้อ 8 : } S_i^2 = \frac{30 (14) - (14)^2}{30 (30-1)} = \frac{420 - 196}{870} = 0.26$$

$$\text{ข้อ 9 : } S_i^2 = \frac{30(11) - (11)^2}{30(30-1)} = \frac{330 - 121}{870} = 0.24$$

$$\text{ข้อ 10: } S_i^2 = \frac{30(13) - (13)^2}{30(30-1)} = \frac{390 - 169}{870} = 0.25$$

$$\text{ข้อ 11: } S_i^2 = \frac{30(13) - (13)^2}{30(30-1)} = \frac{390 - 169}{870} = 0.25$$

$$\text{ข้อ 12: } S_i^2 = \frac{30(16) - (16)^2}{30(30-1)} = \frac{480 - 256}{870} = 0.26$$

$$\begin{aligned} \Sigma S_j^2 &= 0.17 + 0.13 + 0.11 + 0.11 + 0.19 + 0.19 + 0.22 + 0.26 + 0.24 + \\ &\quad 0.25 + 0.25 + 0.26 \\ &= 2.14 \end{aligned}$$

$$\alpha = \frac{12}{12-1} \left(1 - \frac{2.14}{10.94} \right)$$

$$= 1.09 \times 0.8$$

$$= 0.87$$

ความเที่ยงของแบบวัดความสามารถในการจับใจความ
(นิทานเรื่องหนูเลือกคู่) มีค่าเท่ากับ 0.87

การคำนวณค่าความเที่ยง
ของ
แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมาย
ฉบับก่อนทดลอง

คำนวณหาความเที่ยงของเครื่องมือ โดยใช้สูตรค่าความเชื่อมั่น
(Inter-rater reliability)

1. นำความถี่ของคะแนนที่ต้องการวัดที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คนให้
ไว้มาบวกรวมกันทั้งหมด
2. นำความถี่ของคะแนนที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คนให้ตรงกันมาบวก
รวมกัน
3. นำผลรวมความถี่ของคะแนนที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คนให้ตรง
กัน (จากข้อ 2) มาตั้งหารด้วยผลรวมความถี่ของคะแนนที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง
2 คนให้ไว้ (จากข้อ 1)
4. คูณผลลัพธ์ที่ได้จากข้อ 3 ด้วยจำนวนของผู้วิเคราะห์ข้อมูลคือ
2 คน

(Irwin and Bushnell, 1980)

แทนค่าในสูตร

ความถี่ของคะแนนที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองคนให้ = 32

ความถี่ของคะแนนที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองคนให้ตรงกัน = 15

= $\frac{15}{32}$

= 0.47

คูณผลลัพธ์ที่ได้ด้วยจำนวนผู้วิเคราะห์ข้อมูล

= 0.47x2

ค่าความเที่ยงของเครื่องมือเท่ากับ

= 0.94

การคำนวณค่าความเที่ยง
ของ
แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมาย
ฉบับหลังทดลอง

คำนวณหาความเที่ยงของเครื่องมือ โดยใช้สูตรค่าความเชื่อมั่น
(Inter-rater reliability)

1. นำความถี่ของคะแนนที่ต้องการวัดที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คนให้
ไว้มาบวกรวมกันทั้งหมด
2. นำความถี่ของคะแนนที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คนให้ตรงกันมาบวก
รวมกัน
3. นำผลรวมความถี่ของคะแนนที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คนให้ตรง
กัน (จากข้อ 2) มาตั้งหารด้วยผลรวมความถี่ของคะแนนที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง
2 คนให้ไว้ (จากข้อ 1)
4. คูณผลลัพธ์ที่ได้จากข้อ 3 ด้วยจำนวนของผู้วิเคราะห์ข้อมูลคือ
2 คน

(Irwin and Bushnell, 1980)

แทนค่าในสูตร

$$\text{ความถี่ของคะแนนที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองคนให้} = 32$$

$$\text{ความถี่ของคะแนนที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองคนให้ตรงกัน} = 15$$

$$= \frac{15}{32}$$

$$= 0.47$$

$$\text{คูณผลลัพธ์ที่ได้ด้วยจำนวนผู้วิเคราะห์ข้อมูล} = 0.47 \times 2$$

$$\text{ค่าความเที่ยงของเครื่องมือเท่ากับ} = 0.94$$

ตารางที่ 15 ตารางคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาสื่อความหมาย
นิทานเรื่อง หมีน้อยนอนไม่หลับ

นักเรียน คนที่	ก่อนทดลอง		ความถี่ ที่ ผู้ตรวจให้ ตรงกัน
	ผู้ตรวจ 1	ผู้ตรวจ 2	
1	14	14	/
2	5	5	/
3	0	0	/
4	4	4	/
5	8	8	/
6	45	42	-
7	11	11	/
8	19	19	/
9	11	11	/
10	14	14	/
11	11	11	/
12	13	13	/
13	7	7	/
14	10	10	/
15	6	6	/
16	8	8	/

ตารางที่ 16 ตารางคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาสื่อความหมาย
นิทานเรื่อง หนูเลือกคู่

นักเรียน คนที่	ก่อนทดลอง		ความถี่ ที่ ผู้ตรวจให้ ตรงกัน
	ผู้ตรวจ 1	ผู้ตรวจ 2	
1	42	42	/
2	27	27	/
3	30	30	/
4	35	35	/
5	33	33	/
6	81	83	-
7	35	35	/
8	50	50	/
9	28	28	/
10	53	53	/
11	25	25	/
12	43	43	/
13	8	8	/
14	67	67	/
15	44	44	/
16	38	38	/

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการจับใจความก่อนและหลังการทดลอง
ด้านการเข้าใจและระลึกได้ และด้านการเรียบเรียงข้อมูล ของนักเรียนกลุ่มทดลอง

นักเรียน คนที่	คะแนนการจับใจความ							
	ก่อนทดลอง				หลังทดลอง			
	เข้าใจและระลึกได้		เรียบเรียงข้อมูล		เข้าใจและระลึกได้		เรียบเรียงข้อมูล	
	x1	(x1) ²	x2	(x2) ²	x1	(x1) ²	x2	(x2) ²
1	3.4	11.56	1	1	4.8	23.04	3	9
2	3.5	12.25	0	0	4.3	18.49	2	4
3	2.2	4.84	1	1	4.8	23.04	2	4
4	3.6	12.96	1	1	4.8	23.04	5	25
5	3.5	12.25	1	1	4.2	17.64	3	9
6	4.9	24.01	1	1	5.3	28.09	5	25
7	3.2	10.24	0	0	6.1	37.21	1	1
8	3.9	15.21	0	0	4.6	21.16	3	9
9	2.2	10.24	1	1	4.7	22.09	3	9
10	5.3	28.09	0	0	4.3	18.49	3	9
11	3.4	11.56	2	4	3.2	10.24	7	63
12	4.7	22.09	0	0	5.3	28.09	3	9
13	4.2	17.64	0	0	5.8	33.64	3	9
14	3.9	15.21	0	0	5.4	29.16	2	4
15	3.4	11.56	1	1	6.1	37.21	5	25
16	2	4	0	0	4.8	23.04	3	9
Σ	57.3	223.71	9	11	78.5	393.67	56	223
$\bar{x}$	3.58		562		4.90		3.5	

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการจับใจความก่อนและหลังการทดลอง
ด้านการเข้าใจและระลึกได้ และด้านการเรียบเรียงข้อมูล ของนักเรียนกลุ่มควบคุม

นักเรียน คนที่	คะแนนการจับใจความ							
	ก่อนทดลอง				หลังทดลอง			
	เข้าใจและระลึกไว้		เรียบเรียงข้อมูล		เข้าใจและระลึกได้		เรียบเรียงข้อมูล	
	x1	(x1) ²	x2	(x2) ²	x1	(x1) ²	x2	(x2) ²
1	3.4	11.56	3	9	4.3	18.49	1	1
2	2.5	6.25	1	1	1.7	2.89	0	0
3	3.5	12.25	0	0	3.8	14.44	0	0
4	2.7	7.29	2	4	1.1	1.21	2	4
5	3.9	15.27	0	0	2.3	5.29	0	0
6	3.7	13.69	2	4	4.2	17.64	1	1
7	3.4	11.56	2	4	4.8	23.04	2	4
8	4.7	22.09	2	4	3.8	14.44	3	9
9	1.3	1.69	0	0	2.5	6.25	0	0
10	5.4	29.16	0	0	3.6	12.96	2	4
11	3	9	1	1	2.2	4.84	1	1
12	3.5	12.25	1	1	3.4	11.56	1	1
13	2.8	8.84	0	0	2.8	7.84	1	1
14	3.5	12.25	0	0	4.2	17.64	1	1
15	2.7	7.29	1	1	2.8	7.84	1	1
16	2.2	4.84	1	1	2.2	4.84	2	4
Σ	52.2	184.28	16	30	49.7	171.21	18	32
$\bar{x}$	3.26		1		3.11		1.13	

ตารางที่ 19 คะแนนความสามารถในการจับใจความก่อนและหลังการทดลอง
ของกลุ่มทดลอง

นักเรียน คนที่	คะแนน				D	D ²
	X ₁	X ₁ ²	X ₂	X ₂ ²		
1	7.8	60.84	4.4	19.36	3.4	11.56
2	6.3	39.69	3.5	12.25	2.8	7.84
3	6.8	46.24	3.2	10.24	3.6	12.96
4	9.8	96.04	4.6	21.16	5.2	27.04
5	7.2	51.84	4.5	20.25	2.7	7.29
6	10.3	106.09	5.9	34.81	4.4	19.36
7	7.1	50.41	3.2	10.24	3.9	15.21
8	7.6	57.76	3.9	15.21	3.7	13.69
9	7.7	59.29	3.2	10.24	4.5	20.25
10	7.3	53.29	5.3	28.09	2	4
11	10.2	104.04	5.4	29.16	4.8	23.04
12	8.3	68.89	4.7	22.09	3.6	12.96
13	8.8	77.44	4.2	17.64	4.6	21.16
14	7.4	54.76	3.9	15.21	3.5	12.25
15	11.1	123.21	4.4	19.36	6.7	44.89
16	7.8	60.84	2	4	5.8	33.64
Σ	131.5	1110.4	66.3	289.31	65.2	287.14
X	8.22		4.14			

ตารางที่ 20 คะแนนความสามารถในการจับใจความก่อนและหลังทดลองของ
กลุ่มควบคุม

นักเรียน คนที่	คะแนน				D ($X_1 - X_2$)	D^2
	X_1	X^2	X_2	X^2		
1	5.3	28.09	6.4	40.96	-1.1	1.21
2	1.7	2.89	3.5	12.25	-1.8	3.24
3	3.8	14.44	3.5	12.25	0.3	0.09
4	3.1	9.61	4.7	22.09	-1.6	2.56
5	2.3	5.29	3.9	15.21	1.6	2.56
6	5.2	27.04	5.7	32.49	-0.5	0.25
7	6.8	46.24	5.4	29.16	1.4	1.96
8	6.8	46.24	6.7	44.89	0.1	0.01
9	2.5	6.25	1.3	1.69	1.2	1.44
10	5.6	31.36	5.4	29.16	0.2	0.04
11	3.2	10.24	4	16	-0.8	0.64
12	4.4	19.36	4.5	20.25	-0.1	0.01
13	3.8	14.44	2.8	7.84	0.1	0.01
14	5.2	27.04	3.5	12.25	1.7	2.89
15	3.8	14.44	3.7	13.69	0.1	0.01
16	4.2	17.64	3.2	10.24	1.0	1
Σ	67.7		68.2	320.42	1.8	17.92
X	4.23		4.26			

ตารางที่ 21 คะแนนความสามารถในการจับใจความก่อนทดลองของกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม

นักเรียน คนที่	คะแนน		X ₁	X ₂
	กลุ่มทดลอง (X ₁)	กลุ่มควบคุม (X ₂)		
1	4.4	6.4	19.36	40.96
2	3.5	3.5	12.25	12.25
3	3.2	3.5	10.24	12.25
4	4.6	4.7	21.16	22.09
5	4.5	3.9	20.25	15.21
6	5.9	5.7	34.81	32.49
7	3.2	5.4	10.24	29.16
8	3.9	6.7	15.12	44.89
9	3.2	1.3	10.24	1.69
10	5.3	5.4	28.09	29.16
11	5.4	4	29.16	16
12	4.7	4.5	22.09	20.25
13	4.2	2.8	17.64	7.84
14	3.9	3.5	15.21	12.25
15	4.4	3.7	19.36	13.69
16	2	3.2	4	10.24
Σ	66.3	68.2	289.31	320.42
X	4.14	4.26		

ตารางที่ 22 คะแนนความสามารถในการจับใจความหลังทดลองของกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม

นักเรียน คนที่	คะแนน		X ₁	X ₂
	กลุ่มทดลอง (X ₁)	กลุ่มควบคุม (X ₂)		
1	7.8	60.84	5.3	28.09
2	6.3	39.69	1.7	2.89
3	6.8	46.24	3.8	14.44
4	9.8	96.04	3.1	9.61
5	7.2	51.84	2.3	5.29
6	10.3	106.09	5.2	27.04
7	7.1	50.41	6.8	26.24
8	7.6	57.76	6.8	46.24
9	7.7	59.29	2.5	6.25
10	10.2	104.04	5.6	31.36
11	8.3	68.89	3.2	10.24
12	8.8	77.44	4.4	19.36
13	7.4	54.76	3.8	14.44
14	11.2	123.21	5.2	27.04
15	7.8	60.84	3.8	14.44
16	7.3	53.29	4.2	17.64
Σ	131.5	1110.4	67.7	320.61
X	4.14	4.26		

การคำนวณค่าเฉลี่ย (mean) ของคะแนนความสามารถในการจับใจ
ความต้านการเข้าใจและระลึกได้ของกลุ่มทดลอง
ก่อนทดลอง

$$\begin{aligned}\Sigma X &= 57.3 \\ N &= 16 \\ \bar{X} &= \frac{57.3}{16} = 3.58\end{aligned}$$

หลังทดลอง

$$\begin{aligned}\Sigma X &= 78.5 \\ N &= 16 \\ \bar{X} &= \frac{78.5}{16} = 4.9\end{aligned}$$

การคำนวณค่าเฉลี่ย (mean) ของคะแนนความสามารถในการจับใจ
ความต้านการเรียงเรียงข้อมูลของกลุ่มทดลอง
ก่อนทดลอง

$$\begin{aligned}\Sigma X &= 9 \\ N &= 16 \\ \bar{X} &= \frac{9}{16} = 0.562\end{aligned}$$

หลังทดลอง

$$\begin{aligned}\Sigma X &= 56 \\ N &= 16 \\ \bar{X} &= \frac{56}{16} = 3.5\end{aligned}$$

การคำนวณค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการ
จับใจความด้านการเข้าใจและระลึกได้ของกลุ่มทดลอง

ก่อนทดลอง

$$\Sigma X = 57.3$$

$$(\Sigma X)^2 = 3283.29$$

$$\Sigma X^2 = 223.71$$

$$N = 16$$

แทนค่า

$$S.D. = \sqrt{\frac{16 (223.71) - 3283.29}{16(16-1)}}$$

$$= \sqrt{\frac{3579.36 - 3283.29}{240}}$$

$$= \sqrt{\frac{296.07}{240}} = 1.23$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หลังทดลอง

$$\Sigma X = 78.5$$

$$(\Sigma X)^2 = 6162.25$$

$$\Sigma X^2 = 393.67$$

$$N = 16$$

แทนค่า

$$S.D. = \sqrt{\frac{16 (393.67) - 6162.25}{16(16-1)}}$$

$$= \sqrt{\frac{6298.72 - 6162.25}{240}}$$

$$= \sqrt{\frac{136.47}{280}}$$

$$= \sqrt{0.569} = 0.75$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การคำนวณค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการ

จับใจความด้านการเรียงข้อมูลของกลุ่มทดลอง

ก่อนทดลอง

$$\Sigma X = 9$$

$$(\Sigma X)^2 = 81$$

$$\Sigma X^2 = 11$$

$$N = 16$$

แทนค่า

$$\begin{aligned} \text{S.D.} &= \sqrt{\frac{16(11) - 81}{16(16-1)}} \\ &= \sqrt{\frac{176-81}{240}} \\ &= \sqrt{\frac{95}{240}} \\ &= \sqrt{0.596} = 0.63 \end{aligned}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หลังทดลอง

$$\Sigma X = 56$$

$$(\Sigma x)^2 = 3136$$

$$\Sigma X^2 = 223$$

$$N = 16$$

แทนค่า

$$S.D. = \sqrt{\frac{16(223) - 3136}{16(16-1)}}$$

$$= \sqrt{\frac{3568 - 3136}{240}}$$

$$= \sqrt{\frac{432}{240}}$$

$$= \sqrt{1.8} = 1.54$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การคำนวณค่าเฉลี่ย (mean) ของคะแนนความสามารถในการจับใจ
ความถี่การจำและระลึกได้ ของกลุ่มควบคุม

ก่อนทดลอง

$$\begin{aligned}\Sigma X &= 52.2 \\ N &= 16 \\ \bar{X} &= \frac{52.2}{16} = 3.26\end{aligned}$$

หลังทดลอง

$$\begin{aligned}\Sigma X &= 49.7 \\ N &= \\ \bar{X} &= \frac{49.7}{16} = 3.11\end{aligned}$$

การคำนวณค่าเฉลี่ย (mean) ของคะแนนความสามารถในการจับใจความถี่การ
เรียบเรียงข้อมูล ของกลุ่มควบคุม

ก่อนทดลอง

$$\begin{aligned}\Sigma X &= 16 \\ N &= 16 \\ \bar{X} &= \frac{16}{16} = 1\end{aligned}$$

หลังทดลอง

$$\begin{aligned}\Sigma X &= 18 \\ N &= 16 \\ \bar{X} &= \frac{18}{16} = 1.13\end{aligned}$$

การคำนวณค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการจับ
ใจความด้านการเข้าใจและระลึกได้ของกลุ่มควบคุม
ก่อนทดลอง

$$\Sigma x = 52.2$$

$$(\Sigma x)^2 = 2724.84$$

$$\Sigma x^2 = 184.28$$

$$N = 16$$

แทนค่า

$$\begin{aligned} S.D &= \sqrt{\frac{16(184.28) - 2724.84}{16(16-1)}} \\ &= \sqrt{\frac{2948.48 - 2724.84}{240}} \\ &= \sqrt{\frac{223.64}{240}} = \sqrt{0.93} = 0.96 \end{aligned}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หลังทดลอง

$$\begin{aligned}\Sigma x &= 49.7 \\ (\Sigma x)^2 &= 2470.09 \\ \Sigma x^2 &= 171.21 \\ N &= 16\end{aligned}$$

แทนค่า

$$\begin{aligned}S.D &= \sqrt{\frac{16 (171.21) - 2470.09}{16(16-1)}} \\ &= \sqrt{\frac{2739.36 - 2470.09}{240}} \\ &= \sqrt{\frac{269.27}{240}} = 1.12\end{aligned}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การคำนวณค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความสามารถในการจับ
ใจความด้านการเรียบเรียงข้อมูลของกลุ่มควบคุม

ก่อนทดลอง

$$\Sigma x = 16$$

$$(\Sigma x)^2 = 256$$

$$\Sigma x^2 = 30$$

$$N = 16$$

แทนค่า

$$S.D. = \sqrt{\frac{16(30) - 256}{16(16-1)}}$$

$$= \sqrt{\frac{480 - 256}{240}}$$

$$= \sqrt{\frac{224}{240}}$$

$$= \sqrt{0.93} = 0.96$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หลังทดลอง

$$\Sigma x = 18$$

$$(\Sigma x)^2 = 324$$

$$\Sigma x^2 = 32$$

$$N = 16$$

แทนค่า

$$\begin{aligned} \text{S.D.} &= \sqrt{\frac{16(32) - 324}{16(16-1)}} \\ &= \sqrt{\frac{512 - 324}{240}} \\ &= \sqrt{\frac{188}{240}} \\ &= \sqrt{0.783} = 0.88 \end{aligned}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หลังทดลอง

$$\Sigma x = 67.7$$

$$\Sigma x^2 = 4583.29$$

$$\Sigma x^2 = 320.61$$

$$N = 16$$

แทนค่า

$$S.D. = \sqrt{\frac{16(320.61) - 458.29}{16(16-1)}}$$

$$= \sqrt{\frac{5129.76 - 458.29}{240}}$$

$$= \sqrt{2.2769}$$

$$= 1.51$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การคำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความสามารถ
ในการจับใจความ

การคำนวณค่าเฉลี่ย (mean) ของคะแนนใช้สูตร

$$\begin{aligned}\bar{X} &= \frac{\Sigma X}{N} \\ \text{เมื่อ } \bar{X} &= \text{ค่าเฉลี่ย} \\ \Sigma X &= \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด} \\ N &= \text{จำนวนนักเรียน}\end{aligned}$$

(ประกอบ กระดาษ, 2535)

กลุ่มทดลอง

ก่อนทดลอง

$$\begin{aligned}\text{แทนค่า } \Sigma X &= 66.3 \\ N &= 16 \\ \bar{X} &= \frac{66.3}{16} = 4.14\end{aligned}$$

หลังทดลอง

$$\begin{aligned}\text{แทนค่า } \Sigma X &= 131.5 \\ N &= 16 \\ \bar{X} &= \frac{131.5}{16} = 8.22\end{aligned}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มควบคุม

$$\begin{aligned} \text{ก่อนทดลอง } \Sigma X &= 68.2 \\ N &= 16 \\ \bar{X} &= \frac{68.2}{16} = 4.26 \end{aligned}$$

หลังทดลอง

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } \Sigma X &= 67.7 \\ N &= 16 \\ \bar{X} &= \frac{67.7}{16} = 4.23 \end{aligned}$$

การคำนวณค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ใช้สูตร

$$SD = \sqrt{\frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ SD = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

X = คะแนนของนักเรียน

ΣX = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

ΣX^2 = ผลรวมของกำลังสองของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนนักเรียน

(ประกอบ กรรณสูต, 2535)

กลุ่มทดลอง

ก่อนทดลอง

$$\begin{aligned}\Sigma X &= 66.3 \\ (\Sigma X^2) &= 4395.69 \\ \Sigma X^2 &= 289.31 \\ N &= 16\end{aligned}$$

แทนค่า

$$\begin{aligned}\text{S.D.} &= \sqrt{\frac{16(289.31) - (66.3)^2}{16(16-1)}} \\ &= \sqrt{\frac{4628.96 - 4395.69}{240}} \\ &= \sqrt{\frac{233.27}{240}} \\ &= \sqrt{0.97} \\ &= 0.986\end{aligned}$$

หลังทดลอง

$$\begin{aligned}\Sigma X &= 131.5 \\ (\Sigma X)^2 &= 17292.25 \\ \Sigma X^2 &= 1110.47 \\ N &= 16\end{aligned}$$

แทนค่า

$$\begin{aligned}\text{S.D.} &= \sqrt{\frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}} \\ &= \sqrt{\frac{16(1110.47) - 17292.25}{16(16-1)}} \\ &= \sqrt{\frac{17767.52 - 17292.25}{240}} \\ &= \sqrt{\frac{475.27}{240}} = 1.41\end{aligned}$$

กลุ่มควบคุม

ก่อนทดลอง

$$\Sigma X = 68.2$$

$$(\Sigma X)^2 = 4651.24$$

$$\Sigma X^2 = 320.42$$

$$N = 16$$

แทนค่า

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

$$= \sqrt{\frac{16(320.42) - 4651.24}{16(16-1)}}$$

$$= \sqrt{\frac{5126.72 - 4651.24}{240}}$$

$$= \sqrt{\frac{475.48}{240}}$$

$$= 1.98$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หลังทดลอง

$$\Sigma X = 66.1$$

$$\Sigma X^2 = 309.17$$

$$(\Sigma X)^2 = 4369.21$$

$$N = 16$$

แทนค่า

$$\begin{aligned} \text{S.D.} &= \sqrt{\frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}} \\ &= \sqrt{\frac{16(309.17) - (4369.21)}{16(16-1)}} \\ &= \sqrt{\frac{4946.72 - 4369.21}{240}} \\ &= \sqrt{\frac{577.51}{240}} \\ &= \sqrt{2.406} \\ &= 1.55 \end{aligned}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการจับใจ
ความก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง

ใช้สูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{(N-1)}}$$

$$= \frac{65.2}{\sqrt{\frac{16(287.14) - (65.2)^2}{16-1}}}$$

$$= \frac{65.2}{\sqrt{\frac{4594.24 - 4251.04}{15}}}$$

$$= \frac{65.2}{\sqrt{\frac{343.2}{15}}}$$

$$= \frac{65.2}{\sqrt{22.88}}$$

$$= \frac{65.2}{4.78}$$

$$= 13.64$$

ในกรณี ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) = (N-1) = (16-1) = 15

จากการเปิดตารางค่าที่ $.05t_{15} = 2.13$

การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการจับใจ
ความก่อนทดลองและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม

ใช้สูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{(N-1)}}$$

$$= \frac{1.8}{\sqrt{\frac{16(17.92) - (1.8)^2}{16-1}}}$$

$$= \frac{1.8}{\sqrt{\frac{286.72 - 3.24}{15}}}$$

$$= \frac{1.8}{\sqrt{\frac{283.48}{15}}}$$

$$= \frac{1.8}{\sqrt{18.899}}$$

$$= 0.414$$

ในกรณี ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) = (N - 1) = (16-1) = 15
จากการเปิดตารางค่าที่ .05t₁₅ = 2.13

การเปรียบเทียบค่ามัธยฐาน เลขคณิตของคะแนนความสามารถในการ
จับใจความก่อนทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

$$\text{สูตร} \quad t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{S^2_p \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

S^2_p = ความแปรปรวนรวมซึ่งหาได้จากสูตร

$$S^2_p = \frac{(n_1-1)S_1 + (n_2-1)S_2}{(n_1+n_2-2)}$$

$$\text{S.D. หรือ } S = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก่อนการทดลอง

ทดลอง		ควบคุม	
x_1	= 4.14	x_2	= 4.6
x^2	= 289.31	x^2	= 320.42
x_1	= 66.3	x_2	= 68.2
$(\sum x)^2$	= 4395.69	$(\sum x)^2$	= 4651.24
n_1	= 16	n_2	= 16
S^2_1	= 0.98	S^2_2	= 1.41

$$\begin{aligned}
 S^2_p &= \frac{(16-1)0.98 + (16-1)1.41}{(16+16-2)} \\
 &= \frac{14.7 + 21.15}{30} \\
 &= \frac{35.85}{30}
 \end{aligned}$$

$$= 1.195$$

$$t = \frac{4.14 - 4.6}{\sqrt{\frac{1.195(1+1)}{16}}}$$

$$= \frac{4.14 - 4.6}{\sqrt{1.195 - 0.125}}$$

$$= \frac{-0.46}{\sqrt{1.07}}$$

$$= \frac{-0.46}{\sqrt{1.03}}$$

$$= 0.447$$

เปรียบเทียบค่ามัธยฐาน เลขคณิตของคะแนนความสามารถในการจับใจความ
หลังการทดลองระหว่างกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม
หลังทดลอง

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
$\bar{x}_1 = 8.22$	$\bar{x}_2 = 4.23$
$\Sigma x_1^2 = 1110.4$	$\Sigma x_2^2 = 320.61$
$\Sigma x_1 = 131.5$	$\Sigma x_2 = 67.7$
$(\Sigma x)^2 = 17292.25$	$(\Sigma x)^2 = 4582.29$
$N_1 = 16$	$n_2 = 16$
$S_1^2 = 1.41$	$S_1^2 = 1.51$

$$\begin{aligned} S^2_p &= \frac{(16-1) 1.41 + (16-1)1.51}{(16+16-2)} \\ &= \frac{21.15+22.65}{30} \\ &= \frac{43.8}{30} \\ &= 1.46 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} t &= \frac{8.22 - 4.23}{\sqrt{1.46 \times 0.125}} \\ &= \frac{3.99}{\sqrt{0.1825}} \\ &= \frac{3.99}{\sqrt{0.427}} \\ &= 9.34 \end{aligned}$$

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมายด้านจำนวนค่าหลังการทดลอง
ของนักเรียนกลุ่มทดลอง

นักเรียน คนที่	คะแนนจำนวนค่า				D	D ²
	X ₁	X ₁ ²	X ₂	X ₂ ²		
1	42	1764	14	196	28	784
2	27	792	5	25	22	484
3	30	900	0	0	30	900
4	35	1223	4	16	31	961
5	33	1089	8	64	25	625
6	81	6561	45	2025	36	1256
7	35	1225	11	121	24	576
8	50	2500	19	361	31	961
9	28	784	11	121	17	289
10	38	1444	8	64	30	900
11	53	2809	14	196	39	1521
12	25	625	11	121	14	196
13	43	1849	13	169	30	900
14	8	64	7	49	1	1
15	67	4489	10	100	57	3249
16	64	1936	6	36	38	1444
Σ	639	29993	186	3664	435	10587

ตารางที่ 24 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมายด้านจำนวนประโยค
หลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

นักเรียน คนที่	คะแนนจำนวนประโยค				D	D ²
	X ₁	X ²	X ₂	X ²		
1	4	16	8	64	4	16
2	1	1	5	25	4	16
3	0	0	6	36	6	36
4	2	4	9	81	7	49
5	3	9	6	36	3	9
6	9	81	16	256	7	49
7	4	16	6	36	2	4
8	4	16	9	81	5	25
9	3	9	6	36	3	9
10	2	4	7	49	5	25
11	4	16	11	121	7	49
12	4	16	7	49	3	9
13	3	9	9	81	6	36
14	2	4	1	1	-1	1
15	2	4	12	144	10	100
16	2	4	8	64	6	36
Σ	49	209	126	1160	77	29.31
$\bar{X}$	3.06	13.06	7.88	72.5	6.65	

การคำนวณค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความ
หมายด้านจำนวนคำของกลุ่มทดลอง

ก่อนทดลอง

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } \Sigma X &= 186 \\ N &= 16 \\ \bar{X} &= \frac{186}{16} = 11.63 \end{aligned}$$

หลังทดลอง

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } X &= 639 \\ N &= 16 \\ \bar{X} &= \frac{639}{16} = 39.94 \end{aligned}$$

การคำนวณค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการใช้
ภาษาพูดสื่อความหมายด้านจำนวนคำของกลุ่มทดลอง

ก่อนทดลอง

แทนค่า

$$\begin{aligned} S.D. &= \sqrt{\frac{16(3664) - (186)^2}{16(16-1)}} \\ &= \sqrt{\frac{58624 - 34596}{240}} \\ &= \sqrt{\frac{24028}{240}} \\ &= \sqrt{100.117} \\ &= 10.01 \end{aligned}$$

หลังทดลอง

แทนค่า

$$\begin{aligned} S.D. &= \sqrt{\frac{16(29993) - (639)^2}{16(16-1)}} \\ &= \sqrt{\frac{479888 - 408321}{240}} \\ &= \sqrt{\frac{71567}{240}} \\ &= \sqrt{298.2167} \\ &= 17.27 \end{aligned}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การคำนวณค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความ
หมายด้านจำนวนประโยคของกลุ่มทดลอง

ก่อนทดลอง

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } \Sigma x &= 209 \\ N &= 16 \\ \bar{X} &= \frac{209}{16} = 13.06 \end{aligned}$$

หลังทดลอง

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } \Sigma x &= 1160 \\ N &= 16 \\ \bar{X} &= \frac{1160}{16} = 72.5 \end{aligned}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การคำนวณค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการใช้ภาษา
 พุทธสื่อความหมายด้านจำนวนประโยค ของกลุ่มทดลอง
 ก่อนทดลอง

แทนค่า

$$\begin{aligned}
 \text{S.D.} &= \sqrt{\frac{16(209) - (49)^2}{16(16-1)}} \\
 &= \sqrt{\frac{3344 - 2401}{240}} \\
 &= \sqrt{\frac{943}{240}} \\
 &= \sqrt{3.529} \\
 &= 1.58
 \end{aligned}$$

หลังทดลอง

$$\begin{aligned}
 \text{S.D.} &= \sqrt{\frac{16(1160) - (126)^2}{16(16-1)}} \\
 &= \sqrt{\frac{18560 - 15876}{240}} \\
 &= \sqrt{\frac{2684}{240}} \\
 &= \sqrt{11.18} \\
 &= 3.54
 \end{aligned}$$

เปรียบเทียบค่ามัธยฐาน เลขคณิตด้านจำนวนค่าของคะแนนความสามารถใน
การใช้ภาษาสื่อความหมาย ก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง

ใช้สูตร

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{435}{\sqrt{\frac{16(15087) - (435)^2}{(16-1)}}} \\
 &= \frac{435}{\sqrt{\frac{241392 - 189225}{15}}} \\
 &= \frac{435}{\sqrt{\frac{52167}{15}}} \\
 &= \frac{435}{\sqrt{3477.8}} \\
 &= \frac{438}{58.97} = 7.38
 \end{aligned}$$

ในกรณี ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) = (N - 1) = (16-1) = 15

จากการเปิดตารางค่าที่ $.05t_{15} = 2.13$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เปรียบเทียบค่ามัธยฐาน เลขคณิตของคะแนนความสามารถในการใช้ภาษา
สื่อความหมายด้านจำนวนประโยคก่อนและหลังทดลองของกลุ่มทดลอง

ใช้สูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

$$= \frac{77}{\sqrt{\frac{16(469) - (77)^2}{16-1}}}$$

$$= \frac{77}{\sqrt{\frac{7504 - 5929}{15}}}$$

$$= \frac{77}{\sqrt{\frac{1575}{15}}}$$

$$= \frac{77}{\sqrt{105}} = 7.51$$

ในกรณี ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) = (N - 1) = (16 - 1) = 15

จากการเปิดตารางค่าที่ $.05t_{15} = 2.13$

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างคำพูดที่ เด็ก เล่าซ้ำ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เด็กหญิงศิรินันท์ กัณนุลา
 การเล่าเรื่องซ้ำครั้งที่ 1
 นิทานเรื่อง หมีน้อยนอนไม่หลับ

มีเจ้าหมีน้อยนอนไม่หลับ ก็เดินทางเดินไปหาเพื่อนเจอต้นไม้ ต้นไม้
 ฉันท่ายังงถึงจะหลับ ต้นไม้บอกว่าเอาใบไม้มานอน นอนไม่หลับ แล้วก็เดินทาง
 ต่อไป กบจำทำอย่างไรก็ไปนอนใบบัว นอนไม่หลับ

การเล่าเรื่องซ้ำครั้งที่ 2
 นิทานเรื่อง แพะสามตัว

แพะสามตัว แพะตัวใหญ่ยักษ์ไม่ให้ข้ามสะพาน แพะจะไปกินหญ้า จะ
 ไปฆ่ามันทิ้งซะให้ตัวเล็กไปก่อน ใครมาข้ามสะพานฉันฉันจะจับกิน ตัวเล็กฉันมีพี่ตัว
 หนึ่งใหญ่กว่านี้ ตัวกลางไป ยักษ์บอกใครมาเดินสะพานฉันฉันจะจับกินเดี๋ยวนี้เลย
 ฉันเดินสะพานนะ ฉันมีพี่ตัวใหญ่กว่านี้เลยพี่ใหญ่ก็เดินสะพาน ยักษ์ก็บอกใครมา
 เดินสะพานฉันฉันจะจับกิน แพะบอกว่าฉันไม่กลัวแกหรรอกเจ้ายักษ์เกเร แล้วก็ขวิด
 เจ้ายักษ์ตกรน้ำ แล้วก็ข้ามสะพานไปกินหญ้า

การเล่าเรื่องซ้ำครั้งที่ 3
นิทานเรื่อง อีเล้งเค้งโค้ง

ยังมีอีเล้งเค้งโค้ง ห่านร้อง เขาไปนั่งชิงช้า เขาก็บอกว่าเขาก็ก็นไป
ห้องสมุด ไปเที่ยว ไปแต่งตัวผูกโบสีแดง ก็ขึ้นรถเมล์ มาลาไปด้วยกัน
คนเต็มเลย ร้องเพลงอีเล้งเค้งโค้ง รถติด วัก็กลับบ้านก็ดีใจ เรื่องนี้ก็จบ

เด็กหญิงศิรินันท์ กัณนุลา

การเล่าเรื่องซ้ำครั้งที่ 4

นิทานเรื่อง สามเกลอจอมแก่น

มีเด็กวิ่งเล่นอยู่ เขาก็ไปล่าถาวร เขาก็ไปเจอปลา เขาก็บอกว่าใคร
จะช่วยฉันตกปลาบ้าง เขาก็ไม่ช่วย เขาก็หาเบ็ดมาทำ เขาก็ตกปลาได้ เขา
ก็บอกว่าใครจะช่วยฉันหาฟืนบ้าง ไม่ช่วย เขาก็บอกว่าใครจะช่วยฉันก่อไฟบ้าง
เขาก็บอกว่าไม่ช่วย เขาก็บอกว่าใครจะช่วยฉันกินบ้าง เขาก็กินคนเดียว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เด็กหญิงศิรินันท์ กั้นนุลา
 การเล่าเรื่องซ้ำครั้งที่ 5
 นิทานเรื่อง หนูนากับชาวณา

มีชาวณาเขาปลูกข้าว หนูเขาก็วิ่งเล่น แล้วเขาก็อยู่ในทุ่งนา แล้ว
 เขาก็ไปกินข้าวชาวณาก็ดี เขาก็ไปตามพ่อแม่ว่า พ่อแม่จำทำไมชาวณาเขาไม่
 รักหนูนาเลยจ๊ะ แม่ก็ไม่รู้จ๊ะถ้าหนูรู้มาบอกพ่อแม่ด้วยนะจ๊ะ เขาก็ไปตามนก
 กระจายว่า นกกระจายจำทำไมชาวณาไม่รักฉันเลยจ๊ะ เขาว่าไม่รู้ เขาก็ไป
 ตามปลา ปลาจำทำไมชาวณาไม่รักฉันเลยจ๊ะ เขาก็บอกว่า ฉันไม่รู้จ๊ะ ฉันอยู่
 ในน้ำ ฉันว่ายน้ำ เตียวฉันไปตามให้นะจ๊ะ เขาก็ไปตามเต่า เต่าจ๊ะ ทำไม
 ชาวณาเขาไม่รักฉันเลยจ๊ะ ฉันเคยกินผักบุ้ง ฉันไม่รู้จ๊ะ เขาก็ไปตามชาวณา
 ชาวณาจำอย่าเพิ่งตีฉันเลย ชาวณาจำทำไมไม่รักฉันเลย ฉันไม่ชอบเธอ
 ขโมยกินข้าวจ๊ะ ไม่กินข้าว ฉันจะไม่ขโมย ชาวณาว่าอย่ามากินข้าวแบบนี้
 สัญญาว่าจะไม่กิน จะกินตามพื้น เขาก็ไปวิ่งเล่นแล้วก็จบแล้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เด็กหญิงศิรินันท์ กั้นนุลา
การเล่าเรื่องซ้ำครั้งที่ 6
นิทานเรื่อง หนูเลือกคู่

กาลครั้งหนึ่งหนูอยู่บ้านแล้ว เขาก็หาผู้ชายมาแต่งงานด้วย เขาก็เขา
แข็งแรงแล้วก็ออกไปนอกบ้านไปไกล ๆ เขาก็คุยว่าเขาก็แข็งแรง ท่านต่างหาก
ที่ไม่แข็งแรง แล้วก็ไปเจอพระอาทิตย์ หนูเขาก็บอกว่า พระอาทิตย์จ้าเธอไป
แต่งงานนะจ๊ะ เขาก็บอกว่าไม่ใช่หรอกจ๊ะ แล้วเขาก็ไปเจอก้อนเมฆ เขาก็ไป
ถามพระอาทิตย์ว่า พระอาทิตย์จ้าเธอแข็งแรงไหม เขาก็ตอบว่า ไม่ใช่หรอกจ๊ะ
แล้วเขาก็ไปเจอลม ลมเป่าบ้านไม่ได้ เขาก็ยิ้ม เขาก็ แล้วเขาก็เจอบ้าน หนู
เขาก็บอกว่าบ้านแข็งแรงไหม เขาก็ตอบว่าไม่ใช่หรอกจ๊ะ แล้วเขาก็มีหนูมากัด
ก็กินบ้านหมด แล้วเขาก็แต่งงาน แล้วเขาก็มีคนมาอ่านหนังสือให้ฟัง แล้วสอง
ตัวเขาก็มาจับกระโปรงไว้ให้ แล้วเขาก็ดีใจ แล้วก็จบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางอลิสา เพ็ชรรัตน์ เกิดเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2506 สำเร็จ
การศึกษาระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2529 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2534 ปัจจุบันรับราชการอยู่ที่โรงเรียน
บ้านหมอมูย อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย